

Vampire King - Ma Cà Rồng Hoàng Gia

Contents

Vampire King - Ma Cà Rồng Hoàng Gia	2
1. Chap 1	2
2. Chap 2	3
3. Chap 3	4
4. Chap 4	5
5. Chap 5	6
6. Chap 6	7
7. Chap 7	8
8. Chap 8	8
9. Chap 9	9
10. Chap 10	10
11. Chap 11	11
12. Chap 12	12
13. Chap 13	13
14. Chap 14	13
15. Chap 15	14
16. Chap 16	15
17. Chap 17	16
18. Chap 18	17
19. Chap 19	17
20. Chap 20	18
21. Chap 21	19
22. Chap 22	20
23. Chap 23	21
24. Chap 24	23
25. Chap 25	27
26. Chap 26	29
27. Chap 27	31
28. Chap 28	35
29. Chap 29	38
30. Chap 30	40
31. Chap 31	42
32. Chap 32	45
33. Chap 33	48
34. Chap 34	49
35. Chap 35	51
36. Chap 36	54
37. Chap 37	57
38. Chap 38	59
39. Chap 39	61
40. Chap 40	64
41. Chap 41	67

42. Chap 42	70
43. Chap 42 (edit Lại)	72
44. Chap 43	75
45. Chap 44	78
46. Chap 45	81
47. Chap 46	84
48. Tâm Thư Gửi Độc Giả	88

Vampire King - Ma Cà Rồng Hoàng Gia

Giới thiệu

Kentanus Lamastu, đứng đầu dòng họ Lamastu, 1 dòng họ vampire thuần chủng cao quý cùng với Li

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vampire-king-ma-ca-rong-hoang-gia>

1. Chap 1

- Tiểu thư, dậy đi thôi

- chị Ann, để em ngủ chút coi.Nay chủ nhật mà

- tôi biết, nhưng thiếu gia đang kêu cô...

Cuộn tròn trong chăn, cô gái nhỏ không thêm mở mắt, tiếp tục “trả giá” với cô gái quản gia

- kêu ảnh 30’ nữa nha chị

- không được. Thiếu gia nói tôi phải giúp cô sửa soạn đến công ty

- vậy 20’ nữa

- tiểu thư !

- 15’

- 10’

.....

- thiếu gia, thật xin lỗi, tôi...

- sao? Chị không gọi được con sâu ngủ đó à?

- dạ

- thôi được, chị đi làm việc của chị đi, không cần chuẩn bị bữa sáng

- ạ. Ở thiếu gia, còn tiểu thư?

- kệ nó, lát nữa đi ăn tiệm vậy

Jacob bước lên tầng, anh là vốn là anh cùng cha khác mẹ của Deborah nhưng luôn thương yêu cô như em gái ruột

- Deby, dậy cùng anh tới công ty

- oppa, cho em ngủ chút coi

- không. Anh phải đi làm đúng giờ

- anh là sếp tổng mà. Miễn tội em đi

- không, sắp 7h rồi

- em dậy đây. Sao lúc nào oppa cũng bóc lột sức lao động của em vậy? Hix

Deborah nhăn nhó bật dậy, vò tung mái tóc của mình lên

- lúc nào cũng trễ con. Deby, cho cứng 10'

- xí. Cả thời gian cũng keo nữa. Đúng bản chất của mấy sếp tổng

Cô gái nhỏ le lưỡi, biến mất sau cánh cửa phòng tắm

Tập đoàn Silivar

- chào tổng giám đốc, chào Deborah

Các nhân viên cúi đầu

- 2! Everyone

Deborah vẫy tay với họ, Jacob lạnh lùng không phản ứng. Nhân viên đã khá quen, họ không bao giờ thắc mắc bởi đa phần là nam và cũng vì Jacob vẫn rất quan tâm tới nhân viên của mình

2. Chap 2

- oppa, quy tắc giao tiếp tối thiểu của anh ở đâu vậy?

Cô gái nhỏ tinh nghịch chất vấn ông anh trai. 1 vài người ngoài lại nhìn 2 anh em. Họ chỉ thấy anh mở miệng khi cần thiết, ngoài ra, cũng chỉ có Deborah mới làm anh mở miệng được

- lạnh như sinh ra ở bắc cực ý

- oppa lại kiêu với cả em nữa à

- xí, không thêm gọi là oppa nữa, gọi là anh 2 lun

- không nói với 2 nữa. Chán quá, chán quá. Sao đường lên phòng tổng giám đốc dài quá vậy

- lảm chuyện quá đấy nhóc. Ai mún đi bộ cho dài chân hả?

Cuối cùng Jacob không chịu nổi nữa, buộc phải mở miệng. Deborah nhún vai

- em không biết

Kì thực là vì giận Jacob không cho ngủ muộn nên cô gái nhỏ chọn cách leo cầu thang bộ cho ai kia mỗi chân nào ngờ hại chính mình

- chân oppa dài quá. Em theo không được. Hix, chậm thui

- nhanh

Nói vậy nhưng anh vẫn đi chậm lại để chờ con sên nhỏ nào đó. 1 lúc sau

- huhu, oppa. Còn nhiều tầng nữa?
- 17
- huh? Hixhix. Em mỗi chân quá leo không có nổi nữa rồi. Vô thang máy đi oppa
- giờ này thang máy quá tải rồi. Thang vip lúc này không đi. Hay giờ quay lại tầng 1 rồi đi?
- hả...không đâu. Em không đi nữa
- vậy ngồi đây ăn và đến tối lun nha
- hix. Oppa chẳng thương em gì cả. Công em đi
- 17 tầng đó cô nướng, vác cô tôi chỉ hổng lưng thôi
- ai kêu phòng oppa tận tầng cao nhất chi
- không nhiều chuyện
- huhuhu

Không để ý hình tượng chút nào, Deborah ăn vạ tại chỗ. Việc này khiến vô số nhân viên hiếu kì đứng lại xem cảnh có 1 không 2 này. Họ muốn xem tổng giám đốc tài năng của họ làm sao xử lí cô bé con rắc rối này. Đúng hiệu quả mong đợi, cô gái nhỏ khoái chí cười thầm và càng “mít ứt” hơn

- Deby, đứng lên
- không...huhu...chân em trẹo mắt cá rồi

Jacob im lặng rút điện thoại ra

“Michel, thang bộ 13”

- oppa, anh định làm gì?

Ai cũng biết người duy nhất trị được nó là Michel, giám đốc phòng nhân sự. Anh cũng giống Jacob, đẹp trai, tài năng. Miễn nhiệm với gái đẹp, ngoại trừ nó

- Jacob, chuyện gì vậy?

Mọi người nhường đường cho anh

- mọi người tiếp tục làm việc đi

Michel quét mắt 1 vòng liền nhận ra vấn đề khi thấy cô nhóc ngồi bệt dưới đất

3. Chap 3

- honey, hôm nay là chuyện gì nữa đây?

Michel ngồi xuống, nhìn Deborah bằng ánh mắt hết sức “nhẹ nhàng” khiến cô gái nhỏ không rét mà run. Đành dùng mỹ nhân kế, giả nai vậy

- Michel iu dấu. Oppa ăn hiếp em
- Michel, từ từ xử lí. Tôi đi trước
- ik oppa

Deborah hoảng hốt, không biết lần này Michel tính làm gì. Cứ tưởng chủ nhật anh sẽ không đến chứ

- honey

- dạ (ngoan ngoan giả tạo)

- có con chuột...

Michel chưa dứt lời đã bị ai đó ôm cứng đến nghẹt thở

- De...Deby...khụ...buông anh ra

- không

- buông anh ra, làm gì có chuột chứ

Nghe vậy, Deborah mới buông anh ra rồi nhảy lui lại mấy bước

- thế cái gì kia?

Cô kinh hãi chỉ vô con chuột đang nằm queo dưới đất. Michel được giải thoát bình thản cúi xuống nhặt lên

- móc khóa. Ở đây làm gì có chuột chứ, ngốc

Ặc. Deborah suýt nghẹn. 1 con chuột giả...

- nào, bây giờ lên trên

- trên đâu?

- phòng ông anh của cưng, honey

- em không lên

- hay muốn anh gọi cho mama cưng?

- pama đi du lịch rồi. Xí. Méc thoải mái

- đi rồi sẽ về

- vậy anh đợi họ về đi. Giờ em đi chơi

“Ngu gì đi theo anh. Không biết bị hành hạ kiểu gì đây” cô gái nhỏ lẩm bẩm, chạy nhanh vô cửa thang máy chuyên dụng vừa mở

- xin lỗi, để tôi xuống tầng trệt trước nha. Tôi rất vội

Deborah vội vàng nhấn nút không kịp để ý cô gái bên cạnh đang nhìn mình bằng ánh mắt kì lạ

4. Chap 4

- Jacob, con sóc nhỏ chạy mất rồi

Jacob ngừng gõ bàn phím, quay ra nhìn Michel bằng ánh mắt “biết tuốt”

- đồ vô dụng nhà cậu

- không phải. Tôi thấy Helena trong thang máy

Michel dùng vẻ mặt phức tạp nhìn lại Jacob

- hả? Helena?

- ừ. Cô ta đến đây để làm gì vậy?

- tôi không biết. Nhưng Michel, cô ta gặp con bé chưa?

- trong thang máy...

- ôi...!

Jacob ngồi phịch xuống salon, hình như sóng gió bắt đầu rồi

Trung tâm thương mại Leika

- alo mami
- con gái, con đang ở đâu vậy?
- trung tâm...

Bỗng chiếc điện thoại trên tay Deborah bị ai đó giật mất

- mama, con Jacob đây
- oppa, anh...
- các con mau về nha đi. Mama cúp đây
- oppa, sao...
- Jacob, mở cửa

Chưa dứt câu, cô gái nhỏ đã bị Michel bế thốc vào xe. Chiếc BMW lao vút đi, 1 cô gái rất đẹp gỡ chiếc kính râm ra, đôi môi thoáng qua nụ cười rất nhẹ

- cứ chạy đi Deborah, 1 lát nữa cô sẽ được bắt gặp lăm đó

5. Chap 5

- mami, oppa bắt nạt con

Vừa ra khỏi xe, Deborah đã vội lao vào vòng tay của mẹ. Nhưng dường như bà lo lắng điều gì đó, đôi lông mày chau lại. Bà mím môi, khó khăn phát âm từng tiếng một

- 3 đứa, cả Michel nữa, vào nhà đi... ta có chuyện muốn nói với các con
- mami, người sao vậy?

Bà không nói, chỉ im lặng khoác tay chồng bước vào nhà. Từng bước, từng bước một hết sức nặng nề

- 1 lát nữa cứng sẽ rõ, Deby

Michel nắm tay lôi cô vào nhà

Với vẻ mặt hình sự, papa đẩy đến trước mặt cô chiếc phong bì đỏ khá đẹp. Jacob và Michel cùng đưa mắt nhìn nhau. Chẳng lẽ điều họ lo lắng thành sự thật rồi? Helena, cô ta không nhanh như vậy chứ?

- khoan đã, sao pama lại ở đây? Đáng lẽ 2 tuần nữa...
- pama hủy chuyến bay rồi
- tại sao?
- vì...

Ông Authur vỗ nhẹ tay vợ, chính ông cũng đang cảm thấy bất an vô cùng

- con yêu, đọc đi

Bà Katherin như sắp khóc

- Không lẽ...

Michel cũng đưa ánh mắt hoang mang nhìn ông bà Authur

Ông Authur gật đầu, bà Katherin bắt đầu nức nở. Michel ngồi phịch xuống

- rốt cục đã xảy ra chuyện gì vậy? Sao mọi người lại có vẻ đau khổ thế kia

Deborah với tay lấy chiếc phong bì kia, bàn tay hơi run rẩy một chút. Hình như nó chứa đựng 1 điều thực sự rất khủng khiếp thì phải. Tất cả mọi ánh mắt dõi theo hành động ấy, giống như trong đó là 1 quả bom hẹn giờ vậy. Nổi u ám bao phủ khắp căn phòng...

6. Chap 6

Hội đồng quý tộc Vampire

Gửi nam tước Authur và quý bà Katherin

Theo chúng tôi được biết thái nữ, con gái yêu của ông bà đã đủ tuổi trưởng thành để trở về vương quốc của chúng ta. Hi vọng chúng tôi sẽ được diện kiến vào sinh nhật tới của cô bé

Hân hạnh.

Thay mặt hoàng gia

Hoàng thân Floren Lamastu

Deborah ngược lên, bà Katherin lúc này đã nhợt nhạt lắm rồi

- mami, thế nghĩa là sao?

Không 1 ai trả lời cô gái nhỏ. Deborah cố gắng xem lại lá thư đỏ, nhưng cô không thể hiểu được gì hơn ngoài những lời lẽ khó hiểu ấy

- ai làm ơn nói cho con biết chuyện gì đang xảy ra vậy? Mọi người làm sao thế?

Không ai đủ dũng khí để nhìn cô, họ lo sợ trí nhớ của Deborah sẽ phục hồi. Thực ra, đã từ lâu, cô gái nhỏ luôn phát hiện bản thân có rất nhiều điều khác thường. Ví dụ như khả năng tự chữa lành vết thương hay đôi lúc cô chợt có phản ứng kì lạ với mùi tanh, hay sự thích thú đặc biệt với máu... Và không biết bao nhiêu lần, cô từng đi theo phá rối Jacob chỉ để hỏi về những thắc mắc của mình về cuốn sách “gia phả những dòng họ Vampire cao quý” mà cô tình cờ “lượm được” trên giá sách của ông anh trai. Để rồi khi đã đọc xong, cô gái nhỏ đâm nằm mơ thấy ác mộng rồi cầu trời khẩn phạt sao cho những triệu chứng kia không phải là đang chứng minh cô là 1 vampire “khát máu đến tàn bạo, là nỗi sợ hãi của con người”. Deborah vốn là 1 cô gái nhỏ yếu đuối, chính vì thế mọi người lại càng cố gắng giấu nhẹm sự thật

- mami, papa, oppa, anh Michel. Rốt cục lá thư này muốn nói gì?

Bà Katherin nhìn ông Authur, ông lại nhìn sang Jacob, anh liền nhìn Michel cầu cứu

- Jacob, con nói đi

Anh hít vào 1 hơi, cố gắng lấy hết dũng khí nhìn thẳng vào mắt Deborah:

- Deby, xin lỗi vì đã giấu nhóc bao năm nay. Thực ra...

- cô là thái nữ của hoàng gia, Deborah Lilith

1 cô gái khá đẹp bước vào. 1 người khách không mời

7. Chap 7

- cô là ai?

Deborah ngạc nhiên khi nhìn cô gái ấy. Cô ta vào đây bằng cách nào? Và trông rất quen nữa. Hình như 2 người từng gặp nhau thì phải

- tôi là Helena, thừa thái nữ. Tôi đến đây để hộ tống cô trở về?

- trở về? Đây là nhà tôi, tại sao cô lại nói trở về?

- Helena. Cô đừng tham dự vào việc riêng của chúng tôi

Michel bỗng đứng nổi nóng

- oh, công tước Michel, xin chào

Helena hơi cúi đầu, miệng nở nụ cười giấu cợt. Michel đã từng là người yêu cũ của cô ta gần 500 năm trước

- hai người im được rồi

Jacob lạnh lùng. Anh không ưa Helena, cô ta làm tổn thương Michel bạn của anh, như thế là quá đủ để ghét cô ta rồi. Và hơn nữa, cô ta còn là chó săn của lão già đáng ghét đó nữa

- dạ

Helena cúi đầu, vẻ không phục hiện rõ trên nét mặt cau có của cô

- thế là thế nào?

Deborah chẳng thể nào hiểu nổi chuyện gì đang xảy ra nữa. Bà Katherin đã ngừng khóc

- Deborah, con là 1 vampire

- vampire?

Cô gái nhỏ chết sững. Không thể nào. Điều lâu nay cô lo sợ rốt cục cũng biến thành 1 sự thật khủng khiếp

- không đời nào

Deborah đứng phất dậy

- mami, người đang đùa đúng không?

- không, Deby. Đó là sự thật

Jacob hoảng hốt. Deborah có thể sẽ chạy trốn, cô bé rất ghét thế giới ấy, 1 thế giới mà cô luôn cho là hắc đạo, nhất là bây giờ, thân phận của cô lại là 1 trong những người đứng đầu

PẶC

- Helena, cô đang làm gì đó?

Michel quát lên. Helena bất ngờ đánh vào gáy Deborah

- tôi chỉ giúp thái nữ an toàn đến thế giới của chúng ta thôi

Helena đưa tay vẽ 1 vòng tròn vào không trung. 1 vòng ánh sáng kì lạ mở ra. Michel bế Deborah đi qua lỗ hổng ánh sáng ấy. Mọi người cũng vội theo sau. Tất cả biến mất

8. Chap 8

Ngày đã rạng. Bình minh đang tỉnh thức. Vùng sáng phương đông mỗi lúc 1 thêm trải rộng mãi ra, không khí mang đẫm hơi thở lạnh giá ban đêm hao hức hút ánh nắng mặt trời. Làn sương mù ẩm ướt lắng dần. Khí trời mỗi lúc 1 thêm trong lành

Tòa lâu đài của hoàng gia lặng lẽ trong ánh lê minh, nổi bật với sắc trắng tinh khôi của những bức tường cùng màu xanh tươi rói của rừng cây gia được xén tỉa cẩn thận thành hàng rào bao quanh lâu đài. Từ phía sau khuôn viên, tiếng chuông vang lên giống giả. Vài chú chim giạt mình kêu lảnh lót, bay vụt lên. Tuy nhiên, những người chủ của lâu đài vẫn không hề bị thứ tiếng động kia làm mất giấc ngủ. Nhưng chỉ 1 lúc sau, từ trên tầng cao nhất của tòa lâu đài, 1 chiếc cửa sổ nhỏ đã mở ra. 1 cô gái vươn người qua ban công, cổ ngất lấy 1 đóa hoa nhài đầm sương đưa lên mũi, hít hà lấy hương thơm tinh khiết ấy. Deborah vẫn còn mặc áo ngủ, tóc hơi rối. Cô phóng tầm mắt ra xa, khu rừng nhỏ quả thực rất đẹp. Đôi môi hé cười tươi tắn

- đời đẹp tuyệt vời. Không ngủ nữa, ta vào rừng thôi

Rời cửa sổ, cô gái nhỏ vội thay quần áo. Bện tóc thành 1 búi nặng sau gáy, cô thay giày cùng bộ đồ thể thao rồi mở cửa phòng ra ngoài

Deborah nhón chân thật nhẹ qua mấy phòng bên cạnh, khẽ lẩm bẩm

- Rita vẫn còn ngủ say, ta đi 1 mình thôi

Đến sảnh chính, cửa vẫn còn khóa. Deborah thất vọng dừng chân, bất lực nhìn cánh cửa khép kín. 1 gia nhân tay cầm khăn chạy vội xuống cầu thang gác giúp cô. Gã giương to đôi mắt ngái ngủ nhìn cô chủ mới song tay vẫn sầm sẩn mở khóa

- đại tiểu thư, chúc người ngày mới an lành

Deborah gật đầu, hơi mỉm cười nhìn gã làm gã ngáy người đứng lặng. Cô bỏ mặc ánh mắt đó, thông thả chạy bộ ra vườn hoa

Đi dọc lối đi rải sỏi, Deborah hái đầy 1 ôm những đóa tulip rực rỡ. 1 vài chùm tử đinh hương xà xuống, đứng đưa trước mặt, tỏa hương nhẹ nhẹ. Cô gái nhỏ nghịch ngợm kéo xuống 1 đóa, nghiêng vào môi, nhắm nháp những giọt sương còn đọng lại, miệng nở nụ cười rạng rỡ. Tiếp tục nhảy lên, cô rung những đóa hoa cho sương rơi xuống. Tóc hơi xòa ra nhưng cô mặc kệ, chỉ 1 lát sương đã phủ lên tóc cô lấp lánh

Rời vườn hoa, cô bước mãi theo con đường rải sỏi dẫn đến 1 khu rừng nhỏ, 2 bên toàn những cây anh đào tuyệt đẹp khiến người ta như lạc vào tiên cảnh. Deborah thích thú quan sát mấy chú cá vàng hoảng hốt chạy trốn trong khe suối khi cô đến gần. 1 chú sóc băng qua chân cô rồi mất dạng. Cô đưa mắt quan sát, thích thú khi thấy mình đang ở giữa thiên nhiên thơ mộng. Cô ở đây bao lâu rồi nhỉ? Hình như gần 1 tuần rồi. Nơi này yên tĩnh quá, khác hẳn thành phố sôi động của cô. Ở đó có papa, oppa cùng Michel. Họ bỏ cô cô đơn ở 1 thế giới xa lạ. Ngày mai cô sẽ phải đi học, tại trường dành riêng cho vampire. Sẽ phải quen nhiều hơn. Đôi mắt thoáng buồn, nhưng lại nhanh chóng long lanh khi nghĩ đến mấy người bạn mới quen. Họ thật sự rất tốt, trừ Kentanus, thái tử của hoàng gia, ở lâu đài Lamastu cách đây vài chục cây số. Anh ta không từ 1 dịp nào để khiêu khích cô 1 cách trắng trợn. Cứ mỗi lần gặp anh ta, cô lại bực mình, im lặng hoặc đáp trả lại những lời khiêu khích ác ý của anh ta. "Chắc người này buộc mình phải rời bỏ nơi đây mất thôi, cô gái nhỏ đau xót nghĩ thầm

9. Chap 9

Và khi nghe người ta toàn ca ngợi cùng ngưỡng mộ anh ta, Deborah ngạc nhiên thầm nghĩ " thế ra chỉ có mình, anh ta mới đối xử như vậy?"

Kentanus không hề tỏ ra giữ ý, cũng chẳng giả vờ thanh cao, anh công khai thể hiện bản chất tàn nhẫn của mình. Cô nhớ Rita, người bạn mới của cô, em gái Kentanus từng nói " anh Ken không phải người lạnh lùng, cũng không phải người có ác ý đâu, bạn hiền của mình à. Chỉ là anh ấy...hừm, hơi vô tình với các cô gái. Mình chưa bao giờ thấy anh rung động trước mỹ nhân nào hết á. Chỉ có các cô nàng luôn mơ mộng thôi, họ cứ sấn lấn vào anh ý. Nói nhỏ nha Deby. Kentanus, anh ghét nhất là bị con gái bám đuôi. Như Mikacy chẳng hạn, papa cô ả là bồ bịch thân thiết của papa mình, vậy nên cô ta được đính hôn với anh Ken từ bé đấy. Anh không thích Mikacy, nhưng lại không phản đối gì cả. Bó tay với anh"

Mãi đắm chìm trong suy tư, Deborah không nhận thấy tiếng vó ngựa đang tiến đến gần. Mãi đến khi 1 con chim rừng giạt mình bay lên, cô gái nhỏ mới kịp chú ý

“Kentanus? Anh ta đến đây?” Cô suýt rùng mình bực bội

- ta nên tránh thì hơn

Cô gái nhỏ vội chạy vào sau thân cây, nhưng hành động đột ngột của cô lại làm vài chiếc lá khô kêu lạo xạo. 1 chú sóc nhỏ lao vút lên làm rung cành cây, nơi có cả 1 gia đình chim. Ngay lập tức, chúng làm huyền não cả 1 khu rừng nhỏ

Ken nhìn về phía cô “ôi không...anh ta thấy mình rồi. Quỷ tha ma bắt...quỷ tha...”. Máu như dồn hết lên đầu, Debor nghiêng rằng bực bội. Và, cô đã kịp hỏi thăm tổ tiên đến cả 8 đời nhà ai đó

Làm như vô tình, cô gái nhỏ đánh rơi bó hoa và cúi xuống nhặt. Nhưng Ken đã thúc ngựa tới. Anh ngả mũ chào cô, cất tiếng bông đùa

- Thái nữ cao quý, đại tiểu thư, cô làm gì ở đây sớm thế?

Rồi khi liếc thấy bó hoa lăn lóc trên mặt đất, anh tụt xuống phụ cô nhặt hoa

- thật không ngờ tiểu thư đây lại có thú vui tao nhã như vậy nha. Cô tìm đâu ra của quý này vậy? Đẹp quá, nom cô cứ như 1 tiên nữ đó thôi

- chính vì thế mà tôi gặp phải ma sói

Về bực mình, cô đáp không suy nghĩ. Ken nhướn mày, mỉm cười châm chọc đáp lại

- chính thế, tôi muốn được làm ma sói bên nàng tiên nữ là cô

Debor tái mặt, đáp lạnh nhạt

- xin lỗi, tôi không có nhã hứng đi dạo cùng đại công tử cao cao tại thượng như anh

10. Chap 10

- Deby, xong chưa?

Rita vui vẻ sang phòng Debor. Hôm nay, cô không phải đi học 1 mình rồi

- xong

Debor ngẩng mình trong gương với vẻ hài lòng. Bộ đồng phục thật sự rất đẹp. Ngồi trong xe Rita không ngừng huyền thuyên

- biết không Deby, mình thật sự ghen tị với bạn nha. Vừa xinh đẹp vừa thông minh. 1 lát nữa chắc chắn bạn sẽ là tâm điểm chú ý cho coi

- sao lại thế?

- thì bạn rất nổi bật

- thế hả

Debor bối rối, dù cô đã được khen rất nhiều. Muốn tránh đề tài này, cô gái nhỏ chuyển đề tài

- kể mình nghe về trường đi

Đúng chuyên môn của cô nàng. Rita bắt đầu hào hứng

- đương nhiên là Vampire School rồi. Thực ra thế giới vampire tại mình cũng không khác thế giới con người là bao đâu. Học sinh ở đây cũng như ở đó thôi: ngoan có, xuất sắc và tồi cũng có...đủ thể loại luôn

- vậy sao họ không hợp nhất với thế giới con người đi

- không được đâu bồ tèo của tui ơi. Con người, với chúng ta mà nói, là cực kì thấp kém, còn hơn cả vampire cấp E nữa kìa

Debor thở dài

- vậy họ buộc phải thất vọng thôi

- sao vậy?

- vì mình vốn từ thế giới con người đến đây mà

- nhưng bạn là thái nữ cao quý kia mà

- ừ. Thế thì sao?

- đừng nói với mình là...

- ừ. Mình không muốn khoe khoang về thân phận thật. Cứ nói mình được người ta giới thiệu vào đây đi

11. Chap 11

Khi Debor cùng Rita bước xuống xe, tất cả mọi ánh mắt đổ dồn vào cô

- này, cô gái kia là ai thế?

- hình như là con người...

- không. Rõ ràng là vampire mà

Vừa lúc đó, xe của Ken cũng đỗ trước mặt 2 người sau khi phả ra 1 luồng khói

- khụ khụ...Ken, anh đang làm cái gì đó?

Rita nhìn anh trai bằng ánh mắt hình viên đạn. Ken bình thản nhún vai, kịp liếc Debor 1 cái. Cô đang kìm nén cơn giận thì phải. Anh chợt nhận ra làm cô cáu thật tuyệt. Có ai nói con gái khi giận thật dễ thương chưa nhỉ?

- làm gì có, sorry cưng hen

Vilus nhảy chân sáo lại phía họ sau khi đưa xe vào gara trường

- em yêu, kệ họ đi

Vilus vui vẻ kéo Rita đi. Họ đã hứa hôn với nhau nên ai cũng quen với cảnh 2 người lúc nào cũng như hình với bóng

- không được, Vilus. Em còn phải đưa Deby...

Nhưng Vilus đã kéo cô đi

Debor chợt thấy bực mình với Vilus kinh khủng

- phá đám

Cô làm bầm. Và bây giờ trên sân trường chỉ còn cô với cái tên Kentanus xúi quẩy. Sắp thành trung tâm của vũ trụ rồi

- này em yêuuuu

Ken cố ý kéo dài giọng ra, cốt gây sự chú ý, và dù anh không nói thế, sự chú ý lúc này cũng đã là quá đủ cho Debor nổi cáu. Ý như dự đoán của anh, cô giận thật sự

- anh không nói không ai tưởng anh...

Suyt

Ken đưa tay lên môi, bằng sự thân mật nhất có thể, anh ghé sát tai cô làm nó đỏ ửng lên, lan sang cả 2 bên má

- em đang gây sự chú ý đấy, em yêu

- nhờ ai chứ?

Cô cau có. Đúng lúc đó, 1 chiếc siêu xe lại dừng nơi cổng trường, cách chỗ họ khoảng vài bước chân. 1 người con trai rất đẹp bước ra, cô bắt gặp ánh mắt từ con người ấy và sửng sốt: hình như anh ta rất quen

12. Chap 12

2 ánh mắt thoáng giao nhau trong 1s. Hình như anh ta rất lạnh lùng thì phải

- Vic, cuối cùng thì cậu cũng xuất hiện rồi?

Bước chân kia đang đi thẳng về phía trước chợt khựng lại. Debor bỗng cảm thấy dường như trong giọng anh có chút gì đó hơi mỉa mai thì phải, và hình như bàn tay anh đang đặt trên eo cô nhẹ xiết lại tỏ ý chiếm hữu. Chàng trai tên Vic kia có đôi mắt thật đẹp. Nhưng sao cô lại cảm thấy đôi mắt ấy lóe lên tia đau khổ khi nhìn tay Ken trên eo cô? Debor hơi dịch người ra 1 chút, nhận thấy mọi ánh mắt đang tập trung hết vào 2 người con trai kia. Cô gái nhỏ nhẹ nhàng chuồn khỏi “chiến trận” nhưng...

Pặc

1 bàn tay mạnh mẽ lôi cô trở lại

- em không có gì để nói với tôi sao Deby?

Cô ngạc nhiên tròn mắt nhìn Vic

- anh biết tôi?

- không chỉ biết, tôi với em...

- VIC...

Ken cắt ngang lời Vic bằng giọng gay gắt

- có chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy?

Mika từ đám đông bước tới

- ủa Vic?

Vic kéo Debor về phía mình, Ken vội đưa tay tính kéo cô lại nhưng Mika đã ôm lấy cánh tay anh

- Ken

Tất cả vội tránh đường cho 2 người đi qua

- Mikacy, cô đang làm cái quái gì vậy?

Ken bực tức hất cánh tay như tua cuốn của bạch tuộc của cô ta ra, vội đuổi theo Vic và Debor

- mấy người nhìn cái gì?

Mika dậm chân tức giận ngo theo bóng anh khuất sau hàng lang

13. Chap 13

- buông ra. Anh đang làm tôi đau đấy

Debor giằng mạnh cánh tay ra, đồng thời dịch xa khỏi người con trai kia vài bước sau khi được giải thoát

- xin lỗi, anh...

- anh là ai?

- là người không mời mà đến

Ken bước ra, anh khoanh tay nhìn Vic với ánh mắt khiêu khích

- Ken, cậu đã làm gì cô ấy? Tại sao Deby lại quên mọi thứ?

Vic nắm lấy cổ áo Ken

- giáng sinh nhằm thời điểm

Ken bình thần gạt tay Vic ra

- 2 người đang nói gì?

Debor nhú mày. Bộ não cô gái nhỏ căng ra, cố gắng dùng trí thông minh của mình phân tích những lời nói khó hiểu ấy. Vic và Ken cùng đưa mắt nhìn nhau. 3 người ngồi xuống gốc kim nương gần đó

- nói đi

Vic chột thở dài, vẽ lạnh lùng trên gương mặt điển trai của anh biến mất. Ken úp mặt vào 2 bàn tay. Debor chăm chú nhìn Vic như thể duy nhất anh đang tồn tại. Còn điều gì cô chưa biết về bản thân mình nữa?

- 500 năm trước, Demon từng là vam thuần mạnh nhất thế giới vampire chúng ta. Tham vọng quá lớn, ông ta đã đi vào ma đạo, trở thành huyền thoại, nỗi sợ hãi của toàn bộ sinh linh, không cách gì tiêu diệt hẳn

- điều đó liên quan gì tới tôi?

- có. Liên quan mật thiết là đằng khác. Vẫn còn 1 cách tiêu diệt Demon, nỗi ám ảnh đỏ...

- ám ảnh gì cơ?

Debor cất ngang, cô thật sự cảm thấy thích Vic rồi nha. Bởi anh kể chuyện rất hay, giống như khi oppa Jacob của cô huyền thoại về những tiểu thuyết xuyên không vậy

- em bình tĩnh đi

Vic nhẹ nhàng xoa đầu cô gái nhỏ

- ám ảnh đỏ, bởi mọi thứ liên quan tới sức mạnh của hắn ta đều là máu

Debor thú vị lay tay Vic, ôm lấy cánh tay anh, coi anh là Jacob. Ken bực bội nhìn cử chỉ nũng nịu của cô gái nhỏ

14. Chap 14

- trẻ con

Ken bực bội thốt ra nhưng Debor phớt lờ, với cô bây giờ chỉ có câu chuyện của Vic là đáng chú ý thôi. Nếu là bình thường, cô sẽ không ngần ngại quạng cho Ken vài cái. Vic chột bật cười, anh thấy vô cùng hả hê, 500 năm trước cũng vậy. Hắn yêu Debor nhưng không bao giờ thừa nhận. Thái tử mà, cứ giữ hình tượng đi, anh sẽ tấn công cô cho hắn mở mắt ra

- cậu cười cái gì?

Ken chỉ muốn đấm cho Vic vài cái. 2 người vốn rất thân nhưng họ vẫn đối xử với nhau như oan gia, khi gặp nhau chỉ có mỗi 1 việc là cãi nhau như 2 mụ đàn bà

- tôi chợt nghĩ thấy mùi đấm chua

- có sao? Nhưng ở đây làm gì có đấm chứ?

Ken ngơ ngác

Haha

Vic và Debor cùng bật cười. Cô gái nhỏ chợt nhìn 2 người con trai bên cạnh mình bằng ánh mắt thắc mắc. Người lạnh lùng như Vic mà cũng biết đùa sao? Còn Ken, vẫn đáng ghét như thường, nhưng qua 1 vài lần đấu võ mồm với hắn rõ ràng hắn cũng khá lợi hại. Vậy sao bây giờ lại “chạm tiêu” đến thế? Nhưng...khoan, Vic đang nói hắn ghen. Ghen ư? Không. Hắn không thể yêu cô. Vậy là...Vic sao? Nhớ lũ bạn cô thường nói “trai đẹp chúng nó sinh ra là dành cho nhau”

- này

Cô khều tay Ken

- sao?

- bộ...2 người yêu nhau hả?

CÁI GÌ?

Cả 2 cùng phóng “tia lửa điện” về phía cô gái nhỏ

- kể cả hắn có làm trai bao thì tôi cũng không thèm bao đâu

Ken hừ mũi. “bảo mình yêu tên này? ? ? Điên sao. Ta đâu có bị gay”

15. Chap 15

Vic lao tới vật Ken ra đất vì dám bảo anh không đáng giá để làm trai bao, thấy tình hình có vẻ căng thẳng Debor vội ôm lấy cánh tay Ken

- thôi mà, 2 người không còn gì để làm hay sao? Vic, anh kể nốt cho tôi nghe đi

Vic đứng dậy phúi quần áo, anh lại ngồi bên cô gái nhỏ, vui mừng vì cô không xa lạ với anh như lúc sáng

- kể đến đâu rồi nhỉ?

- cách tiêu diệt...tên gì đó...

Vic xoa đầu Debor, tay nghịch nghịch lọn tóc xoăn của cô làm ai đó tức đến nổ đom đóm mắt

- Demon. Trí nhớ em kém quá

- ax. Đừng có xoa đầu người ta như nhóc tì vậy chứ. Y hết oppa

- oppa? Oppa nào?

- Jacob

Oh, cả 2 gật gù như đã hiểu

- gật gì, mau kể đi

Debor giật tay áo Vic

- cậu kể đi

- sao lại là tôi?

Ken bực mình khi cứ phải nhìn cô gái nhỏ làm nũng với “tên kia”

- nhường phần hấp dẫn nhất cho cậu đó

Vic trông rất ư là gian, anh sẽ rảnh đùa nghịch với nhóc con này nhưng không ngờ, cô gái nhỏ chuyển thẳng mục tiêu sang “tình địch”. Bằng bộ mặt rất chi là cún con, cô đưa ánh mắt chết người sang Ken khiến anh chẳng phải nhượng bộ

- cách tiêu diệt hắn chỉ có duy nhất 1 điều: lập bộ ba sát thủ tiêu diệt ngay trước khi Demon bắt đầu tỉnh giấc

- bộ ba sát thủ? Gay cấn à nha. 1 cuộc chiến giữa 3 anh em siêu nhân và tên quái vật vũ trụ...

CÓP

- uida, đau. Anh điên à

Debor trừng mắt với Ken nhưng cuộc đấu khẩu chưa kịp bắt đầu đã phải kết thúc bởi sắc mặt Vic đang tái dần đi

- Ken, Deby...

Sao thế ?????

Cả 2 đồng thanh, tạm thời đình chiến

- lệnh truy hồi đã tới

Vic nhìn thẳng lên trời

16. Chap 16

1 con cú trắng như tuyết với đôi mắt đỏ rực đậu lại trên cành kim nương cổ thụ, nó kên kieu thả lá thư nhỏ nơi mỏ ra, kêu lên 1 tiếng chói lói lỗ tai, đang rộng đôi cánh phạt cho Ken 1 cái rồi bay mất

- con cú mắc dịch. Không bao giờ mang được tin gì tốt lành hết

Ken phủi đám lông cánh mà con cú để lại trên vai áo

- haha, nó thích cậu thiệt đấy, Ken

-không phải xỏ tôi đâu, Vic

- ai kêu cậu nhìn nó bằng ánh mắt “cháy bỏng” như thế. Người ta là cú của hoàng gia đó nha, oshin cao cấp...

- nó lại muốn cho chúng ta xơi món đẳng cấp đấy. Nhiều lúc tôi nghĩ nó mà là 1 vam thuần, lại có địa vị cao chắc vam lai không đất dung thân quá. 1 loài tự cao tự đại

- giống hệt cậu / anh thôi.

Vic và Debor đồng thanh rồi cùng lăn ra cười

- chủ nào tớ này

Vic còn cố chọc Ken phát nữa

- 2 người nói năng nhảm nhí gì đó. Bộ không phải thành viên của hoàng gia sao?

- Á! Lá thư bốc khói kìa

Ken vút vội xuống đất. Từ lá thư, 1 luồng khói bạc nhanh chóng tỏa ra, lá thư bốc cháy để lại tàn tro rồi sắp xếp thành chữ trên mặt đất

- điện Var?

Debor vừa đọc xong cũng là lúc 1 cơn gió thổi qua, cuộn sạch đi lớp tro

ĐI

Từ 2 bàn tay của Vic và Ken, 2 luồng ánh sáng hợp lại mở ra 1 lỗ hổng đen ngòm. Cô gái nhỏ hoảng sợ lùi lại nhưng không kịp nữa, Ken đã dễ dàng túm vai cô kéo qua lỗ hổng

17. Chap 17

Lâu đài hoàng gia, điện War

1 hàng người đứng thành hàng rào danh dự cúi thấp đầu xuống khi cả 3 đi qua, gõ những gót giày vội vã xuống thảm đỏ. Riêng Debtor, cô cảm thấy khá thoải mái. Tại sao những người kia có vẻ căng thẳng thế nhỉ, bình tĩnh giải quyết vấn đề không phải tốt hơn sao? Ngồi trên vị trí cao nhất, Debtor lướt mắt qua khắp căn phòng ngột ngạt mà ai cũng đeo trên mặt 1 vẻ u ám lạ lùng, cô nhận ra 1 vài vị trưởng bối trong chuyển chào mừng cô trở về hôm nọ. Thật lạ lùng, đây là lần đầu tiên nhưng tại sao cô lại thấy nơi này, rất quen?

- tôi cần 1 lời giải thích

Bằng giọng uy quyền của mình, Debtor xua tan sự u ám trong căn phòng ngột ngạt này, điều mà cô chưa bao giờ làm kể cả khi còn là 1 đại tiểu thư. Không 1 tiếng nói hay âm thanh nào phát ra, cứ như tất cả đều bị á khẩu vậy

- 500 năm trước, tiên vương từng có ý định truyền ngôi cho thái tử Demon, đã tổ chức lễ truyền ngôi nhưng đúng lúc đó, 1 cơn mưa máu đã trút xuống, buổi lễ bị dừng lại

Mika đứng lên hướng về phía cô, từ từ giải thích. Đầu đó trong số những vampire quý tộc ngồi đây khẽ run lên. Họ rất sợ khi biết rằng thời khắc hủy diệt kinh hoàng lại sắp tái diễn 1 lần nữa

- mưa máu?

- đó là thiên tượng cho thấy sắp có biến cố lớn đến với thế giới của chúng ta, đồng thời 1 cứu tinh sẽ xuất hiện

Mọi người đều giật mình nhìn ra cánh cửa lớn dẫn vào đại điện, là Jacob, anh hướng khuôn mặt nghiêm nghị nhìn thẳng vào nó đang ngồi trên cao

- pama, oppa

Debor quên mất mình là ai và đang ở đâu, đứng phắt lên định lao tới bên những người yêu quý nhất của mình, may là Vic kịp đưa tay ra cản lại

- đây không phải lúc...

Cô miễn cưỡng ngồi xuống, thầm nguyện rửa những con người đáng ghét đang ngồi kia

- nam tước Authur

Mika lên tiếng, đồng thời cúi gập người xuống, các vampire quý tộc khác cũng đứng lên trừ nó, Vic và Ken

- tiếp tục, Mikacy

Vic sau khi quan sát mọi người ổn định liền lên tiếng, ngữ điệu đến 8 phần là lạnh lẽo

18. Chap 18

- lúc đó, tại cung điện dòng họ Lilith, nam tước phu nhân vừa hạ sinh. 1 đứa bé...

Hừm...

Jacob hắng giọng, Mika giật mình nhìn quanh, cô ta chợt nhận thấy trên mặt ai cũng mang 1 biểu tình như nhau. Không lẽ, bí mật ấy không cần thiết phải kể sao?

- sao vậy?

Debor là 1 cô gái thông minh, không khó để nhận ra có 1 thứ gì đó đang được che giấu

- Mikacy

Cô gái nhỏ chiếu ánh nhìn xuyên thấu lên cô ta, 1 ánh mắt sắc lạnh. Đến cả Jacob và Michel, thân thiết với cô đến như thế cũng chưa bao giờ thấy cô dùng loại ánh mắt này nhìn người khác. Bao giờ cũng là ánh nhìn hoà nhã dịu dàng, lại có phần tinh nghịch của trẻ con

- oppa

Không còn là tiếng gọi như lúc nãy, càng không phải cử chỉ làm nũng thường ngày mà là 1 vẻ xa lạ mang quyền uy của 1 nữ hoàng thật sự. Ánh mắt buộc anh nói lên tất cả. Jacob rùng mình khi nghĩ đến hậu quả khi anh nói ra bí mật mà cả thế giới Vampire che giấu. Không, cô em gái của anh có quyền biết sự thật, nhưng là sau khi đã hoàn thành nhiệm vụ. Jacob đấu tranh căng thẳng, 1 bên là em gái, 1 bên là sự diệt vong của vampire. Debora không còn kiên nhẫn nữa

- nói đi, cách tiêu diệt Demon, sứ mạng của tôi

Quét ánh mắt đe dọa khắp đại sảnh, cô gái nhỏ vô tình gieo nên sợ hãi. 1 cơn rùng mình lan truyền khắp phòng. Ken và Vic vốn lạnh lùng, vì thế trong số những người có mặt chỉ 2 người là tỉnh táo

- đừng tra tấn tinh thần mọi người nữa, Deby

Vic dịu dàng nhìn cô gái nhỏ, với những người con gái khác chắc chắn sẽ gây tác dụng mạnh nhưng cô thì không hề nhượng bộ

- tôi sẽ không tìm hiểu bí mật kia nữa, nếu không ai muốn nói...

Jacob là người đầu tiên thở phào nhẹ nhõm nhưng...lời nói tiếp theo của cô lại như 1 lời đe dọa, cảnh cáo, giáng cho những trái tim vốn đang treo lơ lửng 1 đòn chí mạng

- nhưng nếu tôi biết, điều đó là cái gì bí mật khủng khiếp thì...

Debor không nói hết, đôi lông mày xinh đẹp chau lại hướng về Mika

- cách tiêu diệt...Demon...là sức mạnh của bộ 3 pháp thuật. Nhất là...Deborah thái nữ

19. Chap 19

Debor lau tóc, thả phịch người xuống chiếc giường lớn. Bí mật không được khám phá kia đè nặng lên tâm trí cô. Cuộc họp lúc nãy mới chỉ là mở màn thôi, thế mà cô đã thấy nặng nề thế này. Cô bỗng thấy bức mình kinh khủng. Michel, anh đang làm gì mà không thềm sang chào cô lấy 1 tiếng. Đúng là không thể chấp nhận được mà

Cốc...cốc...

- Deby

Là Rita? Khuya rồi, cô ấy còn sang phòng cô làm gì? Nghĩ vậy nhưng Debora vẫn nhanh chóng ra mở cửa

- có chuyện gì...

Chưa để cô nói hết câu, Rita đã vội tuôn 1 tràng

- Deby, cho mình ngủ nhờ nha. Cái ông anh Vic lạnh lùng như tảng băng trôi ấy chiếm mất lãnh địa của mình rồi. Chết tiệt, nếu không phải hẳn là anh trai Vilus thì mình đã bám vằm từng xẻo hẳn ra trăm mảnh...

- stop

Cô đưa tay bịt lỗ tai đáng thương của mình lại nếu không đầu óc nhỏ bé của cô sẽ vỡ tung mất

- oh. Sorry cưng nha Deby

Rita ra vẻ hối lỗi, vừa lúc đó tiếng 1 người con trai vang lên bên ngoài

- Deby, em ngủ chưa?

Michel sốt ruột đứng ngoài cửa, anh muốn gặp Debor ngay lúc này. Thời gian dài không gặp gỡ cũng không trò chuyện anh thật sự nhớ cô gái nhỏ này đến phát điên. Debor đang đứng trong khung cửa, Michel ôm chầm lấy cô gái nhỏ, môi áp vào tóc cô, cạnh mũi phập phồng tham lam hít lấy hương thơm của riêng cô mà không chút để ý đến xung quanh. Nhưng Debor thì không, cô dùng sức đẩy anh ra

- Michel, anh đang làm cái quái gì thế

Michel giật mình, anh vội buông cô ra. Ánh mắt anh chạm phải Rita đang đứng góc phòng tò mò quan sát. Dù đã có Vilus, cô nàng vẫn không đủ không sao chống lại sức hút của mỹ nam

- chào

Michel lạnh nhạt, nếu không phải cô đang ở trong phòng Deby của anh, anh tuyệt không bao giờ thêm nhìn cô. Có thể nói anh và Jacob là những kẻ trong mắt chỉ có cô em gái này là nhất, có lẽ cả bạn gái cũng không quan trọng bằng cô gái nhỏ. Đã nhiều lần, mọi người từng lầm tưởng rằng anh yêu cô nhưng chỉ cô và Jacob mới biết: với Michel, cô chỉ là em gái không hơn mặc dù cô từng nói nếu không yêu được anh cô tuyệt không yêu ai khác

20. Chap 20

- Deby, ngủ ngon

Michel đặt 1 nụ hôn nhẹ lên mắt cô gái nhỏ làm cô ngượng ngùng với Rita đang đứng 1 bên xem phim tình cảm miễn phí

- A trong phòng nóng quá, mình đi tìm Vilus tản bộ 1 chút nha

Cô vội vàng ra ngoài trả cho 2 người không gian riêng tư đầy ám muội

- này, buông em ra coi

- có gì em phải ngại?

Michel thấy khuôn mặt đỏ lên vì ngượng của cô vô cùng đáng yêu, anh thích thú áp tay lên khuôn mặt nóng bừng, kéo cô gái nhỏ lại gần, phả hơi thở vào mặt cô

- đừng vớ vẩn, buông em ra. Chiều này xưa rồi

Mặt anh hơi xị xuống

- tiểu yêu, nội công của em thâm hậu gồm

- đương nhiên, bị anh lừa 2 lần rồi. Tưởng em là con cóc sao

Cô nhón chân ôm cổ anh

-này, tính...

Chụt

- thơm má anh thui. Xí, tưởng bỏ à

- no no

Michel lắc đầu, khuôn mặt giãn ra thành 1 nụ cười vui vẻ. Phút chốc, căn phòng biến thành cái chợ bởi “2 đứa trẻ”

Bỗng nhiên Michel ngưng cười, ngón tay đưa lên miệng làm dấu hiệu im lặng. Cô gái nhỏ vẫn vô tư cười, đưa ngón tay nhỏ chọc lét anh, ngỡ đó là anh muốn đầu hàng. Michel bực mình đưa tay bịt chặt miệng Debor bởi anh chợt nghĩ thấy có mùi lạ trong không khí, thứ mùi đặc trưng của vampire cấp E

- uhm uhm

- yên nào Deby

Cô gái nhỏ mở to mắt, hình như anh không đùa với cô nữa, bộ dạng anh tựa con hổ dũng mãnh đang sẵn mồi nhưng lại phập phồng lo lắng. Trước giờ cô chỉ biết 1 Michel lạnh lùng vô cảm trời không sợ đất không sợ, bây giờ trong giọng anh lại ngập tràn lo sợ cùng bất an

- này, chả giống anh thường ngày gì cả

- em không thể giữ im lặng 1 chút à

Michel cau thật sự, cô chẳng biết cái gì đang xảy ra cả. Chẳng lẽ cô không cảm thấy trong không khí có gì lạ hay sao?

- em...

1 giọt, rồi 2 giọt, nước mắt Debor tràn ra như đua marathon trên gương mặt xinh đẹp. Michel bối rối, anh đưa tay lau vội nước mắt cho cô rồi kéo cô chạy ra ngoài

- Michel, Deby chúng ta bị bao vây rồi

Jacob hoảng hốt chạy đến, nắm lấy cánh tay cô gái nhỏ, khẽ thở ra khi thấy 2 người an toàn

- khoan, chuyện...gì...

- không có thời gian để thắc mắc đâu, chúng ta mau ra khỏi nơi này. Bọn vampire E bị mất kiểm soát

- không được, còn...

- mọi người đi rồi, không phiền em lo

Cô gái nhỏ chưa kịp tiêu hóa những gì vừa được nghe đã bị lôi đi

21. Chap 21

Ở khu rừng sau lâu đài của hoàng gia, tất cả thành viên quý tộc Lamastu và Lilith tụ lại 1 chỗ, trên gương mặt ai cũng lộ vẻ mệt mỏi

- Deby đây rồi

Rita kích động chạy lại khi cô, Jacob và Michel cũng là 3 người tới sau cùng

- không có gì đâu Rita

Cô cố gắng trấn an Rita, mặc dù mặt cô cũng tái nhợt. Vampire cấp E, thật kinh khủng, suýt nữa cô đã bị hút máu rồi nếu không phải Michel nhanh chóng che chắn cho cô

- A, Michel, anh có sao không

Vì che cho cô anh đã bị móng của 1 tên cào trúng bả vai. Tại sao bây giờ cô mới nhớ ra? Tự nguyện rửa mình quá vô tâm, cô vội vã lấy khăn tính băng tay cho anh thì nhận ra trong lúc vội vã, cô đã đánh rơi nó

- chưa chết được

Ken đi tới, bộ dạng lo lắng của cô làm anh phát cáu, lại còn khoác áo 1 thằng con trai nữa chứ

- không nói không ai nghĩ anh câm đâu

Debor bực mình, cô không phải kẻ dễ nổi khùng nhưng anh ta luôn rất dễ khơi mào mọi bực tức của cô, khiêu khích sự kiên nhẫn của cô vốn rất có hạn với anh ta

- hai, sao anh cứ gây với Deby vậy?

Rita vội vàng kéo Ken ra chỗ khác

- anh không biết. Nhóc, sao em lảm chuyện quá

- anh đang ghen

- gì? Anh chỉ bực mình thôi, tốn công vô ích. Vội vàng chạy tới thì cô ta đã trong tay thằng Michel đó rồi

Rita khẽ cười, oan gia rất dễ cảm nhận. Anh cô đang ghen chỉ chờ Deby thôi

- vậy thì sao? Không phải anh Vic cũng chạy đến cùng lúc với anh sao?

- ừ

- vậy sao anh ấy cũng thấy mà không phản ứng thái quá như anh? Đích thị anh đang ghen rồi

Rita tinh ranh nheo mắt nhìn anh trai bằng ánh mắt biết tuốt

- vớ vẩn

Ken bỏ đi, vẻ mặt có chút bối rối. 1 bàn tay vỗ vai làm Rita giật mình. Là Vilus

- quay về lâu đài đi

- chúng bỏ đi rồi?

- ừ

22. Chap 22

Điện War, lâu đài hoàng gia

- vậy là, chúng bắt đầu hành động rồi

Nam tước Authur lo lắng, một mối tựa vào ghế, âm mưu này rõ ràng nhắm vào con gái yêu của ông

- cuộc đổ bộ của vam E tối nay là lời cảnh cáo đầu tiên. 1 lời cảnh cáo đáng sợ

Tiếng nói lạ phát ra từ ngoài cửa lớn, 1 người con trai bước vào. Chiếc áo khoác bị gió thổi hất tung mái tóc vàng của anh. Debor thụt sâu người vào ghế bành, cuộc tấn công vừa rồi làm cô quá mệt, chưa thích nghi được với thế giới nguy hiểm dẫm máu tươi này

- Cynus?

Jacob thốt lên kinh ngạc, mất tích 16 năm bây giờ Cynus lại trở về, đứng trong điện War này. Không chỉ anh, tất cả đều bất ngờ. Cynus không nói thêm, cũng không để ý ai mà chỉ đắm đắm nhìn bóng hình bé nhỏ khuất trong chiếc ghế bành to lớn trên cao kia

- thái nữ, thứ lỗi cho Cynus đã đến muộn

Debor mở mắt, nhìn chăm chú Cynus

- anh là ai?

- người đứng đầu quân đội vampire chúng ta. Mất tích 16 năm trước

Mika nghiêng răng nhả ra từng chữ, thật khó khăn khi cứ phải coi tình địch là chủ nhân của mình, lễ phép với Debor

- mất tích?

- 16 năm trước...

- Cynus, cậu mới về, ngồi xuống nghỉ chút đi

Michel vội vàng, chuyện của 16 năm trước đây sẽ là 1 bí mật mà tạm thời Debor không nên biết. Dùng ánh mắt trao đổi, anh cố gắng cản Cynus nói ra cái bí mật khủng khiếp năm xưa. May sao, anh cụp mắt, rồi ngồi xuống sau khi đón lấy ly trà từ tay người gia nhân

Phía sau hoa viên

- nói đi

Cynus phả ra ngữ khí lạnh lẽo, nhìn lơ đãng theo mấy con cá vàng đang đớp mẩu bánh mì anh vừa thả xuống hồ

- sao?

2 người con trai kia, Jacob và Michel đưa mắt nhìn nhau. Cynus khoanh tay, quay lại nhìn

- đó là chuyện xưa rồi, Cynus. Tôi muốn tắt cả chôn vùi nó vào dĩ vãng...

- cô ấy có quyền biết sự thật

- tôi không cho phép

- Jacob, cậu lấy quyền gì ngăn cản tôi?

- quyền của anh trai Deby

- vậy sao? Nhưng thật xin lỗi, cậu không phải...

- im đi Cynus, tôi...

- đừng ngắt lời tôi Jacob. Tôi không cho phép bản thân mình dối trá

- cậu điên sao? Dem sự trung thực của cậu biến đi. Tại sao mất tích 10 năm cậu lại trở về hả?

Đến lượt Michel xen vào cuộc đối thoại

- con bé sẽ thế nào, hả? Nếu nó biết...Cynus, tôi tuyệt đối không cho bất-kì-ai-phá-hoại cuộc sống của Deby

Jacob nắm cổ áo Cynus, giận dữ xiết chặt

- đừng lại đi Jacob, cậu không muốn mọi người chú ý chứ?

23. Chap 23

Jacob hạ tay xuống, trước khi bỏ đi còn buông lời đe dọa

- tôi nhất định sẽ không bỏ qua nếu cậu dám hé ra 1 tia trong đồng bí mật ấy

Lời đe dọa như viên đá rơi tõm xuống dòng suy nghĩ của Cynus, khuấy động tâm anh, làm nó rối loạn. Thực ra không phải Jacob nói không đúng, nhưng...anh ghét tất cả những ai ra lệnh cho mình, trừ người con gái kia. Duy nhất cô ấy, cậu sẽ phục tùng vô điều kiện

- Cynus

1 giọng nói nhẹ vang lên sau lưng. Cynus không ngoảnh lại

- Rita?

- ukm

Rita tựa vào 1 gốc cây, mắt không chớp nhìn theo cánh chim xa

- 10 năm rồi. Vẫn không từ bỏ ư?

Im lặng

- hơn cả 1 cơn ác mộng

Cynus bất chợt mở miệng

Lại im lặng. Rita vẫn dõi theo cánh chim

- cậu trở về vì nó à?

Rita phá vỡ sự im lặng u ám đang bao phủ. Lần này đến lượt Cynus im lặng nhìn cánh chim kia cuống cuồn bay về phương bắc mặc dù ở đó đang rất lạnh

- chúng đang bay về...với thần mùa đông

1 câu nói không ăn nhập gì cả. Nhưng Rita vẫn không bắt bẻ

- bởi thiên đường phương nam của chúng sắp biến thành địa ngục

- cô nói đúng. Dù phương bắc lạnh, cũng sẽ không khiến chúng diệt vong. Còn ở đây...tuy không lạnh, nhưng nó sắp biến thành địa ngục máu rồi

Cynus bỏ lửng, liệng viên sỏi xuống mặt suối, làm con suối vốn lặng như gương rung lên và biến dạng. Cũng giống như tâm tư anh đang liên tiếp bị xáo trộn

- vậy...tại sao...

- nơi nào có cô ấy, với tôi đó là thiên đường

Lại là 1 khoảng im lặng nữa. Thật lâu sau, dường như đã chán Cynus lại nói tiếp

- có phải khi yêu người ta thật ngốc không?

- không phải ai cũng thế. Chỉ có những kẻ si tình...

- và tôi là 1 trong số đó. Ý cô là thế phải không?

- phải

Rita chẳng chút giấu giếm.

Haha

Cynus bật cười khan, môi khô lại, miệng chợt cả thấy đắng ngắt

- cuối cùng, tôi vẫn là kẻ thất bại. Nhưng, sẽ có lúc cô phải nếm mùi thất bại như tôi, Rita

Cynus bước đi, dáng hơi lão đảo, bỏ lại Rita trầm ngâm bên dòng suối. Ngày hôm nay, thật sự mệt mỏi cho tất cả, chỉ vì bí mật mà ai-cũng-biết-trừ-ai-đó

24. Chap 24.

Nằm bên Rita trên chiếc giường lớn, Debor ôm tay cô thủ thủ

- Rita, cậu...yêu Vilus không?

- hả?

Hôm nay toàn những người thích nói về tình yêu hay sao

- đương nhiên là có. Sao hỏi kì vậy?

- không. Yêu là thế nào nhỉ?

- à

Rita vỗ vỗ trán

- gì vậy?

- nói đi, Deby. yêu rồi phải không?

Rita chống cằm nhồm dậy, tình quái nheo mắt nhìn Debor mặt đỏ dần lên

- sao?

- mình...mình không nói đâu...

Cô ngượng ngùng quay mặt đi

- chạy đâu cho hết...mắt Rita này

Rita tung chăn của Debor ra, găng trêu cô bạn bằng được. Cô còn đưa tay cù lét cô gái nhỏ. 2 cô gái làm huyền não cả căn phòng. Thật may là cánh cửa đã được cách âm. Khi cả 2 cười đã mệt, Debor mới nằm vật ra...thở. Tiếng Rita lại vang lên bên tai

- công nhận đùa với cậu mệt dễ sợ

- haha

Cả 2 lại cùng cười

- ngủ đi Rita

- không. Khai thật đi Deby. Tên nào lọt mắt xanh cậu rồi?

- không có thiệt mà

- nhanh, muốn thọc lét nữa hông?

- không

Vừa nói cô vừa vội ôm chăn dịch ra xa. Sao bây giờ cô mới nhận ra Rita nguy hiểm vậy nhỉ. Đó, 1 ngón tay đã chạm vào tay cô rồi đó

Á á

Debor bật tung chăn, chồm dậy phòng thủ

- nói không?

- không

- lần cuối. Cho phát biểu lại

Rita bẻ bẻ tay uy hiếp tinh thần. Quả nhiên

- nói. Mình nói

Debor gơ tay đầu hàng

- đó, vậy có phải ngoan không. Yêu chàng nào? Mình có biết không

-có. Là Michel

- ừ

Rita gật gù. Ngay sau đó

AAAAA...Um...um

Debor vội bịt cái loa phóng thanh lại

- ồ...a...

Rita ú ớ, Debor mạnh tay quá, cô sắp không thở nổi rồi

- đừng có la lớn thế chứ

- yên tâm. Cửa cách âm mà

- ừ ha

Debor tự vỗ vào đầu mình 1 cái

- thật à?

gật

- yêu lâu chưa?

gật

- anh ta biết không?

gật

- không nói gì à?

gật

- nhỏ kia, diễn kịch câm à?

- thì có gì đâu mà nói

- ơ

- mình viết thư

- sao không nói thẳng?

- ngại

- ừ ha, quên mất cũng là con gái. Hihi

Ax. Debor suýt sặc...nước bọt

- thế anh không trả lời à

- không

- sao lạ vậy ta? Hắn không phải đàn ông à? Hay...không có khả năng?

Mặt Debor đã đỏ lại càng đỏ hơn

- đừng suy nghĩ lung tung, anh ấy hoàn toàn bình thường

- sao biết? Hay kiểm tra rồi?

Rita cười cười. Chọc Debor đúng là rất vui. Giờ cô mới hiểu tại sao ông anh của mình lại thích bắt nạt cô bạn như vậy. Hóa ra cãi lộn với cô ấy cũng rất vui

- làm gì có...

- vậy là sao? Có thằng con trai nào lại hờ hững được thế chứ? Nhất là Deby nhà ta lại quyến rũ thế này. Haha. Mình còn thích nữa là...

Theo ánh mắt Rita, Debor chợt nhận ra cúc áo ngực trong lúc nô đùa với Rita đã bị bung ra một cái

- vớ vẩn

- vậy lí do gì hẳn vô tình?

Câu chuyện quá khứ lại ulla về...

Sinh nhật 10 tuổi

1 chàng trai tuần tú đã bước vào cuộc đời cô bé Deborah. Đó là bạn anh trai cô. Anh đem đến cho cô 1 món quà “nhỏ nhỏ” : 1 chiếc kẹp tóc pha lê mà cả thế giới chỉ có 1 chiếc. 1 chiếc thơm má để cảm ơn, cô vui vẻ ôm vào lòng, đi ngủ cũng không tháo ra

12 tuổi...

Đến 1 ngày, chiếc kẹp đó rơi và vỡ thành 2 mảnh. Cô bé vội kêu tài xế riêng đưa đến biệt thự anh trai mình và chàng trai đó ở. Đến nơi cô vội vàng chạy vô phòng. Nhưng cái gì thế này? 2 chàng trai đang tay trong tay ôm nhau...ngủ

- huhu

Tiếng khóc làm 2 chàng trai đang “tình thương mến thương” kia giật mình lăn xuống đất

- Deby, cưng sao vậy?

Jacob hốt hoảng

- đứa nào làm cưng khóc thế?

Michel cũng không kém

- em ghét Michel, ghét oppa

- sao vậy?

2 chàng trai thộn mặt nhìn nhau

- DEBYYYY

Cô giật mình, tiếng khóc im bật. Michel khụy 1 chân xuống bế Debor lên

- nín nào. Nói anh nghe, sao cưng khóc?

- kẹp tóc gãy rồi

Vừa nói cô vừa đưa tay ra làm bằng chứng

- huhu kẹp đâu mất tiêu rồi?

Nước mắt vừa khô lại đua marathon trên gương mặt bé nhỏ

Hả?????

Mắt chữ A mồm chữ O, họ nhìn nhau nhún vai. Người tài xế chạy vào

- tiểu thư

Trong tay người đó là chiếc kẹp

Hihhi

Cô nhảy nhót quanh nhà

- A. hic hic

- giòn cười tươi khóc. Lần này là cái gì?

- kẹp vẫn gãy

Omg

2 anh chàng méo mặt, chăm sóc trẻ con rất khủng khiếp

- anh kêu người ta thiết kế lại nhé

- không. Dù vậy nó vẫn không như trước. Em thích quà sinh nhật của Michel hơn

- triết lí trẻ con

Jacob quay người gấp chăn

- nhưng rất đúng

Michel tiếp, bàn tay nựng má Debor

Hic hic

- lại vụ gì nữa đây

- 2 người...yêu nhau à? Vừa ôm nhau ngủ nữa. Hic

Hả?????

1 lần nữa đôi mắt 2 chàng trai lại mở lớn...

- haha

Rita cười phá lên

- vui nhộn quá ta

Chợt nhận ra ánh mắt Debor tối sầm lại, Rita vội nắm lấy tay bạn. Debor quệt mồ hôi trên trán, giọng đều đều

1 ngày, cô bé Debor 15t vô phòng chàng trai Michel mà cô yêu từ khi còn bé. 1 quyển sổ nhật kí trong ngăn kéo vô tình thu hút ánh nhìn. Đang tuổi mới lớn, tính tò mò lôi cuốn cô, quyển nhật kí đã được mở ra, tựa như chiếc hộp pandora

- vậy...

- 1 tấm ảnh rơi ra, đó là hình 1 người con gái rất đẹp, vai mang 1 đôi cánh. Đôi mắt xanh lạnh lùng khiến mình hoảng sợ và vào kệ sách đánh rơi bình hoa. Michel chạy vào...

- rồi sao?

Giọng Rita run run, cô nghĩ...cô biết cô gái mà Debor đang tả

- anh ấy rất giận. Đó...là người con gái anh yêu lâu, rất lâu

- EM! KHÔNG BAO GIỜ ĐC BƯỚC VÔ BIỆT THỰ NÀY NỮA

Anh ấy hét lên và ra khỏi phòng. Sau đó oppa và anh ấy tranh cãi, rất căng thẳng. Chỉ biết sau đó 1 thời gian, tất cả lại ổn

Debor khóc, kí ức đau thương. Rita ôm cô gái mong manh dễ tổn thương này vào lòng, xót xa thay. Mỗi tình đầu chưa kịp vắt vai đã vội rơi tuột

P/s. Lâu lắm mới có cảm xúc viết dài thế này

25. Chap 25

Chap này mình viết để cảm ơn các bạn đã theo dõi truyện. Mình chỉ viết với mục đích thư giãn và tùy hứng để thỏa đam mê với Vampire. Vì viết theo cảm xúc nên chắc chắn lộn xộn và không được hay như các bạn mong đợi. Hi vọng từ chap này, các bạn sẽ thích hơn

Cảm ơn tất cả mọi người

Đi học

Bước xuống từ ô tô có mang gia huy của hoàng gia, Debor nhanh chóng thu hút mọi ánh nhìn

- nhìn cô ấy kìa
- chà. Dễ thương quá
- là người của hoàng gia sao?

Vv...

Toàn là ánh mắt ngưỡng mộ. Rất nhiều quý tộc ở đây nhưng gặp được 1 thành viên của hoàng gia là cả 1 dịp may hiếm có. Nhìn cách mà đội cận vệ đổ đi theo cô ấy kìa, nhiều đó dư sức chứng minh địa vị cô ấy không hề nhỏ

Nhưng hình như cô ấy có vẻ không hài lòng thì phải, đôi mắt hơi nheo lại và bước đi có phần hơi cứng nhắc. Nhìn đậm đơng chăm chú quan sát mình, Debor chợt thấy “nóng” kinh khủng. Cô đâu phải mong manh dễ vỡ đến nỗi phải lôi “cả đội cận vệ” đi theo. Màt tự nhiên, cô còn muốn giấu thân phận nữa. Vậy mà...

- tha cho tôi đi

Debor bước lại, hướng ánh mắt van xin Cynus

- đó là ý nam tước

Cynus bỏ kính ra, 1 tiếng oh vang lớn. Ai trong giới Vampire này mà không biết anh chứ

Giận dữ, cô gái nhỏ quay lưng...chạy

Vù

Khả năng di chuyển nhanh đến mức không ngờ, Ken túm được áo cô

- anh...
- sao?
- sao lại kéo tôi đi?

Ken im lặng. Tại sao anh lôi cô ra xa đám đông nhỉ? Nói sao đây? Sự thực là khi thấy cô đi cùng người con trai khác, không phải anh. Anh rất bực. Im lặng là kim cương

Chớp mắt, cả 2 đã ở xa đám đông, đang đứng ở vườn anh đào. Rất đẹp

- woa

Không 1 lời cảm ơn, không 1 ánh mắt đoái hoài nào đến “ăn nhân”, cô gái nhỏ vội chạy đến gốc cây, lượm đầy những cánh anh đào vừa rụng

- trẻ con...nhưng tôi rất thích...
- gì?

Debor dừng tay nhìn Ken. Anh ta vừa nói gì ấy nhỉ?

- ak...không
- anh vừa nói thích cái gì? Cái này hả?

Xòe tay ra, cô gái nhỏ thích thú cười, tung hoa vương đầy lên tóc Ken

- nghịch ngợm quá đấy. Cô...

- sao? Hả...hả

Mỗi 1 tiếng, cô lại cúi sát mặt anh hơn

Haha

Debor thoải mái ngồi phịch xuống cỏ

- sao nhắm tịt mắt lại thế?

Ken không đáp, anh bực mình thả phịch người xuống cỏ. Cô, vừa cho anh 1 vố

- nhìn mặt anh kìa. Đáng yêu ghê. Tôi đâu có định hôn anh. Thấy ai cũng nói đôi mắt anh rất lạnh. Tôi chỉ muốn kiểm chứng. Ai ngờ, có người tưởng được ăn dưa bở chứ. Haha

Cái gì? Nói anh đáng yêu?

- đừng có biến tôi thành 1 thằng đàn bà vậy chứ

Ken nhắm nhẩn

Bỗng nhiên giữa không khí căng thẳng của 2 người chợt có tiếng cười khúc khích. Với sự tinh nhạy của 1 vampire, Ken không khó gì để phát hiện ra nguồn gốc âm thanh vô duyên kia

Phụp

- nhọ quá đấy ông anh

Cynus và Rita nhảy xuống đất. Họ ngồi trên cây và đã quan sát tất cả

-1 màn ẩn tượng không chê vào đâu được

Rita cười lớn, nhìn Cynus tìm sự đồng tình nhưng chợt nhận ra mặt anh rất khó coi. Cô chợt nhận ra anh chàng nào đó đang ghen

- Rita, chúng ta đi2

- đi đâu?

- về lớp

- lớp nào?

- ơ, thế không phải chúng ta cùng lớp ak

- không. Deby, bạn sẽ học ở 1 lớp đặc biệt, do những vam đặc biệt phụ trách

- vam A là nhất rồi, còn cấp nào đặc biệt nữa?

- những vam sót lại sau cuộc thẩm sát...

Rita và Ken nhìn Cynus bằng ánh mắt cảnh cáo. Mặc kệ, anh vẫn tiếp tục

- với Demon. Và em, là 1 trong số những người...

- khụ. Deby, đứng đây lạnh quá, mình...

- Rita, đừng ngắt lời Cynus

Debor tựa vào gốc anh đào. Hoa nhẹ rơi xuống nền tuyết xung quanh cô, 1 cảnh tượng thật đẹp. Nếu không phải đang căng thẳng, có lẽ Ken sẽ ngắm thật kĩ, thu trọn hình ảnh này vào võng mạc

- theo Rita đi, Debor. Tôi có chuyện riêng muốn nói với cậu ta

- không. Tôi còn chưa...

Rita đã vội kéo Debor đi 1 lần nữa

1 khoảng im lặng bao trùm 2 chàng trai. 1 cơn gió lạnh thổi qua, mang theo những bông tuyết li ti lạnh buốt. Nhưng với 2 người con trai này, đó chẳng là gì so với khí lạnh toát ra từ 2 cặp mắt

- tại sao cứ thích lôi cái bí mật chết tiệt kia ra chứ? Nó chẳng hay ho gì để nói...

- đó là việc của tôi, liên quan trực tiếp đến tôi và cô ấy. Cậu lấy quyền gì cấm cản tôi?

- Cynus, tôi nhớ cậu từng hỏi Jacob tương tự rồi mà

Ken nói bằng giọng chế giễu

- đừng sĩ nhục trí thông minh của tôi thế chứ hả Ken? Ý cậu là câu trả lời của cậu cũng thế sao?

- phải

Haha. Thật là hài hước mà

- cậu cười cái gì? Cười cho sự ngu ngốc của chính mình chẳng?

- thông minh lắm đồ ngu ạ

Giữ nguyên giọng đùa cợt, Cynus bước lại nắm lấy cổ áo Ken, đôi mắt xanh hằn tia máu nhìn thẳng đôi mắt xám tro lúc nào cũng thường trực sự chế giễu người đối diện của Ken. Giọng bắt đầu biến đổi, phát ra từng chữ

- Jacob là anh trai cô ấy, dù chỉ là cái danh. Nhưng cậu, Kentanus, cậu không-có-quyền, không-có-tư-cách

- sao lại không? Tư cách CHỒNG Deborah

- ai nói?

- 50 năm trước. Nhớ lại đi. Phân biệt cho rõ, cậu yêu ai

Ken xóc lại áo, biến mất. Cynus ôm đầu ngồi sụp xuống gốc cây. Anh mất cô gái đó sao? Nhưng Ken nói đúng. Thực sự anh yêu ai?

.....

26. Chap 26

Bước vào lớp, Debor khá bất ngờ. Phòng học rộng như vậy lại không có lấy 1 cái bàn, 1 cái ghế hay 1 cái gì đại loại như thế. Nếu không có biển lớp, chắc chắn cô sẽ lầm tưởng mình lạc vào phòng để dụng cụ mất. Đặc biệt, lớp chỉ có 10 người, đã vào học lâu rồi mà, không lí nào lại chưa kịp đến. Suy nghĩ đầu tiên “đây liệu có phải là 1 lớp toàn học sinh cá biệt không nhỉ?”

Khoảnh khắc cô gái nhỏ bước vào lớp cùng Rita, không khí như đông cứng lại rồi bất chợt vỡ òa

- De...Lilith thái nữ

1 cô gái xúc động chạy tới, ôm chặt cô

- mình...Lebida nè

- mình là Bastu

.....

Điệp khúc “mình là”....được vang lên lần thứ 8 thì đám người kia cũng kịp bước tới, 1 người 1 cái ôm, xoay cô gái nhỏ đến chóng cả mặt. Họ thi nhau tiến đến, ôm cô đến nghẹt thở, hoặc xiết tay cô tưởng như gãy

tay. Vẫn biết vampire khỏe mạnh hơn người nhưng cô chỉ vừa mới tới cái thế giới này thôi mà. Cô vẫn còn là 1 con người không hơn. Chưa kể, tại sao tất cả đều biết cô?

- thái nữ

1 người đàn ông đứng tuổi cúi rạp trước cô. Thấy 1 người đáng tuổi cha thì lễ trước mặt mình, Debor có chú bối rối, có lẽ là thầy giáo

- thầy, đứng lên đi. Em...em là học sinh mới

- tôi đã được thông báo về việc này rồi

Cynus và Ken bước vào

- dạy luôn đi

Tội nghiệp ông thầy, học sinh của ông đều là những đại quý tộc chứ. Sau 1 hồi nghe thuyết giảng đến ngủ gật tới nơi, cái tai của Debor mới được tạm nghỉ. Thế nhưng, cô gái nhỏ vẫn đang quay cuồng với mớ suy nghĩ hỗn độn

.....

- ngủ ngon, Deby

Rita kéo chăn, nhắm mắt lại

- khoan đã, Rita

- sao thế?

- mình muốn, hỏi cậu vài chuyện

- ok. Về lớp mình hả?

- ak ukm

Cô hơi ngập ngừng

-lớp chúng ta toàn là những đại quý tộc, nhưng chỉ có anh Ken, cậu, Cynus và người của hoàng gia

- tại sao? Ở đây phân biệt đối xử thế sao?

Rita hơi ngần người

- mình có nghe nói, thế giới con người có nhân quyền gì đó, phải không?

- đúng rồi

- Deby của tôi ơi, cậu cần phải biết thế giới này cao hơn thế giới kia và chúng ta thì hơn hẳn những con người tầm thường đó. Họ chẳng thể nào có khả năng phục hồi, chạy như gió, sức khỏe phi thường hay đẹp như Vampire chúng ta. Không và không

- Rita, đừng quên mình là 1 con người

- không. Chỉ là ở tạm thôi

- tạm cũng đã 16 năm, đó tuyệt đối không phải là thời gian ngắn

- Deby, đối với thế giới này, thế giới của-chúng-ta thì, 16 năm, chỉ là 1 cái chớp mắt không hơn

Im lặng, khá lâu sau, Debor mới lên tiếng

- có nhiều lúc mình cảm thấy thật lạ. Trong người mình dường như tồn tại 2 linh hồn có tính cách gần tương đồng nhau vậy...

Rita hơi giật mình, cánh tay bỗng run rẩy. 1 cơn gió thổi qua. Nhận thấy sự khác thường ấy, những hoảng hốt vô hình trong cô bạn, cô gái nhỏ lo lắng

- sao vậy?

Biết trả lời thế nào cho đúng đây? Thời điểm này chưa thích hợp để giải đáp những thắc mắc của cô. ”
ngàn vạn lần xin lỗi, Deby. Mình thật sự không muốn giấu bạn, chỉ là bất đắc dĩ ”

” cô ta đang hoảng hốt” 1 giọng nói vang lên

- ai, ai đó?

Chính Debor cũng hoảng hốt, giọng nói rất quen nhưng lại có phần sắc lạnh uy quyền khiến cô gái nhỏ run
rẩy khi chợt nhận ra: đó là giọng của chính cô. Chưa hết, nó vang lên từ trong chính bộ não của cô

- Ri...Rita, cậu, có nghe gì không?

Cô gái nhỏ có chút khấn cấp, vội vàng bật đèn lên, mồ hôi sớm đã tuôn đầy trán

- nghe gì cơ?

Rita nhú mày, giọng nói ổn định, có vẻ mệt mỏi, kèm theo thở dài

- giọng nói kia

- cái gì? Giọng nào sao mình không có thấy?

- sao? Không lẽ mình chưa ngủ đã bị nằm mơ?

- mộng du rồi

Rita chép miệng, đưa Debor rời xa vấn đề. Tay quạt quạt, đem mồ hôi lau sạch giùm Debor

- chắc thế

Thả phịch người trở lại đệm, Debor mệt mỏi miễn cưỡng nhắm mắt

- ngủ ngon

Nằm trong bóng tối, cô thiếp đi rất nhanh. Giấc ngủ ập đến, chập chờn đầy mộng mị, mà đó lại là ác mộng

Cô thấy mình đang đứng ở giữa cánh đồng rất đẹp, xung quanh toàn là hoa oải hương thơm ngát xộc thẳng
vào mũi. Thật dễ chịu. Cô tham lam hít 1 hơi dài, đem luồng thanh khí tràn đầy lồng ngực. Hải lòng đưa
mắt nhìn quanh, cô phát hiện 1 lâu đài thật đẹp, cao to tráng lệ. Nhất định là tiên cảnh

Từng bước 1 tiến đến lâu đài, cô nhận ra nó càng hoành tráng lộng lẫy hơn trong ánh chiều. Cảm giác để
vội cô rất chân thật, hưng hăng tự nhéo mình 1 cái, Debor xác định mình không phải đang nằm mơ hay
mộng du gì cả, nó là sự thật

Không 1 bóng người cản đường, cô gái nhỏ đâm sợ. 1 nơi đẹp như thế này khẳng định không có bỏ hoang
đi. Nếu có, chắc chắn là lâu đài ma ám (trí tưởng tượng không tồi)

Nắm chặt vạt váy, thu hết can đảm, đi tiếp. Nếu thật sự có ma, cản đường cô sẽ liều mạng. Lâu đài này
không khám phá sẽ rất phí. Woa, thật không nghĩ tới bên trong lại đẹp như thế. 1 hành lang nhỏ ngay lập
tức thu hút Debor, khiến cô phải chú ý đến. Có rất nhiều đèn thấp dọc hành lang dài và hẹp. Ánh sáng lập
lòe, có chút chao đảo dù không hề có gió. Thật là rối rắm đúng như 1 mê cung, nhìn thế nào cũng không
ra cấu trúc

Hít 1 hơi thật sâu, cô gái nhỏ từng bước đi vào địa đạo

27. Chap 27

Từng bước 1, cô đi từ từ vào sâu hơn. Đến cuối con đường dài hun hút, 1 căn phòng được thấp nền sáng
trung, làm sáng rõ toàn bộ căn hầm tối tăm

1 luồng ánh sáng mạnh mẽ chiếu sáng 1 chiếc giường bằng đá quý. Debor bước lại gần...

- De...Deby

Chiếc giường lớn, căn phòng sáng trưng cùng tầng hầm tối biến mất. Bên trên là vẻ mặt hoảng hốt của Rita

-Deby, cậu làm sao thế?

- mình...nằm mơ sao?

Hả???? Rita ôm ngực

- cậu...toát nhiều mồ hôi quá

- sao?

Debor quyết định kể tất cả cho Rita

- vậy đó. Đúng lúc mình định nhìn kĩ thì cậu lay mình dậy

Rita tắc lưỡi ra chiều tiếc rẻ, cô đưa tay đánh nhẹ vào gáy cô bạn. Khỉ thật, mồ hôi của mình cũng vã ra như suối rồi. Thật may mắn là cô gái nhỏ chưa có quan sát được gì. Rita chợt hoảng hốt khi nghĩ đến hậu quả của nó. Đợi Debora ngủ say, Rita mới rón rén qua phòng tranh kể bên dùng siêu năng lực kêu gọi cuộc họp kín

Jacob, Michel, Cynus, Vilus cùng Rita ngồi quanh chiếc bàn tròn. Trên mặt ai nấy đều lộ nét mệt mỏi, căng thẳng

- phong ấn sắp hết hiệu lực rồi

- đồng nghĩa với việc Demon sắp thức giấc

1 sự im lặng u ám đáng sợ bao quanh không khí trong phòng

- phải hành động trước. Nếu không ta sợ sẽ không kịp

Nam tước Authur đi từng bước vào phòng

- papa

Jacob giật mình, làm sao ông có thể biết cả bọn đang ở nơi này

- tại sao lại giấu ta?

Quét ánh nhìn qua Jacob, anh rùng mình nhẹ 1 cái

- lâu đài có gián điệp

.....

Cánh cửa khép hờ khe hở, ánh trăng chiếu sáng 1 bóng đen đứng trầm ngâm nơi cửa phòng. Tà áo khoác bay phấp phất trong gió đêm, đôi mắt sáng chăm chú ngắm bóng hình xinh đẹp của người con gái trong phòng. Cô đang ngủ say, mái tóc dài thả bung chạm xuống đất. Bóng đen bước vào phòng, đưa tay vén mái tóc dài lên. Đôi môi cúi xuống chạm trán cô, thì thầm

- nhớ em quá

Nón tay dài của người đó nhẹ nhàng ve vuốt khuôn mặt nhỏ, ánh mắt đem theo nhung nhớ, đôi môi mỏng không nhận được mà nhếch lên, cúi sâu hơn lần tìm đôi môi của người con gái đang say ngủ

- ai?

Rita đứng nơi cửa phòng, rất nhanh di chuyển đến túm lấy cổ áo của người lạ mặt

- Vic

Người kia rút cuộc mấp máy môi, đưa tay đẩy Rita ra

- sao anh lại ở đây?

- thăm nhóc này

Chiều tia nhìn đầy yêu thương về phía cô gái nhỏ, Vic bất giác ngậy người khi thấy cô thản nhiên chụp lấy ngón tay anh và...mút

- Rita, mình muốn ăn kẹo

Vic suýt xỉu ngay trên sàn nhà, cầm ngón tay anh gọi tên Rita rồi coi nó như kẹo mút sao?

- Deby, đê rồi, buông ra đi

Như 1 chú cún nhỏ, Debor “liều mạng” nhất quyết giật tay Vic lại

- trời ơi, sao cô nhóc này khoẻ dữ ta?

1 tia ái ngại dâng lên trong mắt Rita

- sắp đến nguyệt thực máu rồi

Sao? Vic hơi sững lại

- anh Ken mới lên núi chiêm tinh quan sát chuyển động tinh tú. Vừa hợp, anh đã vắng mặt

- tôi có lí do mà

- lí do của anh là đây ak?

Hất tia nhìn về phía cô gái nhỏ, Rita hơi nheo mắt khi thấy anh không ngần ngại ôm đầu Debor đặt lên trên đầu gối mình, tay luồn vào mái tóc dài vuốt nhẹ

- sao? Đừng nói cô nhìn chúng tôi thâm ghen tị nha

- có sao

Rita nhún vai, ngồi xuống giường, đặt đầu cô gái nhỏ xuống gối

- này, cô...

- đừng tưởng bỏ, chẳng qua, tôi nhớ Vilus thôi

Chỉ 1 cước, Rita nói xong liền đưa chân đạp bay Vic ra xa giường

- biển. Tôi còn phải ngủ, nhất là Deby

- khỏi đuổi, biển liền. Tôi muốn ở chung với Deby, đâu có hứng với cô

Phất vạt áo choàng dài, Vic đi biển vào màn đêm. Trùm chăn cho cô gái nhỏ, Rita bỗng lẩm bẩm

- sắp bắt đầu rồi. Thánh chiến và cuộc chiến hoa hồng

Rita bỗng ôm cô bạn của mình, 1 giọt nước mắt lăn ra khỏi mi. Cuối cùng, chỉ có Deby của cô đau khổ nhất...khi tất cả kết thúc

.....

Mặt trời đã lên cao, những tia nắng đầu tiên không sao lọt được vào phòng để đánh thức cô chủ nhỏ của mình dậy

Kết

Cánh cửa khẽ mở, 1 cô gái giúp việc nhẹ nhàng đi đến bên cửa sổ kéo 1 ít rèm ra. Vampire chỉ thích ứng được với ánh sáng yếu, nhưng Debor lại vốn mang sức khỏe của con người, cô cần ánh sáng. Luồng gió xuân thổi vào, lay động tấm rèm, mang theo hơi thở ban mai thuần khiết làm cô gái nhỏ trên chiếc giường lớn mở choàng mắt

- Aaa, oppa...

Ngáp 1 cái thật dài, cô không thèm che miệng mà quay sang kiểm bóng hình ông anh trai yêu quý

- A, xin lỗi đại tiểu thư, tôi...

Ôi, ngại quá, tất cả những cử chỉ không đẹp mắt lúc nãy của cô nằm toàn bộ trong tầm mắt của cô gái này rồi. Thật mất hết hình tượng

.....

- Rita, chán bạn quá. Sao không đánh thức mình dậy chứ?

- nhìn kia, đáng ghét quá đi. Ngồi xuống măm chút đi. Không sợ bụng biểu tình à

Michel vui vẻ cười với Debor, 1 nụ cười dành cho đứa em gái. Nét tinh nghịch trên môi cô vụt tắt để nụ cười gượng thể chỗ. Nhận ra vẻ mất tự nhiên trên nét mặt cô em gái cưng, Jacob bực mình lờ mắt nhìn Michel làm anh cứ đó người chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra

- cưng, ngồi kế anh đi

Cynus bỗng thích dầm nát đĩa bánh trong tay, Ken bỗng muốn dùng năng lực bóp nát cánh tay đang kéo cô gái nhỏ lại gần kia, Vic lại muốn giết Jacob cùng Michel bằng ánh mắt. Tất cả biểu hiện của họ đều rơi vào tầm ngắm của Rita

.....

Đã 3 tháng nữa trôi qua kể từ khi Debor theo học ở trường, ngày nào cũng tập luyện khiến cô gái nhỏ thực sự mệt mỏi. Nhất là khi Jacob cùng với Michel vắng bóng suốt. Họ đã trở về thế giới kia mà không thèm nói với cô 1 tiếng. Trong lòng Michel, thực sự cô chẳng có 1 xú xiu chỗ đứng nào cả

- Deby, em sao thế?

Vic chăm chú nhìn cô gái nhỏ qua cặp mắt tinh anh của mình. Không khó để nhận ra cô bé này đang không hề tập trung chút nào vào bài giảng bất tuyệt của ông thầy

- trốn học không?

Đôi mắt Debor sáng lên, nhưng lại nhanh chóng sụp xuống

- sao thế?

- có được không?

Hất mắt về phía Rita cùng Cynus, Debor lại nhìn Vic dò hỏi

- không

Cô gái nhỏ ỉu xiu, đi chơi mảnh sao?

- đi

Vic nháy mắt, chỉ 1 cái búng tay, nhanh như 1 cái chớp mắt đưa Debor biến mất khỏi lớp học

- sao nhắm tịt mắt vào thế? Mở ra đi

Cô gái nhỏ mở choàng mắt

- anh lôi em như 1 con gấu bông thế

- sorry cưng nha

Vic choàng tay lên vai cô, đầu đặt lên vai cô, ngón tay thon dài vuốt nhẹ cằm cô

- nhìn đi

Woa!!!! Mắt Debor sáng lên, cả 1 rừng sala, rộng lớn gấp mấy lần khu rừng cây trái ở lâu đài. Vài cơn gió thổi qua, lay cho mấy cánh hoa nuối tiếc rời cành

- sao anh biết nơi này?

Vic im lặng, ánh mắt xa xăm dõi theo mấy cánh chim

- tình cờ thôi. Ở đây có 1 truyền thuyết nhé. Muốn nghe không?

Truyện thuyết ak? Sao giống mấy rừng phong lá đỏ của Nhật Bản thế nhỉ. Cô rất thích mấy câu chuyện li kì đó nhé. Càng ngày Vic càng giống Jacob nhỉ

- có 1 thiên thần nhỏ, rất đẹp. Cô ấy có 1 đôi cánh đỏ tinh khiết, 1 làn da tuyết mềm, 1 nhan sắc tuyệt vời. Đặc biệt, cô ấy có 1 đôi mắt xanh, rất sâu và vô cùng cuốn hút...

- thật đẹp, giống mấy nhân vật manga nha

- ukm

Vic cười, ánh mắt long lanh nhìn Debor, nhìn lâu đến mức gần như muốn mình bị hút vào đôi mắt kia. Đường như, anh nhìn thấy 1 cô gái khác trong đôi mắt sâu thẳm của cô

- anh...sao thế, Vic?

Ơ...

Cô gái nhỏ vỗ vỗ vai Vic, anh ôm cô chặt quá, nghẹt thở mất

- này...

Khuôn mặt Vic gần kề, chớp mũi chạm vào mũi cô

Xoẹt

1 thứ gì đó đã bay vút qua, rất nhanh, Debor ngửi thấy mùi máu

- Vic, anh...

Kẹp giữa 2 ngón tay Vic là 1 chiếc lông vũ của thiên nga, 1 bên má anh đang rỉ ra dòng máu nhỏ

- Cynus?

Phốc

- giỏi đấy, Vic

Từ trên cây, Cynus nhảy xuống, ôm Debor vào lòng mình

- dám cúp học, lại dám làm ô uế Deby. Cậu muốn gì hả Vic?

Ken cũng thành linh xuất hiện ngay bên cạnh bọn họ. Tay vung lên, 1 luồng ánh sáng đỏ bay ra nhằm thẳng Vic lao tới

ẦM ẦM...

Mặt đất rung lên, đàn chim vội vã bay hỗn loạn ra khỏi rừng. Debor ngạc nhiên, sắc mặt 3 người con trai thật khủng khiếp. Có sự kinh ngạc, pha lẫn nét bàng hoàng. Chuyện gì đang xảy ra?

- cẩn thận, Deby

Quá muộn, 1 mũi tên vàng đã cắm thẳng vào ngực cô gái nhỏ. Debor yếu ớt ngã ra trong vòng tay Cynus

28. Chap 28

Ken vội vàng ôm lấy cô gái nhỏ, đôi tay anh run lên khi thấy Debor cứ mềm oặt trong tay mình. 1 loạt mũi tên lại liên tiếp lao tới từ mọi phía, Ken vất vả chống đỡ, ôm thật chặt cô gái bên mình. Nhưng không, anh trúng 1 mũi tên rồi. Cấn rắng chịu đau, Ken thi triển pháp thuật, làm thành 1 màn chắn bằng ánh sáng, nhưng mũi tên có độc thì phải, nó khiến tấm màn chắn mỏng manh kia run lên rồi biến mất. Anh không thể chống chọi rồi. Nếu là 1 mình thì không sao. Đàng này, cô gái nhỏ này kiên quyết bằng mọi giá phải bảo vệ bằng được bởi trong cô không chỉ có 1 mà là 2...Suy nghĩ của Ken bị gián đoạn khi Cynus và Vic quay lại

- Ken, làm được không?

Anh gạt đầu, nếu có 2 người này thì được rồi. Cả 3 cánh tay chụm vào nhau, 1 luồng ánh sáng mạnh mẽ bao bọc cô gái nhỏ. 1 đoàn người áo đen hiện ra, đông hơn bao giờ hết. Tất cả đều là vam C

- hahah, 1 chút ánh sáng nhỏ nhoi đó mà đòi bảo vệ con nhóc này sao? Bỏ lại nó, chúng mày sẽ được đi

Vic nheo mắt nhìn tên thủ lĩnh vừa phát ngôn như đánh giá hấn rồi chợt bật cười

- khá lắm. Các người mang cô bé đi đi

Vic phẩy tay áo, lớp ánh sáng bao quanh cô gái nhỏ biến mất. Hất mặt với Cynus và Ken, 3 người lùi ra, để tên thủ lĩnh bước tới, hấn vui vẻ ra mặt. Giờ thì chỉ cần đưa tay ra tóm cổ con gà con này...cắt tiết là xong. Hấn xoa đôi tay nhóp nhúa, vẻ tiếu rở

- người đẹp, chết thế này hơi thảm. Ai kêu em đối đầu với ngài làm chi. Chắc chắc. Thật không nở ra tay mà

- bọn ta đi nhé

Vic cười cười, chỉ 1s, cả 3 phát áo biến mất

- aiz. Tưởng hộ vệ của Deborah thế nào. Không ngờ chúng chỉ là 1 lũ nhát chết

Tên thủ lĩnh cười to, hôm nay hấn vô cùng cao hứng. Hoàn thành tốt nhiệm vụ này coi như hấn đã 1 bước leo lên hàng ghế đầu bên cạnh Demon rồi

- Zuzja, xử đi

1 cô gái bước tới, tay cầm kiếm, cúi đầu

- thủ lĩnh, có nên chờ Dạ Tước tới không?

- không cần, Dạ Tước sao? Haha hấn chẳng còn giá trị gì hết. Xong vụ này chẳng phải chúng ta 1 bước lên ghế vàng sao? Chúng ta sẽ ngang hàng với lão, đầu cần coi sắc mặt của hấn mà hoàn thành nhiệm vụ nữa...

- chắc chắn tự tin thế sao? Orye?

Tên thủ lĩnh giật mình quay lại liền trúng ngay 1 luồng sáng đỏ lao thẳng tới. Máu trào ra khỏi miệng, thân thể hấn tan ra thành bụi thủy tinh rồi biến mất

- kết cục của 1 kẻ phản bội

Người mới tới cúi xuống vốc 1 nắm bụi, 1 chút còn lại của cái xác Orye, phả 1 luồng hơi. Đám bụi liền tỏa ra không gian, biến mất

- Dạ Tước

- tham vọng quá cao sẽ sát thân

Đôi mắt lạnh lẽo vừa giết người lại ánh lên tia vui mừng tràn đầy yêu thương thoáng qua rất nhanh rồi biến mất khi nhìn người con gái nhỏ bé nằm kia, yếu ớt thở, đôi mắt nhắm nghiền, mái tóc dài xõa tung trên thảm hoa anh đào. 1 bức tranh tuyệt đẹp

- Zuzja!

Người con gái áo đen khẽ cúi đầu chờ lệnh. Cô nắm thanh kiếm sẵn sàng

- đưa cô ta về chỗ ta đi

Zuzja đưa thanh kiếm lên, rạch đôi kết giới mà 3 người vừa tạo ra, cúi xuống ôm cô gái nhỏ lên, bay theo người con trai áo đen. Khi tất cả biến mất khỏi khu rừng anh đào, Vic, Ken và Cynus mới nhảy xuống từ 1 cành cây lớn

- kế hoạch thành công

Ken đập tay với Vic và Cynus. Họ đã hoàn thành 1/3 nhiệm vụ, thật dễ hơn cả tưởng tượng

- sai lầm của bọn chúng là quá coi thường chúng ta

- không, tôi nghĩ...sai lầm duy nhất trong toàn bộ chuỗi sai lầm liên tiếp của Demon là đã đưa Deby về đó

Debor thấy mình đang đứng trên 1 cành cây đại thụ, tán lá trải rộng trên mặt đất, cái cây duy nhất giữa chiến trường mênh mông mà mùi chết chóc, thê lương vẫn lên trong không khí. Trên cao, bầu trời u ám và đỏ rực màu máu, thi thoảng lại nhá lên vài tia sáng khủng khiếp. Lặng im theo dõi từ trên cao, cô gái nhỏ bỗng sốt nhận ra đôi mắt tự nhiên chợt tỉnh tường kì lạ. Nó có thể trông xa, rất xa, xuyên qua bụi mờ, rõ từng cánh hoa anh đào lá tả khắp nơi. Và quang cảnh thảm khốc của 1 cuộc giao chiến làm cô lạnh run người. 1 bên là những chiến binh vampire anh dũng, mặc giáp sắt đủ loại với những thanh kiếm thủy tinh sáng loáng. Nổi bật nhất là 2 cô gái trẻ, khoác bộ áo choàng dài thùng thình bay trong gió. Cô đưa tay chặn ngực, bùm miệng để khỏi kêu thét lên khi thấy 2 người con gái đó giống nhau và giống cô 1 cách kì lạ. Cô gái mặc chiếc áo choàng cổ lông, tay cầm 1 thanh kiếm xanh biển khảm đầy cánh, tay cầm toàn lông vũ có vẻ trẻ và mang nhiều quyền lực hơn. Cô đứng lặng nhìn thẳng phía trước mặt, ánh mắt kiên định uy quyền. Liếc sang phía bên kia theo ánh mắt của cô gái, Debora thét lên dù biết rằng mình có thể bị lộ. Tiếng thét dồn nén trong tích tắc rồi vỡ bung ra từ lồng ngực. Cảnh tượng kì dị và ma quái, xộc thẳng vào giác quan, in vào đó 1 ấn tượng không thể xóa được. Những con quái vật mang sừng dài, những bộ mặt gớm ghiếc, mắt đỏ quạch phát ra tia sáng chết chóc rồi bọn quái thú mang cánh dơi quần thảo trong không gian, kêu từng tiếng báo tử chói tai. Đến 1 bọn vam E gây trở xương cùng 1 binh đoàn toàn xương người và những xác chết đội mồ sống dậy. Chúng liên tục gào lên những tiếng ma mị cùng tràng cười man rợ. Bao quanh chúng là màn sương u ám, tràn đầy khí độc

Đứng đầu là Demon mà cô đã từng được xem qua chân dung trong phòng. Hắn ta cao lớn, khoác chiếc áo choàng đen dài thướt đến mắt cá chân, bao phủ bộ giáp bên trong kiên cố. Đôi mắt hắn tối đen, chất chứa đầy hận thù tàn bạo. Đôi môi dày nứt nẻ mím chặt 1 cách ngạo mạn và khinh khỉnh. Từng nếp nhăn trên mặt hắn đều mang vẻ thù hận, xảo trá và đón hèn. Thế nhưng mái tóc màu bạch kim, óng ả, được chải chuốt cẩn thận của hắn lại trở lên phản cảm với bộ mặt lạnh lẽo. Bàn tay xương xẩu thò ra từ chiếc áo đen nắm chắc cây quyền trượng có hình mặt quỷ trên đầu, chỉ huy tất cả đoàn quân man rợ kia. Bên cạnh hắn là 1 tấm áo chùng kín mít bao bọc con hay cái vì đó lùn tịt. Đằng sau lưng hắn là đoàn quân kia, với đủ mọi hình thù kì dị, bị che bớt bởi hoàng hôn máu đang dần từ từ buông xuống

1 tiếng nổ long trời khi cả cô gái áo trắng và Demon giơ cao cây kiếm cùng quyền trượng lên. Những tiếng gào thét vang trời, những tiếng rú kinh hoàng, những tiếng phì phò khát máu ập vào tai cô gái nhỏ, mắt mờ đi, cô ôm đầu ngã phịch xuống

Debor ngồi bật dậy trên nền đất lạnh, mở choàng mắt trong bóng tối, điều mà cô chưa từng gặp từ khi trở về thế giới này. Ác mộng, 1 giấc mơ đáng sợ. Cô có cảm giác mọi thứ diễn ra trong giấc mơ đều là thật. Nhưng là bây giờ cô đang ở đâu? Rõ ràng không phải là lâu đài của hoàng gia, vậy thì...sẽ không phải là cô bị bắt cóc chứ? Nơi này lạnh quá, cô nâng tay lên, cố gắng dùng những gì mình học được để tạo ra chút lửa. 1 căn phòng tiện nghi nhưng đã cũ. Có lẽ lâu rồi không có người ở. Bọn bắt cóc giàu thế này, chắc không phải tống tiền cô chứ?

- tỉnh?

1 chàng trai ngồi xuống trước mặt cô, ngón tay đưa ra nhắc cằm lên buộc cô phải nhìn thẳng

- Michel?

Debor yếu ớt thì thầm, đôi mắt hoang mang nhìn người đối diện

- chúng ta phải vờ như không quen, Deby, anh sẽ không làm gì em đâu

- Dạ Tước...

- không cần lo. Trước khi đưa cô ta đến gặp ngài ấy, ta muốn vui vẻ trước đã

Vừa nói, Michel vừa cúi sát mặt lại gần Debora, khiến cô run rẩy không ngừng. Vốn chỉ định minh họa cho tên vam kia thấy, nhưng khi tiến lại gần, anh bỗng nhiên không kìm được mà ôm lấy cô, hôn cuồng nhiệt

- Mira

Michel thì thầm, tay anh ôm eo cô, thật chặt. Debor chợt thấy tim mình run lên, 1 nửa trong cô thấy vui, 1 nửa lại tức giận. Cô gái nhỏ chợt cảm thấy dường như 2 con người trong cô càng ngày càng thể hiện rõ ràng hơn, thường xuyên mâu thuẫn trong hành động và suy nghĩ

- xin lỗi, Deby

- ra khỏi tôi đi Mira

Cái gì? Debor ngạc nhiên tới mức há hốc miệng, cô đang tự biên tự diễn sao?

- Deby...Mira...

Michel hoảng hốt

- anh nói...gì?

Cô gái nhỏ ngơ ngác nhìn anh qua đôi mắt trong suốt

- anh gọi tôi là gì?

- chào mừng cô, Deborah nữ hoàng cao quý. Cô sẽ là món tráng miệng tuyệt vời cho ta

Dứt lời, anh vùi đầu vào cổ cô, tên thuộc hạ thấy thế liền ra khỏi phòng. Ngay khi hẩn khuất, Michel vội vàng buông cô ra. Mũi tên vàng trên ngực cô đã biến mất từ bao giờ đang nằm trên tay anh

- xin lỗi, khi tỉnh lại em sẽ là chính mình

Phập

Không để cô gái nhỏ kịp phản ứng, mũi tên kia đã lại găm vào ngực...

29. Chap 29

- chủ nhân

Michel quỳ xuống, hướng đến 1 người đàn ông đầy quyền lực ngồi trên cao, đôi mắt nhắm hờ trong im lặng. Mãi 1 lúc lâu sau, ông ta mới lên tiếng

- Dạ Tước

- có thuộc hạ

- con bé đó chết chưa?

- dạ chưa, tôi nghĩ có lẽ ngài muốn tự tay kết liễu cô ta

Hừm, Demon nhú mào, nhưng rất nhanh dần ra

- được, tốt nhất cho nó ăn uống tử tế

1 cơn gió lạnh thoáng qua, người đàn ông kia đã biến mất. Michel thở phào. Thật may mắn, ông ta không ra lệnh hành hạ, hay giết cô ngay lập tức

.....

Mặt trăng đã lên cao, xuyên qua vòm lá với những tia sáng yếu ớt. 1 chàng trai trầm ngâm bên gốc cây cổ thụ, hướng tia nhìn chăm chú quan sát bầu trời

- thật không ngờ Dạ Tước anh lại thích ngắm trăng nha

- thật không ngờ Zuzja cô lại rảnh soi mói người khác nha

Cô gái mím môi, mắt tối sầm lại

- tôi thích anh

Michel im lặng khoanh tay, không phản ứng

- anh...phải...thích tôi...

Chỉ 1s, cô đã đứng trước mặt chàng trai lạnh lùng đứng yên như 1 pho tượng. Chưa có người đàn ông nào chống lại được sức quyến rũ chết người của cô ta, ngoại trừ anh

- Zuzja, đừng ra lệnh cho tôi phải làm gì, cô...chẳng là gì cả

Michel đưa bàn tay lạnh ngắt nắm lấy cằm Zuzja, bóp mạnh khiến cô ta nhắm mắt vì đau

- anh..thích con nhỏ kia...Deborah

Michel hơi giật mình nhưng lực bóp từ bàn tay vẫn không giảm

- sao? Tôi đã thấy ánh mắt anh xao động khi tôi hại con nhóc đó và tia nhẹ nhõm thoáng qua khi nó không bị đối xử như tù nhân

Từng dòng suy tư lướt qua óc anh rất nhanh. Để Zuzja biết bí mật này, nhiệm vụ của Michel coi như xong. Cô ta rất thông minh, anh không phủ nhận điều đó. Mang 1 người thông minh bên mình như dùng con dao 2 lưỡi, liệu có nên ném nó về với cát bụi không?

- tôi vốn đã biết anh là kẻ phản bội

Zuzja nói tiếp, dù biết mình có thể bị hại. Michel chợt cảm thấy cô gái đứng trước mặt mình lúc này thật bí ẩn. Cô ta không phải nội gián Demon cài bên cạnh anh sao?

- tôi không phải 1 gián điệp. Tôi không ở đây để phục vụ Demon. Hẳn...chính là kẻ sát nhân đã thảm sát cả gia tộc Zikaru

- cô không phải Zuzja Banka

- tôi tên Zana, Zuzja là bạn tôi, cô ấy chết vì tình yêu đơn phương với con quỷ dữ Demon

1 thoáng im lặng bao trùm 2 người, hòa vào sự yên tĩnh vốn có của màn đêm. Mỗi người đều theo đuổi ý nghĩ của riêng mình. Michel anh cũng từng yêu Deborah mà, tìm anh cũng từng 1 lần chết, là Mira đã giúp anh gượng dậy sau nỗi đau. Anh...yêu Mira

- trả thù?

1 lúc lâu sau, anh lên tiếng, phá vỡ khoảng không im ắng

- tôi...

Cô gái mang tên Zana chưa kịp trả lời đã trợn tròn mắt kinh ngạc. Lần đầu tiên, có tới 2 mặt trăng máu đang cùng nhau xuất hiện từ 2 phía của bầu trời. Michel chợt hoảng hốt

- chưa tới giờ mà...tại sao...?

- anh nói tới giờ gì?

- đừng hỏi nhiều. Cô...có muốn đứng về phía chính nghĩa không?

- chúng ta là đồng minh

- tốt. Quay về lâu đài. Chúng ta sẽ đánh Demon từ...phía sau...

2 bóng đen vụt biến mất, tà áo bay phần phật, chúng đã nghe lén được câu chuyện của 2 vị thủ lĩnh gián điệp

Phập...

2 chiếc phi tiêu lao thẳng về phía 2 bóng đen vừa xuất hiện

- nghe lén sao?

Zuzja phủ tay

- không có thời gian đâu, Zana. Chúng ta phải nhanh lên, quay về lâu đài ngay

Cửa phòng giam giữ Debor mở tung

- Dạ tước...cô ta không thể đưa ra khỏi đây nếu...

- biến

Michel gầm lên, phát tay áo. 1 luồng khí bạc tỏa ra mù mịt trong không trung. Chỉ 1s, Zana và Michel đưa Debor thẳng đến ngự điện của Demon

Ngự điện là 1 công trình kiến trúc tinh xảo, trần nhà là cả bầu trời bên ngoài. 2 mặt trăng máu sắp sắp nhập làm 1

10...9...8...7...6...5...4...3...2...1...0...

Ánh trăng mạnh mẽ chiếu thẳng xuống, xuyên qua không gian tới nơi 3 người đang đứng

Ầm...mặt đất rung chuyển dữ dội, ánh sáng như tập trung quanh người cô gái nhỏ, đôi mắt nhắm nghiền chột mở lớn, đổ máu. Từ vai cô, 1 đôi cánh tách da hiện ra. Đen và sáng, mang quyền lực áp đảo

- không được, ta không cho phép

Demon dùng tay siết lấy cổ Debor

Bùm...

Vô số luồng sáng bao phủ Demon, người của hoàng gia đã đến, dẫn đầu là Ken. Cynus vội vàng hét lên

- buông cô ấy ra

- Deby, siết chặt lấy cổ tay Demon, bóp nát cái vòng...

Jacob cố gắng hét lên với cô em gái, vất vả kiềm giữ Cynus đang như con thiêu thân muốn lao đầu vào chiến trận kia

Cô gái nhỏ bắt chột xoay người, túm chặt Demon khiến hắn trở tay không kịp

AAAAAAAAAAAAAA

1 tiếng rú dài thảm thiết vang lên, Debor khụy xuống, ngất lịm đi, tay nắm mảnh vỡ của chiếc vòng Pira huyền thoại. Demon nhìn tất cả bằng ánh mắt căm thù, ánh nhìn dừng lại ở Zana và Michel

- các người...phản bội...

Chỉ 1s, Demon biến mất trong làn khói đen. Làn khói hắc ám vừa tan, ánh trăng lại chiếu xuống người Debor, thẳng đến mảnh vỡ Pira trên tay cô gái nhỏ. 1 quầng sáng chói bao lấy Debor, nâng cô lên cao. Điều kì lạ đã xảy ra, ngay lúc tia sáng từ chiếc vòng đi thẳng vào mắt Debor, đôi mắt đỏ máu đã mở ra. 1 hình thù kì dị như linh hồn đi ra khỏi thân xác kia, hiện hữu dần...

30. Chap 30

Lâu đài của hoàng gia

Ken ngồi bên giường Debor, đôi mắt đỏ ngầu vì mệt. Cô gái nhỏ đã hôn mê 1 tuần, dù là vampire cũng không thể trông coi suốt được. Vậy mà anh đã ngồi bên cô suốt, đôi mắt yêu thương không ngừng dán lên khuôn mặt nhợt nhạt của Debor. Trải qua cuộc chiến kia, anh mới thấm thía cảm giác sắp mất đi người mình yêu mà chưa kịp thổ lộ tình cảm là như thế nào

- thái tử

1 người giúp việc kính cẩn bước vào, tay cầm khay điểm tâm run rẩy, lại 1 ngày mới nữa lại đến trong cái mớ hỗn độn ngày tháng. Ken phẩy tay, mọi thứ đã trở lại kể từ khi Debor thức giấc, lâu đài tràn ngập kết giới, mỗi người đều phải dè dặt trong từng hành động. Mọi thứ đều trở nên phép tắc đến nghẹt thở

- ra

Giọng Ken khàn khàn vì mệt mỏi. 1 cốc nước bất chợt bị ai đó hắt vào người anh. Người kia run lên vì sợ, tay run run giữ không nổi, khay thức ăn suýt rơi xuống sàn

- Kentanus, đủ rồi

Vic giận giữ nắm cổ áo Ken dựng anh đứng lên

- ai cho cậu cái quyền độc chiếm cô ấy hả?

Ken im lặng vung tay lên, 1 luồng sáng xanh lao thẳng về phía Vic, không cho anh cơ hội tránh

KHIÊN CHẤN

1 chiếc khiên lung linh từ trong không trung hiện ra, đánh bật luồng sức mạnh kia về phía Ken. Vic chợt hoảng hốt, Ken đứng bất động. Sức công phá của luồng sức mạnh kia không phải là nhỏ, nếu trúng người không nát tan cũng trọng thương nặng. Quan trọng là, nếu nó trúng người con gái mất nhắm nghiền kia, hậu quả không thể lường được

HẢ???

Đôi mắt Vic mở lớn, luồng sức mạnh kia đang có biến động, dường như nó đang bị 1 luồng sức mạnh khác áp đảo. Ken cũng trong trạng thái sửng sốt không kém. Từng phân tử trong không khí như run lên. Chỉ 1 lát, không ai còn cảm giác về luồng phép của Ken nữa

Không hẹn, cả 2 cùng quay về phía Debor, cô gái nhỏ vẫn bất động

- đó là Typunus...hóa giải

Cả 2 rơi vào im lặng, pháp lực của Debor đã ngày 1 hoàn thiện cao hơn trước, kể cả khi cô đang hôn mê hay khi bị phong ấn trong 1 cơ thể khác: chị gái sinh đôi của mình

- 2 người vừa làm sao vậy?

Michel dìu Mira đi vào, ánh mắt anh tràn ngập yêu thương, người con gái anh yêu đã trở về là chính cô, dịu dàng và xinh đẹp, chứ không phải chất chứa thêm 1 người em đẹp đến ma mị, uy quyền như trước. Linh hồn cô đã luôn bị nén ép nhưng cô không hề oán trách Debor, khi chấp nhận để cô gái nhỏ tự phong ấn chính bản thân mình trong cô, để kiềm hãm sự nóng nảy phá hư mọi việc

Đôi mắt đỏ trên chiếc giường bằng đá chợt mở ra, Debor từ từ ngồi dậy, lướt tia nhìn tức giận quanh phòng

- là ai đánh thức ta?

1 cơn gió lạnh thổi qua khiến 4 người trong phòng bất giác run lên

- Debor, chị...

- là chị đánh thức ta? Tại sao? Chị thấy thân thể không khỏe?

- không. Nếu em cần, cơ thể chị luôn là của em, chỉ...

- đủ. Ra ngoài và triệu tập mọi người

Đôi mắt lạnh ngược lên, ánh sáng màu xanh lục phát ra yếu ớt, cô gái nhỏ chưa hoàn toàn bình phục

- Deby, em không nên...

Ken vội im bật khi ánh sáng từ mắt cô giao động

- ai dám ra lệnh cho ta?

.....

Im lặng bao trùm khắp căn phòng, Debor vẫn bất động trên chiếc ghế cao, khuôn mặt tái nhợt vì mệt mỏi. Dưới cô 1 chút là Ken, Rita, Vilus, Michel, Mira và Jacob, những người có quyền lực chỉ sau cô. Tất cả đều đang chờ đợi Debor mở miệng

- chào mừng tất cả đã trở lại bên ta

Đôi tay dang ra, hướng đôi mắt xuống phía dưới, Debor giống như 1 vị đại tướng ngắm quân đội của mình. Mọi người đồng thanh cúi rạp xuống

- xin thứ lỗi, chúng tôi đến muộn

Vic và Cynus quỳ xuống thăm, thanh kiếm bạc trên thắt lưng đựng đưa

- thông tin về thứ đó?

Cả 2 đứng lên, tiến tới chỗ Ken cùng 3 người khác. Debor đưa tay ra, chỉ 1s, tấm giấy da màu bạc đã nằm gọn trong tay cô

- có chính xác không?

Vic gật đầu, anh xót xa quan sát cô. Yếu ớt xanh xao. Có lẽ màn mở đầu sau bao nhiêu năm với Demon đã làm cô gái nhỏ quá mệt, chưa kịp phục sức chẳng

BÙM

1 tiếng nổ lớn vang lên từ chỗ của Debor, chiếc ghế sập xuống, mảng tường phía sau nổ tung. Điều sợ hãi nhất là...cô gái nhỏ đã biến mất

31. Chap 31

Đầu gối khụy xuống tiếp xúc trực tiếp với nền băng lạnh khiến Debor đau ê ẩm. Lần đầu tiên, cô gái nhỏ thấy mình bất lực và nhỏ bé đến vậy

- tốt, người đã bắt được con bé đến đây. Giải lắm, khả khả

Khuôn mặt của cô lạnh dần, như chính cái lạnh đang thấm dần vào cơ thể. Giọng nói rất gần, lại không thể nhìn thấy những người đang nói kia, nhưng cô cảm thấy luồng không khí lạnh bao quanh mình đang xao động “băng ma tuyết?” Debor thì thầm, Demon đã luyện đến băng ma tuyết rồi sao? Vậy hẳn đây là ma băng vĩnh cửu động rồi

- tỉnh?

Luồng khí lạnh ngừng chuyển động. Tiếng nói quá quen thuộc khiến cô có hơi giật mình, nhưng khuôn mặt không chút biến đổi, vẫn lạnh lùng hờ hững ngoại trừ làn da đang dần nhợt nhạt và tái đi vì lạnh buốt

- phản bội

Từ kẻ rằng cô chỉ phun được 2 từ đó, có cảm giác mở miệng cũng không nổi nữa rồi

Khả khả...

Tiếng cười man dại thoát ra từ tên đàn ông đứng bên cạnh Demon, người cha mà Jacob vô cùng kính trọng và cả chính cô khi còn chịu phong ấn trong thân xác Mira

- không bằng con thú

- haha phải. Xin lỗi con gái, ta...

- câm miệng

Debor lạnh lùng vung tay, khoe miệng tên phản bội liền ứa máu

- 1 con nhãi, mày dám...

- dừng lại, Kakos

Demon rút cục cũng chịu mở miệng

- cháu gái yêu quý...

- ông mới nên là kẻ phải câm miệng ở đây, Demon. Ông có tư cách gì kêu ta là cháu? Không phải năm xưa ông lừa dối bà nội, ông...

Cô gái nhỏ tức giận đến không nói lên lời. Bà ngoại đã hi sinh vì tham vọng của lão ta, vậy mà 1 chút hối hận hay thương hại bà cũng không có nơi lão. Bà là người cô yêu nhất, lão nhẫn tâm với bà, lại vì tham vọng bá chủ điên cuồng của lão mà bà phải hi sinh, cô thề sẽ phá hủy tất cả, như lão từng phá hủy bà

Bóp lấy cằm cô, Demon chiếu tia nhìn lạnh lùng tới cô cháu gái

- dừng trách ta, con không có quyền phán xét ta về việc của bà ngoại con...

Debor ngẩng cao đầu, tay đưa lên nắm lấy bàn tay đang bóp cằm mình xiết chặt khiến Demon buông ra vì đau. Đôi mắt xanh hạ tia nhìn lạnh đến thấu xương khiến người ngoài cuộc như Kakos cũng cảm thấy lạnh run lên. Hẳn là huyết thống, đến cái cách khùng bố người ta cũng giống nhau, đều khiến mọi người khiếp sợ. Cô gái nhỏ nghiêng răng gần giọng

- nhưng ta sẽ phá tan âm mưu của người. Lần này sẽ không có bà hi sinh cho người nữa

- vậy thì...trừ cỏ phải diệt tận gốc...trước khi nó mọc lan ra...

Dứt lời bàn tay Demon đã rất nhanh đặt trên đỉnh đầu Debor. Nhưng trước khi ông ta định hấp thụ năng lực của cô, từ người Debor đã tỏa ra 1 nguồn năng lượng khổng lồ vô cùng nóng, ma băng vĩnh cửu lung lay, từ trên đầu xung quanh 2 người vài mảnh băng lớn rơi xuống ầm ầm. Demon đâu chịu để yên như thế, bàn tay đưa ra nắm lấy 1 thanh kiếm băng, xoay người. Kakos cũng vội vàng trợ giúp cho chủ nhân. Debor buộc phải chịu cuốn theo dòng chuyển lưu không khí mà Demon vẽ ra. Nhưng điều Demon không ngờ tới là khi ông ta cùng Kakos luyện công, cô đã kịp trông thấy quỹ đạo chuyển động của "băng ma tuyết". Nhanh chóng ẩn mình, hòa nhập vào băng ma quyền, Debor đánh thẳng vào huyết đạo của Kakos

Phụt

Tia máu từ trán Kakos bắn thẳng vào tay Demon, trận pháp dừng lại, Debor cũng gần như kiệt sức. Để bắt kịp Demon quả là khó khăn, cô chỉ vừa mới hồi phục, sức mạnh vẫn còn chưa ổn định

Trong khi đó, Ken đi đi lại lại trong điện, mọi người cũng lo lắng đứng ngồi không yên. Jacob gần như phát điên. Anh yêu Deby hơn bất kì ai trên thế giới này, không ai có quyền mang cô vào nguy hiểm cả, bất cứ ai...

- có ai cảm thấy gì không?

Ken khẩn trương, dường như trong không khí có một điều kì lạ khó lí giải, nhưng rõ ràng, nó gọi đến Debor

- cô ấy đang gọi chúng ta

Luồng sức mạnh vô hình trong không khí càng lúc càng tăng thêm, bất chợt, 1 âm thanh vang vọng khắp lâu đài

- cứu...ta

Tất cả thẳng thốt, tới rồi, năng lực truyền suy nghĩ duy nhất của Thánh nữ trong truyền thuyết đã giáng sinh 1 lần nữa. Năng lực này chỉ được đánh thức khi thánh nữ thực sự gặp nguy hiểm. Deborah đang kêu cứu

Lẽ dĩ nhiên, Demon cũng nghe thấy được âm thanh đó, nó được phát ra từ chỗ cô gái nhỏ dù cô không hề mở miệng, chỉ mím môi tung chân thẳng ngực vào lão bằng sức mạnh điên cuồng. Từ Debor, lão cảm nhận được luồng pháp lực vô cùng dũng mãnh, nó khác hẳn sự yếu ớt trước kia. Đôi mắt lạnh nhắm chặt, chân

chuyển động không ngừng với quỹ đạo như hàng ngàn ngôi sao băng. Ngay cả bộ váy dài cũng biến đổi thành áo giáp khi ánh sáng chói lòa bao phủ toàn thân cô

- Debyyyyyy

Mira hoảng sợ thét lớn khi Demon cũng nhắm mắt lại, ở giữa 2 tay hần là luồng khí đen bốc lên ngùn ngụt như muốn che hết cả vũ trụ. Cô vội vàng lao vào trận chiến

- Miraaaa...

Michel thét lên, mắt đỏ ngầu, anh chưa bao giờ lo sợ đến thế. Cô đâu phải nữ thần. Nhìn người mình yêu lao vào cuộc chiến sinh tử dữ dội kia mà anh không thể làm gì giúp cô ấy, thật sự đó là cảm giác muốn phát điên

Mira chẳng hề dừng lại dù biết bản thân sẽ đối mặt với tử thần, cô dùng hết thân mình che chắn cho Debor. Ken bất ngờ, anh chưa kịp làm gì Mira đã nôn nóng xông vào. Chính anh, chứ không phải ai khác, đang lo lắng cho Debor đến phát điên kìa. Hành động không tính toán chỉ có thể đem đến thất bại thôi

Bùm

Cả Michel và Jacob đều hóa ra chiếc khiên từ không trung che chắn cho Mira. Đòn tấn công của Demon quá mạnh, khiến chiếc khiên nổ tung. Tranh thủ trong 1/1000s, Mira đi thẳng vào cơ thể Debor, cả 2 liền hòa vào làm một

- ngu ngốc

- Deby, chị sẽ góp sức mạnh của mình cho em

- không, đi ra

Debor vật lộn với chính mình, lần đầu tiên, cô không muốn có người bị thương. Không phải vì Mira, cho dù là bất cứ ai, cô cũng không hề thương xót. Với bản tính lạnh lùng vô cảm, trên đời này chỉ có 2 người cô yêu thương, bà ngoại và Michel. Thấy anh yêu Mira như vậy, cô không muốn nợ chị gái mình một mạng sống. Cuộc chiến này có thể chính cô cũng sẽ chết, cũng tốt, cô sẽ được gặp bà

- đi...ra...

Trong một nỗ lực điên cuồng, Debor trục xuất Mira ra khỏi cơ thể mình. Michel hét lên, Mira bị bắn ra khỏi cuộc chiến, từ miệng cô 1 dòng máu nhỏ rỉ ra. Demon cười khà khà, cùng là cháu gái nhưng Mira vô dụng và thua kém Debor rất nhiều. Mira có sự hi sinh ngu ngốc bất cứ lúc nào của bà ngoại, trong khi Debor đang đứng ở đỉnh cao của quyền lực như lão. 1 chút tự hào sáng ngời lên trong mắt khi Demon nhìn cô cháu gái, ông ta biết rõ Debor là thánh nữ huyền thoại, người rất có khả năng đánh bại quyền lực quỷ. Ánh mắt chợt tối sầm, Demon lấy ra từ trong không khí chiếc quyền trượng, phóng thẳng tia sáng chết chóc về phía Debor. Nhận thấy điều đó, Debor hiểu Demon quyết định phá hủy tất cả. Cô nhanh chóng lùi ra thanh kiếm của mình, lung linh, mờ ảo: thanh thánh kiếm huyền thoại

- Ma vương quyền

- Athena examtion (EXE_ chiêu thức của nữ thần Athena, thần thoại Hy Lạp. Đây là trận pháp có sức mạnh hủy diệt của Big Bang, vụ nổ tạo ra vũ trụ)

Cả thế giới như muốn nổ tung, sức ép của không khí như muốn ép máu trào ra khỏi lồng ngực tất cả

- Debyyyyy

Cả Ken và Jacob cùng thét lên, cô gái nhỏ 1 lần nữa ngất xỉu, rơi vào hôn mê sâu, tay nắm chặt thánh kiếm. Đôi cánh nhỏ xíu trên trán, dấu hiệu của thánh nữ, mờ nhạt dần

- Khônggggggggggg

Jacob thét lên đau đớn, nước mắt chảy ra làm nhòa đi đôi mắt vốn cương nghị bình tĩnh

- Ja...Jacob...

- nếu nó biến mất, Deby...Deby cũng sẽ...sẽ...sẽ c.h.ết...

Anh ghen ngào rồi chột vớ òa trong cơn tức nỡ. Ken ngồi thụp xuống, ôm mặt. Chỉ có Vic giữ được bình tĩnh, đưa tay rút thánh kiếm ra khỏi tay Debor, trực tiếp cắt động mạch cánh tay mình

- anh làm gì vậy?

Zana níu tay Vic, anh giật ra. Như 1 kẻ điên, Vic cạy miệng Debor ra, nhỏ dòng máu của mình vào miệng cô

- Vic, làm...

Jacob xô Vic ra, anh không thể chịu được hình ảnh em gái mình uống máu như 1 vampire cấp E

- khôi phục nguyên khí, bởi tôi là người bảo hộ thánh nữ

Vic lạnh lùng giải thích, khuôn mặt dần tái nhợt vì mất máu quá nhiều

- dừng lại

Nhưng không ai có thể ngăn lại nữa, sự hấp dẫn của máu đã đánh thức bản chất của một vampire nguyên thủy trong cô gái nhỏ. Như một người lạc giữa sa mạc gặp được nguồn nước, răng nanh nhô ra, cô hút lấy nguồn máu bên mình. Sự việc xảy ra quá đột ngột, không ai có thể khiến cô ngừng lại. Đã no nê, sắc mặt Debor hồng hào trở lại, ranh nanh cũng biến mất, bên cạnh cô là Vic trắng bệch, mặt không chút huyết sắc. Anh cúi xuống hôn lên môi cô, nụ hôn nồng nàn. Ai cũng từng sờ, Vic hôn trán Debor lần nữa rồi tan biến vào không khí. Từng mảng sáng lung linh bay lên, cả linh hồn trong suốt cũng không còn. Mảnh vụn thân xác Vic rơi nhẹ xuống tóc cô, đẹp và huyền diệu đến lạ kì.

32. Chap 32

Debor bất tỉnh đã 3 ngày, sự hôn mê lâu như thế là lần đầu tiên mọi người thấy. Cô rõ ràng là bị thương nặng sau trận đấu không cân sức với Demon, nhưng máu của Vic đã hồi sinh cơ thể thương tích của cô rồi kia mà

- Aaaaa

Rita hét lớn, ánh mắt hoang mang chạy ra khỏi điện của Debor

- có chuyện gì?

Ken xuất hiện ngay lập tức, đi như bay vào chỗ cô gái nhỏ. Anh cũng thẳng thốt không kém khi thấy từ hốc mắt của Debor chảy ra hai dòng nước mắt máu

- ai đã nói gì khi con bé hôn mê?

Jacob kích động, chảy nước mắt máu không phải là điều tốt, nó báo hiệu một biến cố lớn sắp xảy ra, với em gái yêu của anh

- có lẽ chúng ta phải đến thế giới con người và đưa phu nhân Katherin đến đây, là mẹ của hai người, Jacob

Jacob gục đầu vào cánh tay

- Katherin mà chúng ta biết là thuộc hạ của Authur, à không, Kakos mới đúng. Chúng ta đã bị che mắt nên mới không nhận ra điều đó sớm hơn. Cũng như Michel là nội gián, nhưng Kakos, hắn còn cao tay hơn nhiều

- vậy bây giờ nam tước Authur thực sự ở đâu?

- bị sát hại

1 thoáng im lặng bao trùm căn phòng

- Vic...tha....thứ...

- bị hôn mê nhưng Deby luôn miệng nhắc Vic. Có lẽ trước khi chìm vào trong vô thức, cô ấy đã nhận thức được Vic đang cứu cô ấy rồi

Rita nắm lấy tay Debor, xiết chặt. Nước mắt cô cũng rơi xuống má cô gái nhỏ yếu ớt trên giường kia, làm loang đi màu đỏ máu

- Deby, tỉnh dậy nhìn anh đi

Ken đẩy Rita qua một bên, lo lắng cúi xuống lấy khăn lau đi vết máu loang trên mặt Debor. Chợt anh giật mình như bị phỏng

- sao cô ấy nóng vậy?

- không phải là sốt chứ?

Michel nhìn Jacob lo lắng, sốt trong tình trạng hôn mê vô cùng nguy hiểm

- con bé là Vampire, sẽ không có chuyện đó đâu

- cô ấy sắp tỉnh lại, nóng lên là dấu hiệu của sự tích tụ năng lượng...

Vilus giải thích sau khi xem xét thân nhiệt Debor

- có nghĩa là cuộc tấn công bất ngờ của Kakos khiến năng lượng chưa kịp hồi phục của Deby bị dồn ứ, khi đánh trả Demon buộc cô bé phải dốc toàn lực chiến đấu. Năng lực bị giải phóng bất ngờ và quá nhiều khiến mất sức và gây hôn mê sâu

Michel giải thích tiếp

- và nước mất máu là sự đẩy máu của Vic ra ngoài, nó chỉ giúp lành nội lực trong một thời gian. Vampire có khả năng tự hồi phục, chính vì thế, khi cơ thể đã sản sinh đủ máu thì đẩy máu ngoại lai ra ngoài là tất yếu

Mira nhắm mắt lại, quá trình đọc các sách nói về vam của Jacob khi còn là một với Debor khiến cô cũng biết khá nhiều về bí ẩn cơ thể vampire

- như thế không phải sự hi sinh của Vic là vô ích sao?

Zana thắc mắc, nếu biết có thể tự hồi phục sao còn để một chàng trai phải hi sinh

Rita thoáng chau mày, không hiểu sao cô không cảm thấy ở Zana một điều gì tốt đẹp cả. Đường như vì sợ bị tay chân của Demon trừ khử, cô ta đã chọn nơi đây như một chỗ trú ẩn an toàn

- nói gì vậy, máu của Vic giúp Deby khôi phục ý thức, cô nghĩ chúng tôi muốn một người tốt như anh ấy phải hi sinh vô ích hay sao

Nhấn mạnh hai chữ “người tốt”, cô quay đi trong vẻ chán ghét. Ai cũng nhận thấy, Rita không ưa gì Zana “Lụy tình ngu ngốc” Zana tự thì thầm với chính mình. Chẳng có ai coi cô ta ra gì ở đây cả, mặc dù, cô ta tự thấy mình cũng có công trong sự việc lần trước chứ

.....

Nửa đêm, gió thoảng qua đung đưa tấm rèm cửa, sợ Debor bị cảm lạnh bởi gió đêm, Ken tiến tới định kéo rèm lại. Một đôi mắt sáng rực trong đêm đang nhìn về phía này. Hình như nó chuyển động thì phải. Bàn tay Ken nắm lại, sẵn sàng chiến đấu với bất kì thứ gì

Kẹt...

Cánh cửa được đẩy ra từ từ, Ken bùm miệng lại, cố gắng bình tĩnh nhưng trong tâm như muốn thét lên. Vị khách không mời là một con mãng xà khổng lồ. Rất đẹp, màu lục trên mình nó như sáng lên trong bóng tối. Phốt lờ Ken nó không nhanh không chậm bò đến bên giường Debor

Ken vung tay lên dù không chắc thứ phép nhỏ nhoi của mình có hạ được cả một con quái thú không. Dẫu sao, nhìn nó cũng giống tử xà trong truyền thuyết. Nếu vậy anh buộc phải đánh cược một phen. Phóng một tia sáng lục đến phía con vật lạ, Ken chăm chú quan sát phản ứng nhưng nó đã quay ngoắt cái đầu lại, thè ra cái lưỡi dài ngoằng. Tia sáng bị nuốt trọn. Vẫn không hề đếm xỉa đến kẻ vừa tấn công mình, dùng

cả thân thể, con mãng xà thân thiết quấn lấy Debor, phun phì phì như huyết sáo bên tai cô gái nhỏ đang bất tỉnh. Ken đứng chết trân ngó cảnh tượng kì dị ấy. Con mãng xà khổng lồ dường như không có ý định làm hại ai thì phải. Nếu muốn, rất có thể khi anh vừa tấn công, nó đã tiến anh lên đường rồi

Thật kì diệu, mắt Debor đang khép bỗng từ từ mở ra

- Dani

Con mãng xà gục cái đầu to lớn của mình lên tay cô, thè cái lưỡi ra liếm như một chú chó con ngoan ngoãn. Bất giác, Ken cảm thấy yên tâm khi có nó bên Deby. Anh đã đúng, nó là con tử xà huyền thoại, linh vật của thánh nữ, một người bảo hộ tốt hơn bất cứ thứ gì

- Dany

Con tử xà lại phun phì phì

- thám thính hả?

.....

- sao? Ngũ pháp?

.....

- ta không biết

.....

Con tử xà vẫn phun phì phì, nó đang trò chuyện với Debor. Ken nhẹ nhàng quay người định bước ra ngoài thì chạm mặt Rita

- Aa...

Ken nhanh chóng bịt miệng cô, kéo ra ngoài

- thả tôi ra, anh không bảo vệ...

- đó là linh vật bảo hộ của cô ấy

Rita im lặng, cô đã nghe về con Dani này

- nếu không nhầm, đáng lẽ phải còn một con phượng hoàng nữa mà

- tôi không biết

- nó không làm gì anh sao?

- không, mặc dù...

- sao?

- tôi tấn công nó

Thật kì lạ, Rita trầm ngâm. Đó là một linh vật thông minh, nó có khả năng đọc được suy nghĩ thông qua ánh mắt sợ hãi của kẻ đối diện. Nó sẽ làm hại bất cứ ai lộ ra dù chỉ là một tia ác ý...

Aaaaaaaaaaaaa

Tiếng thét từ điện thờ của Debor khiến cả hai hốt hoảng, không lẽ ai đó đã bị con Dani tấn công?

Zana đang ngồi bệt trên đất, bỏ mặc chiếc đèn bị vứt chổng chơ, khuôn mặt tái xanh nhìn thẳng trước mặt. Con tử xà Dani đang chậm rãi bò, miệng phát ra tiếng huyết sáo nho nhỏ như lúc Debor trò chuyện cùng nó, đôi mắt như pha lê sáng lên. Zana nhắm mắt lại, chờ đợi một tiếng “phập”...

- dừng lại

Con tử xà ngúc ngắc cái đầu, hài lòng vì đã dọa sợ con mồi. Nó nhanh chóng trườn đến bên Debor, miệng phun phì phì

- cô là ai?

Giọng cô gái nhỏ trầm đục, không cao vút như mọi khi

- tôi là...Zana, người được...Michel mang về

- thuộc hạ của Demon?

Cô ta lặng im

- theo ta vào trong

Bỏ qua Rita và Ken đang đứng đó, Debor đi thẳng vào bên trong. Con tử xà quệt ngang đuôi qua gót chân Zana khiến cô ta thất kinh, mãi không đứng lên được. Rita tội nghiệp, cùng Ken xốc cô ta đứng lên từng bước vào trong

33. Chap 33

Debor im lặng quan sát Zana, con Dani quần lấy chân cô, thích thú lúc lắc cái đầu nhìn con người run lấy bầy trước mặt. Bản chất của một tử xà đã ăn sâu vào máu, nếu không thể tấn công thì nó khoái chí gặm nhấm nỗi sợ hãi của con mồi. Debor hiểu điều đó, và biết nếu cứ để Zana khủng hoảng thế thì chẳng khai thác được gì cả

- Dani, người đi tìm Dany đi

Gặm gặm gấu vấy chủ nhân như để phản đối, con tử xà to lớn rất không phục miễn cưỡng trườn ra ngoài, qua Zana nó còn phì nhẹ khiến cô ta hoảng hốt bám chặt lấy tay Mira

- cô yên tâm. Dani là một thú cưng ngoan, nó chỉ tấn công khi có người phản bội

Có thể coi đây là một lời an ủi hay đe dọa nhỉ?

Zana không phải một kẻ ngu ngốc, nếu không đã chẳng ở bên cạnh Demon lâu đến thế, cô ta hoàn toàn có thể hiểu ẩn ý trong câu nói tưởng chừng đơn giản kia. Thà bị giết chết bởi một vampire, còn hơn dưới cái miệng gớm ghiếc của con tử xà huyền thoại. Tự trấn an mình là sẽ cẩn thận trong từng hành động lời nói, Zana quan sát sắc mặt Debor, nhưng trong đôi mắt nửa sâu hun hút nửa như mờ mịt kia không ai có thể đọc được gì cả. Cô ta chậm rãi mở miệng

- tôi đã sẵn sàng

Dù cố giữ bình tĩnh, giọng Zana vẫn có chút run rẩy

- tốt. Nói cho ta biết, cô có thấy Demon luyện thiên ma ảo ảnh?

- c...có...

- như thế nào?

- có một quyển sách...rất cũ...trên đó viết đầy những chữ không ai đọc được

- là ngũ pháp

- ông ta ở trong ma băng vĩnh cửu, luyện công mỗi ngày, có Kakos hỗ trợ

- tại sao không nói, Kakos là kẻ phản bội

- mỗi lần đến, lão đều đeo mặt nạ, ngay đến Dạ tước...Michel cũng không biết

- tiếp đi

- có một lần, hắn đã ra lệnh cho Kakos phải tìm Thạch cốt bằng mọi giá. Nếu không, mười cái mạng của lão cũng khó bảo toàn

- thạch cốt là gì?

- cái..cái này thì tôi...không biết

- cô có thể về phòng được rồi

Còn lại Mira, Ken và Debor im lặng. Cả 3 đều suy nghĩ về những gì mình vừa nghe

- triệu tập một cuộc họp kín đi

.....

Không khí im lặng, nghiêm trang bao trùm toàn bộ, đè ép lồng ngực mọi người đến khó thở

- có ai biết thạch cốt?

- là...xương của bà

Jacob khó khăn mở miệng. 1 thoáng rùng mình lan truyền qua sống lưng tất cả. Quả nhiên, mắt Debor tối sầm, từng ngón tay gầy mảnh trắng bệch nắm chặt thành ghế biểu hiện một cơn giận dữ cố nén

- chúng ta...có nên đi tìm ngũ pháp không?

Mira ngập ngừng

- Deby...

- bắt đầu luôn đi

Debor bước nhanh, tựa hồ như lướt ra khỏi phòng, một quý tộc già ôm lấy lồng ngực già nua của mình

- thật đáng sợ. Nhưng thánh nữ đã thay đổi. Có lẽ lần tái sinh này với sự giúp đỡ của Mira đã khiến cô ấy kiềm chế được bản tính nóng như lửa của mình

- không. Rất nguy hiểm là đằng khác...

Michel lo lắng nhìn Jacob tìm kiếm sự đồng tình khiến anh lo sợ

- bà là người quan trọng nhất, con bé coi bà hơn cả sinh mạng của mình. Demon đã một lần...lần này lại là di hài của bà...hắn cũng muốn có cho tham vọng bá chủ điên rồ của mình

- tôi sợ...Deby sẽ cuồng sát...

Ken nghiêng răng, bàn tay vô thức nắm chặt. Anh thề sẽ bảo vệ cô bằng mọi giá

Một câu nói đủ tạo nên cơn run rẩy xuyên suốt căn phòng vốn đã căng như dây đàn

Không ai chú ý, Cynus đã lặng lẽ rời khỏi đó...

.....

34. Chap 34

- thánh nữ nhốt mình trong điện đã 3 tháng rồi

Một vampire già bấm báo với Ken, anh cùng mọi người đi tìm tung tích ngũ pháp, vừa mới trở về

- được rồi

Ken phẩy tay, đã 3 tháng, kể từ khi tất cả tản ra mở rộng cuộc truy tìm. Một thời gian khá dài không gặp khiến anh thấy nhớ tình yêu của mình da diết. Dường như có một bức tường vô hình trong không khí, ngăn không cho anh bước qua, trách sao không ai có thể mang đồ ăn cho Debor. Ken giơ tay, anh muốn phá hủy ranh giới duy nhất ngăn anh chạm tới cô

- dừng lại. Từ bao giờ điện của ta biến thành nơi các người có thể tùy ý xâm nhập hả?

Tiếng nói của Debor không nặng không nhẹ vang lên trong không khí như quạt vào thính giác mọi người có mặt bên ngoài. Không, chính cô, là cô đang truyền tải trực tiếp suy nghĩ của mình vào não mọi người. Mira bất chợt run lên. Cô có thể là một chiến binh dũng mãnh, nhưng trước “cô em gái” của mình cô chợt cảm thấy thật bất lực cho dù từ rất lâu, cả hai đã từng hòa làm một. Debor vẫn là Debor, thâm sâu khó đoán,

không ai có thể biết trước cô gái nhỏ kia sẽ làm gì tiếp theo, bởi suy nghĩ của cô là một xâu chuỗi các mắt xích cảm xúc bề quặt, lộn xộn và hỗn độn

- đừng làm phiền ta

Một giọng nói nhẹ nhàng bình thản vang lên, khác hẳn lúc trước. Tất cả lập tức rời đi

Tại điện War, Jacob lật mở trang cũ nát của ngũ pháp trong tay, bởi ngoài Debor, người thông thái nhất thế giới Vampire này chỉ có thể là anh

- s.h.i.t

Anh chửi thề, quăng tập giấy nhàu nát kì quái sang bên, đó hoàn toàn là mẫu cổ tự Rune, mà anh lại không phải chuyên gia giải mã

Ken cũng căng thẳng tột độ, anh có cảm giác Debor đang “thử” thách thức tử thần ở bên trong kia. Ánh mắt dõi về khu điện của Debor, nơi ánh mắt trời trùm lên vô vàn sắc tía. Tại sao hôm nay ánh sáng lại rực rỡ như thế?

- cô ấy đang luyện ngũ tán sắc

Ken bất ngờ gần như hét lên khi phát hiện ra điều đó, ngón tay dài chỉ thẳng chớp điện đang vươn lên chót vót. Jacob giãn mày khi nghe điều đó. Anh không đọc được cũng không sao. Phải rồi, nếu là ngũ tán sắc thì chẳng có gì là bí ẩn cả. Anh vội đưa tay sắp xếp đám cổ thư mình vừa quăng ra

Rất bí ẩn, dường như lướt đi trong vô hình ảo ảnh, trước mặt anh là cô em gái nhỏ và trên tay cô là cuốn ngũ pháp cổ thư

- Deby...

Ngón tay dài của Debor túm lấy tay Ken, anh ngạc nhiên đưa mắt nhìn cô, tại sao cô lại chủ động nắm tay anh nhỉ. Và anh có ngay câu trả lời khi móng tay cô bấm nhẹ vào tay Ken, một giọt máu tươi từ tay anh nhỏ ra, thấm đẫm vào biểu tượng giọt nước trên quyển sách cổ

Debor buông tay anh, đôi mắt đẹp nhìn chăm chú vào giọt máu đang từ từ biến mất giữa trang sách. Từ mắt cô, một luồng sáng nhỏ rực rỡ như ánh mặt trời chiếu vào nơi giọt máu vừa biến mất. Ngay lập tức, quyển ngũ pháp bỗng dưng “quần quại”, co rúm như bị một bàn tay bóp chặt, giọt máu tưởng như đã mất sôi lên, thấm loang ra hết, che đi toàn bộ mẫu tự lạ. Từ trung tâm ngũ thư chỗ giọt máu, ánh sáng xanh ma quái chạy ngoằn ngoèo. Sau một lúc, tất cả dừng lại, quyển cổ thư lại nằm im trên bàn

Debor đưa tay vuốt nhẹ cho từng trang giấy phẳng phiu rồi vơ lấy, biến mất nhanh như khi đến

Ken đứng sững, anh chưa kịp quan sát cô, chỉ có bàn tay vương hơi ấm của tay cô để lại cùng ngón tay đang rỉ máu

.....

Debor trầm mặc trong phòng, ngón tay dài trắng bệch nhẹ nhàng lật từng trang sách tới tả vì cũ. Con Dani im lặng nằm phục bên chân cô, ngoan ngoãn thè cái lưỡi liếm láp mũi giày

- tìm Dany chưa?

Cô liếc con tử xà, khóe môi thoáng qua nụ cười nhẹ. Con tử xà dừng động tác, cọ vào giày cô như một chú cún con, đôi mắt sáng rực, nó khê rít nhẹ

- thế thì đi...

Debor mang theo ngũ pháp, lướt nhẹ ra ngoài. Con Dani khoan khoái huyết gió, nhanh nhẹn trườn sát gót chủ nhân. Một chủ một tớ lướt ra ngoài cung điện hoàng gia, làn gió đêm lay lay gấu váy cô gái nhỏ, con tử xà to lớn hưng phấn để tà váy lụa bay qua bay lại trên đầu

- người muốn được vuốt ve à

Cô gái nhỏ thích thú bật cười khe khẽ khi thú cưng của mình lưỡi nhấc cuộn tròn quanh chân cô, vẫy cái đuôi rắn nghịch ngợm tà váy dài

- lười thật đấy, Dani người bắt ta kéo người đi, nặng chết ta

Cô gái nhỏ khẽ co chân sút nhẹ, Dani bị văng xa mấy mét, nó không phục rít lên một hơi dài

Debor dừng lại trên đỉnh núi chiêm tinh, buồn cười chu miệng huýt sáo gọi con tử xà của mình. Có lẽ việc sắp được gặp cô bạn Dany của nó khiến cho nó không nhận ra chủ nhân của mình đã dừng lại từ bao giờ

Tiếng huýt của Debtor vô tình đánh thức Ken, anh cũng lên đỉnh núi này để quan sát thiên văn, và ngủ quên lúc nào không biết. Anh khẽ cựa mình, một mùi hương nhẹ thoảng qua trong gió, xộc vào mũi, đánh thức khứu giác vampire nhanh nhạy của Ken, là người trong mộng của anh. Tất nhiên cử động của anh cũng rơi vào tai con tử xà và Debtor

- thánh nữ...

- tại sao anh lên đây?

Ken không trả lời, Debtor cũng không nhìn đến anh. Cô luôn toát ra khí chất cao quý cùng sự lạnh giá khó gần. Ban đêm trên núi rất lạnh, vậy mà cô lại mặc chiếc váy mỏng. Ken suýt phụt máu mũi, nếu anh không kịp quay mặt đi. Thật xấu hổ, “Deby, em có biết mình quyến rũ thế nào không” Ken nhủ thầm, thật chết tiệt, cô quên rằng anh là đàn ông à

- em...lạnh không?

- anh có thể đi rồi

Đôi môi cô mấp máy phun ra vài chữ ngắn ngủi. Cô không cần xua đuổi anh chứ, vì nếu cứ ở đây anh sẽ chẳng còn máu để phun. Nhưng cô có nhất thiết phải tỏ ra thách thức xua đuổi anh như vậy không

- gọi Jacob

Ken gật đầu, quay người bay xuống núi, hướng về phía cung điện hoàng gia

35. Chap 35

Một mình trên đỉnh núi cao chót vót, Debtor đưa mắt nhìn ra xa, tay chấp lại trước ngực tạo ra chút ánh sáng nhỏ, miệng khẽ lẩm nhẩm

- Dany, nhân danh thánh nữ ta triệu tập người

Gió bỗng nhiên như ngừng thổi, mặt trăng dường như bị che khuất, trời đất tối sầm lại. Một con chim khổng lồ lao về phía cô gái nhỏ, đôi cánh dang rộng trên nền trời

Vút

Một luồng sáng xanh biếc mạnh mẽ phóng đến phía con chim. Không chút đề phòng, đôi cánh chim lao đảo nặng nề thu lại, rớt phịch xuống chân Debtor. Con tử xà Dani vừa huýt khẽ nay rít lên giận dữ. Nhanh chóng và chuẩn xác, nó uốn mình trong không trung quăng đuôi quấn ngang người bóng đen vừa tấn công Dany

- dừng lại

Debor vung tay, hành động của con tử xà liền khựng lại, vòng xiết ngang Jacob nói lỏng, nó dùng cái đuôi quật mạnh, quăng Jacob ra xa. Anh rớt bịch xuống mặt núi gồ ghề, bỏ mặc con tử xà mắt long lên ánh lân tinh vì bị chọc giận, khó nhọc lao đến bên Debtor

- em có bị “nó” tấn công không?

- đừng chạm vào ta

Debor nhanh chóng lướt tránh sang một bên, cúi xuống ôm lấy con phượng hoàng lúc này đã thu nhỏ kích cỡ như một con vật bình thường

- anh xin lỗi, anh tưởng có một con quái vật khủng khiếp tấn công em

Debor im lặng, bàn tay vẫn vuốt ve con chim lớn. Một lúc sau, chờ cho con phượng hoàng lành hẳn vết thương, Debtor mới mấp máy môi

- Dany

Jacob sững người, quả nhiên, là em gái anh đang triệu hồi thánh thú, anh điên rồi

- em đang nghĩ gì?

Nếu là trước kia, anh sẽ véo mũi cô em gái mà hỏi nhóc đang âm mưu gì, nhưng hiện tại anh thấy cô xa vời quá. Giữa cô và anh chỉ có khoảng cách của bầy tôi và quân thần

- Demon đang ở đâu

Jacob im lặng, anh làm sao có thể trả lời câu hỏi đó bây giờ

- Phú Sĩ...

- sao? Em nói hán ở thế giới con người?

Debor vuốt ve cái đuôi dài của con phượng hoàng đang nghiêng đầu âu yếm gõ cái mỏ dài lên vai cô

- Dany, thông tin quý giá của ta...cô quay sang Jacob...Demon ở trên miệng Phú sĩ sắp phun trào, hấp thụ năng lượng khổng lồ của trời đất. Một môi trường luyện bằng ma lý tưởng

- Deby, vậy...

- phải. Chúng ta cần quay trở về một lần nữa

Debor cắn giận nghiến răng

- lão ta...,tuyệt đối sẽ không bao giờ đạt được mục đích

Jacob im lặng, tất cả “tuổi thơ” của Deby ở đó. Biết là lúc này không phải để suy nghĩ vớ vẩn, nhưng anh thật sự mong cô em nhỏ của mình có thể thoải mái, không cần lúc nào cũng lạnh lùng, luôn phải chịu tổn thương từ quá khứ

- nghiêng cứu nó

Ngũ pháp cổ đáp một đường vòng cung trong không khí, rơi đúng vào tay Jacob. Anh gật đầu, biến mất trước mắt cô

.....

Ánh ban mai chiếu sáng cả hoàng gia, chuyến xuất phát về thế giới con người khiến Zana háo hức, với một kẻ chẳng hề biết đến ai ngoài bản thân như cô ta, chuyến đi này chỉ ngang một chuyến du lịch

- này Cynus

Ken huých cùi chỏ, nhìn Cynus bằng ánh mắt chăm chú

- sao?

Cynus lâu bầu, thật phiền phức, anh đang ngắm Debtor mà

- suýt

Rita đưa tay lên miệng, dường như Debtor rất khó chịu, tốt nhất mọi người nên giữ im lặng thì hơn. Ở bên cạnh, Mira cũng đang dựa vào vai Michel, thì thầm vào tai anh

- anh nhìn kia, em thật sự rất muốn một lần được chạm vào bộ lông vũ vĩ đại của Dany

- chẳng phải em từng là Debtor sao

Michel cũng hạ giọng thì thầm

- nhưng lúc đó thì chúng em là một tiểu thư bình thường, Dany đâu có xuất hiện chứ?

Ở đằng trước, Debor hơi nhú mào, cô không muốn nghe hay nhìn những cử chỉ của đôi uyên ương phía sau

- Deby, em ổn không?

Jacob vuốt nhẹ vài sợi tóc bay lòa xòa trước trán cô gái nhỏ, cử chỉ yêu thương nhẹ nhàng. Có lẽ bị tác động bởi ngoại cảnh, cô để mặc anh làm gì thì làm. Thấy cảnh đó, Ken nghiêng rằng

- dù có là anh trai thì cũng đừng thân thiết thế chứ

Trong khi đó, Cynus cũng nắm chặt tay

- thà cô ấy cứ lạnh lùng như mọi khi còn hơn

Zana xen vào

- một lũ háo sắc, các anh có thể với tới thánh nữ sao?

Ken nhìn cô ta bằng ánh mắt sắc như dao cạo, Cynus nhìn bằng nửa con mắt

- sao bỗng dưng cô cung kính thế nhỉ? Phải chăng cô nhận được bài học khá quý báu từ Dani rồi

Ken bật cười

- nếu Cynus là con gái nhỉ? Chắc hai người sẽ giống hai ả mỗ nhon lắm

.....

Rõ ràng, sự trở về lần này tác động không hề nhỏ đến tinh thần của Debor. Đứng bên lan can sân thượng của toà nhà cao nhất thành phố, cô âm thầm hít một hơi thật sâu

- đang nhớ pama?

Jacob lặng lẽ đứng sau cô, Dani và Dany đã không còn cảnh giác anh nữa

- em sẽ không nhớ những kẻ giả mạo

Jacob im lặng, Deby của anh không phải là người dễ tha thứ. Một niềm vui nhỏ nhoi tựa như dòng nước ấm chảy ngang qua tim anh, em gái anh, đã trở về rồi

- ôm em như trước kia đi, oppa

Một nụ cười nhẹ nhàng của Debor, Jacob không ngần ngại ôm choàng cô em gái nhỏ. Cô ôm lấy Jacob, chợt cảm thấy thật dễ chịu khi tìm thấy cảm giác ấm áp của anh trai. Con Dani thú vị quan sát hai người trong đôi mắt rần rần long lanh, con phượng hoàng về giận dỗi cú cái mỗ lên đầu Dani

- chỉ tiếc, hân dảm lợi dụng tình cảm của...

Một lúc sau, cô buông Jacob ra bước đến bên Dani. Nhưng hành động của cô chợt ngừng lại, con Dani bắt đầu thả lỏng vòng cuộn, đầu ngóc lên, lúc lắc, cái miệng rộng hơi há ra. Ngay cả Dany, nó cũng vỗ cánh phành phạch, rời khỏi vai cô bay lên

Phập...

Debor nhanh nhẹn đưa tay lên, chuẩn xác bắt được chiếc phi tiêu gắn lông vũ kẹp giữa hai ngón tay, chỉ một chút nữa thôi, nó đã cắm phập vào ngực cô rồi

- Dani, Dany. Không cần tìm kiếm

Cô xem xét kĩ chiếc phi tiêu

- Helena (ai không nhớ xem lại chap 4 nha)

Jacob lăm băm với vẻ không tin nổi

- xạ thủ của hoàng gia, sao cô ta dám...

- có ai đó đang đứng đằng sau vụ này

Mira bước ra từ bóng tối, đôi mắt tím long lanh khác thường

- sao em lại ở đây, Mira?

Jacob cười như không cười, chiếu đôi mắt xanh lam tĩnh lặng lên mặt Mira. Anh thừa nhận, anh chưa bao giờ thương Mira như Deby

- em chỉ muốn bên cạnh Deby, từ khi...

- chị thấy kẻ tấn công?

Nghe thấy từ “chị” Mira hơi giật mình

- chúng ta đang ở thế giới con người

36. Chap 36

Mira ngay lập tức hiểu vấn đề, ở đây là thế giới con người nên phải cư xử như con người, nhưng tại sao trong giọng nói của cô em gái chẳng có chút độ ấm nào nhỉ

- em không vừa lòng chị điều gì sao?

- chị nghĩ thế nào?

Câu hỏi ngược của cô khiến Mira thoáng bối rối. Deby tựa eo vào thành lan can, mắt vô cảm nhìn về phía trước, Jacob yên lặng nhìn Mira, ánh mắt mờ mịt không để lộ mảy may cảm xúc khiến cô hơi chột dạ “không lẽ...”. Hơi lắc đầu để xua tan cảm giác bất an, Mira lúng túng

- hình như em rất thân thiết với...với Jacob, chị...

- em thấy Deby thân thiết với anh? Chỗ nào trong mắt em bị hỏng rồi?

Jacob nhướn mày, mặt mày Mira thoát xanh thoát đỏ. Dường như máu trên mặt Mira đang rút xuống, môi không còn chút huyết sắc nào

- máu trắng?

Deby nhàn nhạt mở miệng, ưu nhã tựa cằm vào lòng bàn tay, đôi mắt xanh biếc không chút gợn sóng, tĩnh lặng như hồ nước sâu không thấy đáy

- em nói gì?

Jacob hỏi lại, mỗi câu nói của cô đều ngắn gọn, mang đầy hàm ý

- Mira, chị ấy bị máu trắng rồi

Sao? Jacob kinh ngạc nhìn Deby rồi lại quay sang Mira

- vampire không bao giờ bị bệnh vớ vẩn vì nguyên nhân thông thường, không lẽ...

Soạt

Jacob không phải chờ lâu, từ tay Deby phóng ra hàng ngàn phi tiêu, giống hệt chiếc vừa được phóng ra để ám sát cô. Jacob vội ngồi xuống, khi một chiếc bay lướt qua đầu anh kéo theo một mảng tóc. Quả nhiên, hiện tượng máu trắng là do cô ta trúng độc tán của Deby, nọc Dani

Mira quá bất ngờ, gắng gượng vung tay, dường như sức mạnh bỗng nhiên tiêu biến hết. Chỉ có làn khói mong manh đi ra khỏi kẽ tay, cô ta kinh ngạc thét lên nho nhỏ

- mức độ nhẹ nhất, thử nghiệm

Debor nói rất nhỏ nhưng vẫn đủ làm cho Mira khiếp sợ, hàng ngàn chiếc phi tiêu vẫn uốn lượn trong không trung, chuẩn bị “đáp” xuống đầu cô ta

Aaaaaaaa

Mira nhắm chặt mắt, theo bản năng ôm lấy đầu

- Vic???

Jacob trợn trừng mắt khi thấy Vic bỗng nhiên xuất hiện trong không trung xoay người che chắn cho Mira. Tiếng thét của Vic cũng đánh thức tất cả. Lần lượt Michel, Ken, Rita, Vilus và...Mira, 1 Mira nữa khiến Jacob sững người. Bộ não của anh hoạt động mạnh mẽ “Mira đang được Vic che chở kia là giả. Tại sao Vic lại ôm Mira? Điều kinh khủng nhất, là tại sao Vic lại ở đây trong khi đáng lẽ anh phải đang nằm trong thánh địa mới phải. 1 vampire đã chết, sống lại là điều không thể”

Nhìn thấy cảnh trước mắt, ai cũng bị dọa không ít. Debor vẫn đứng im không động đậy, xung quanh cô gái nhỏ tỏa ra vàng sáng mờ mờ

- Simon huyền thoại, Gazu bầy mặt, ta chào người

Debor đơn giản ngắn gọn trực tiếp gọi tên đối phương

- ta cũng gửi lời chào đến thánh nữ Deborah cao quý. Không ngờ chỉ nhìn một chút cô liền phát hiện ta rồi, quả nhiên là người đẹp vĩ đại nhất tam giới

Một cơn rừng mình thoáng qua tất cả, Simon được coi là con quái vật kinh khủng nhất, hình thành từ hố đen của tam giới. Gazu cũng là một loại quái vật, dùng khả năng biến hình thiên hình vạn dạng mê hoặc kẻ địch, hoặc làm mất khả năng cảnh giác

- món quà ra mắt, không ẩn tượng

Mắt Vic sáng lên khiến cho khuôn mặt anh biến thành quái vật, răng dài ra, chính thức trở lại hình dạng vampire nguyên thủy

- chắc. Tốn rất nhiều công sức đó thánh nữ của ta à. Hồi sinh một nắm tro tàn, tẩy sạch linh hồn để chiếm đóng không đơn giản đâu

Mọi người cũng lơ mơ hiểu ra, sau khi tất cả đi khỏi chỉ có quân đội của hoàng gia canh giữ. Dù có đồng thể nào cũng không thể ngăn cản Simon lấy cắp di thể của Vic

- rất tốt

Vù

Ngay sau câu nói của Debor, một cơn gió lạnh buốt vây quanh Simon và Gazu (Mira giả mạo), xoáy thành những vòng tròn xung quanh như muốn đè nát, bẻ gãy từng chiếc xương cốt của cả hai. Một không gian lung linh bao quanh, chỉ có Debor đứng đó nhìn Simon chặt vật chống đỡ, hần quăng Mira giả mạo ra xa. Thân thể cô ta đập mạnh vào thành của kết giới mà Debor tạo ra. Cô ta hiểu, đây chính là trận công thủ hợp nhất. Một khi đã bị nhốt trong kết giới này, tiến không được, lui không xong. Simon và cô ta, dù muốn cũng không thể ra khỏi đây nửa bước. Có kết giới, những con người kia sẽ không bị ảnh hưởng, chỉ có thể quan sát bên trong. Muốn thoát chỉ có hai con đường, hoặc được Debor cho phép, hoặc đánh bại cô ta. Tất nhiên, hai phương thức này đều không có khả năng

Suy nghĩ chưa xong, một sức ép vô hình ập xuống, Gazu cảm thấy mắt hoa lên, lồng ngực nóng như lửa, cổ họng thắt lại, miệng âm âm tanh tanh. Cô ta ói ra máu

Ngẩng đầu lên, cô ta càng thêm hoảng hốt. Sức ép không khí mà cô ta vừa cảm thấy là áp lực gió từ cú đánh của Debor. Thân thể mà Simon khống chế của Vic bắt đầu loạn choạng mất kiểm soát

- Simon?

Gazu cố gắng chống tay đứng dậy

- Gazu, đứng lại đó

Bộp bộp bộp

Debor vỗ tay, bàn chân thản nhiên dẫm lên tay Gazu

- chuyện tình quái vật...chắc

A!

Cô ta nghiêng rằng, xoay tay nắm chặt cổ chân Debtor

Phì

Con Dani quăng mình xiết lấy cổ tay Gazu, một tiếng Rắc, bàn tay cô ta liền thông xuống, mất cảm giác

Aaaaaaaaaa

Gazu rú lên man dại, hiện về nguyên hình dạng

- Zuzja?

Zana trợn trừng mắt, miệng há ra. Không lẽ nào lại là cô bạn thân của cô ta? Zana liều mạng lao vào bên trong kết giới

- Zana

Ngay lập tức Gazu nhìn cô ta bằng ánh mắt cầu cứu, van xin. Từ mắt cô ta ứa ra hai hàng nước lã dài

- không được, Zana

Michel túm tay cô ta nhưng bị sượt

Rầm

A

Zana hét lên, kết giới lung linh đánh bật cô ả ngay khi bàn tay kịp chạm đến

- tôi nói cô rồi. Kết giới không ai có thể tự do ra vào ngoại trừ được thánh nữ cho phép

- Zuzja, Zuzja

Zana khóc. Ở bên trong, Debtor vẫn không một lần nhìn ra ngoài, lặng im khoanh tay quan sát Simon chặt vật chống đỡ ma thuật của mình. Dani thích thú nhìn đám cây leo quấn ngoằn ngoèo trói chặt tứ chi Simon, Dany khoan khoái bay lượn chung quanh dàn hỏa thiêu bùng lên nhốt Simon bên trong. Bị Mộc thuật cùng Hỏa thuật Simon vùng vẫy

- không còn cách nào sao?

Zana khấn thiết, nước mắt tuôn ra

- có, dùng máu của thánh nữ, thì ra vào...

- MICHEL

Jacob hét lên khiến anh giật mình im bật, biết rằng mình đã phát ngôn ngu xuẩn như thế nào. Anh tự đâm vào đầu mình vài cái

- dừng lại, Zanu, nếu cô không muốn bị trừng phạt

- tôi mặc kệ, tôi phải cứu Zuzja

- cô ta không phải Zuzja, cô ta ĐANG BỊ KHỔNG CHẾ, Zana

Mira hét lên, dùng hết sức ngăn Zana phóng phi tiêu vào trong kết giới

- Mira, mặc kệ cô ta. Phóng đi, xem ai là người chết

Vút

Chiếc phi tiêu lao nhanh khi lời Rita vừa dứt, lao thẳng vào bên trong nhằm đầu Debtor phi tới

Hả????

Rita chợt thấy sợ hãi, kết giới của Debor là loại “nội bất xuất ngoại bất nhập” kia mà, làm sao có thể? Jacob tức giận vung tay, nhưng anh chưa kịp làm gì đã nghe Zana thét chói tai

Áááááá

Từ bàn tay vừa phóng tiêu, ngón tay trở của cô ta đã lìa mất một nửa

- cảnh cáo cho cô, dù sao, cô cũng làm được một việc có ích

Zana kinh hoàng nắm chắc ngón tay bị lìa, cố gắng tiêu hóa từng lời nói của Debor. Và không phải chờ lâu, “việc tốt” của cô ta đã được sử dụng

Phập

Gazu đau đớn buông tay, không kịp ứng cứu cho Simon

- Simon, cảm giác vừa bị bó giò, vừa bị thiêu sống thế nào

- thánh nữ...người...Aaaaaaa

Simon quằm quại, đám cây leo thít chặt người hắn bật máu....

37. Chap 37

Simon nắm chặt tay, thân thể rùng mình

- cô dám phong tỏa khả năng biến hình của ta?

Hắn nổi giận, nhìn Debor bằng con mắt căm ghét

- thiêu sống ta, là cô đang hủy đi di thể Vic. Thật tội cho hắn, thánh nữ, cô máu lạnh thế sao?

Cô gái nhỏ không trả lời, tiến lại phía Gazu từng bước một chậm rãi

- người rất thích Gazu?

Bàn tay Debor duỗi ra, một sức mạnh vô hình điều khiển khiến cảm cô ta bị nhấc lên

- ta ghét chạm vào cái gì dơ bẩn, Simon. Nhưng...hôm nay ta sẽ phá lệ

Gazu nhắm mắt, cô ta biết Debor dùng không khí điều khiển mọi thứ, thật lợi hại. Cho dù thoát đám dây leo ma thuật kia, Simon cũng không thoát khỏi ngọn lửa được tạo từ ma sát không khí

- nhìn hắn đi Gazu, đến thân mình cũng không chống đỡ nổi, làm sao cứu cô, người tình bé nhỏ?

Cô đã ngồi xuống trước mặt cô ta, đích thân dùng tay vén mái tóc lòa xòa che khuất tầm nhìn kia của cô ta. Tay cô lạnh lẽo, nhưng vẫn không bằng ánh mắt cô

- Simon, thoát xác đi mặc em

Ngay lập tức mặt đất rung nhẹ, là cô ta truyền công lực của mình cho Simon

- ngu ngốc

Debor quát nhẹ, chân giẫm xuống đất. Nhưng 1s là quá đủ cho Simon, hắn như một hồn ma nhợt nhạt thoát ra khỏi xác Vic. Chỉ một lát, nó hiện hữu dần. Thực thể của Simon là một cái đầu lâu rỗng toác màu lửa

- hahaha, làm tốt lắm, Gazu

Ánh nhìn của Debor lạnh đi mấy phần so với trước đó, Simon chợt hoảng hốt, đó là ánh mắt của cô, giống hệt 1000 năm trước, khi bà ngoại bị Demon sát hại

- Typhoon

Debor nhẹ nhàng mấp máy môi nhưng đủ cho tất cả phải hoảng hốt, một con quái thú tối cao như thế ngay lập tức bị triệu hồi. Đó là con độc xà trong thần thoại

Con quái to lớn chắn giữa Gazu và Debtor, đôi mắt xanh âm u ánh lên tia nhìn hiểm độc. Không một tiếng gào, không một hành động báo trước, 100 cái miệng rắn há ra vươn về phía cô ta. Gazu kêu thét lên, ngất xỉu

- vô dụng

Con Dani nhanh chóng trườn lại gần Typhoon, rít lên phấn khích, cái đầu to ngẩng lên lúc lắc trước một trong những cái đầu của “tiền bối”

- Typhoon

Tiếng Debtor vang lên, con quái thu xoay thân mình khổng lồ nhìn Simon đang lơ lửng rồi phun từng cụm lửa lớn

- chủ nhân gửi đến cô cháu gái của ngài lời cảnh cáo tối thượng

Simon cất giọng trầm khàn rồi tan biến

Quái vật Typhoon cũng khạc ra ngọn lửa cuối cùng, quay mình cúi rạp trước Debtor rồi cũng biến mất

Mặt trời đã đỏ au ló ra phía chân trời xa xa, trời sắp sáng

Debor phá vỡ kết giới, nhìn Gazu ngất xỉu trên đất vì quá hoảng loạn. Zana vội vàng lao tới, mặc kệ bàn tay đang chảy máu ròng ròng

- Zuzja, Zuzja

Gazu khê cựa mình

- Simon

- Zuzja, tỉnh lại

Zana gắng sức lay, đôi mắt Gazu gắng gượng mở hờ

- ta là Gazu, không phải Zuzja...

Gazu đã rơi vào hôn mê

.....

-Rita, giúp tôi...

Zana thì thào, cô ta đã bị giam 3 ngày không cơm ăn nước uống để chịu hình phạt đã tấn công thánh nữ. Rita nhếch môi, cô vốn không ưa cô ta, chỉ là không tiện ra mặt. Cô đưa Zana một cốc nước nhỏ

- nhếch nhác. Mau uống rồi đến thăm cô bạn Gazu của cô

Đôi mắt tăm tối của cô ta bừng lên tia sáng nhỏ

- đáng khinh bỉ

Rita nheo mắt, kéo Zana sang căn phòng giam giữ Gazu. Đó là một căn phòng tối, chỉ có vài ngọn nến cháy leo lét. Chân tay cô ta bị trói bằng những dây leo ma thuật, thân mình không chút động tĩnh, càng giãy giụa, nó sẽ càng thắt chặt hơn. Có vẻ như Gazu cố gắng hơi nhiều, đám dây leo như những con rắn nhỏ, có một vòng dây cuốn tựa như mũi kim xuyên qua ngón trỏ của Gazu, trực tiếp phế đi khả năng làm phép của cô ta. Bàn tay nhỏ máu từng giọt

- Zuzjaaaa

Zana đau lòng ngã ngồi xuống bên Gazu, cố gắng gỡ đám “mộc leo ma thuật” ra khỏi người cô bạn thân

(các bạn có thể tìm hiểu mấy loại thực vật này trong cuốn 100 LOÀI SINH VẬT HUYỀN BÍ TRONG THẦN THOẠI nhé)

Aaaaaaa

Gazu kêu lên thảm thiết, nơi mà những giọt máu tươi của cô ta nhỏ xuống đám dây leo phát triển hơn bao giờ hết, những mầm non vươn ra như xúc tu bạch tuộc, vươn xa và nhọn hoắt như những mũi dùi. Chúng thít chặt và xiết mạnh hơn bao giờ hết. Chúng vươn dài nhưng những con rắn nhỏ chực chờ xuyên qua người Gazu

- dừng...Za..Na.....

Gazu yếu ỏi thì thào

- ôi, không...KHÔNGGGGGGGG

Zana kinh hoảng khi bàn tay chạm vào đám dây leo bắt đầu bị tấn công. Chúng trườn lên khuỷu tay cô ta nhanh như chớp với những nhánh dài ngoằn y như sinh vật sống, trói cô ta bên cạnh cô bạn thân của cô ta

- tôi quên chưa nói, càng giải cứu cho Gazu, đám mộc ma này sẽ càng xiết chặt cô ta. Cả cô, cũng sẽ bị liên lụy. Và như các người thấy đó, máu là môi trường nuôi dưỡng tốt nhất cho mộc ma

Rita lạnh lùng đi ra khỏi phòng, quăng lại một câu cuối cùng

- đó là cái giá phải trả cho sự ngu ngốc và phản bội.

.....,

@myhttb: các bạn thân mến, cảm ơn đã gửi những lời chúc tốt đẹp cho mình trong thời gian nằm viện. Thật hạnh phúc khi nhận được sự quan tâm của các bạn. Vì sức khỏe chưa hồi phục nên My chưa ngồi đánh máy được, chỉ có thể viết bằng điện thoại nên hơi ngắn. My sẽ cố gắng post nhiều hơn cho các bạn nếu có thể vì truyện còn rất dài. Cảm ơn đã ủng hộ My <>

38. Chap 38

Ở thế giới màu xám của con người, dường như tất cả đều rất yên bình. Jacob, Debor và Michel cũng trở lại với Silivar

- Chào sếp

Mọi người đều hoan hỉ khi gặp lại ba người sau chuyến công tác bồi dưỡng năng lực mà Jacob đã bịa ra để che giấu thân phận của Debor và sự thật khủng khiếp mang họ trở lại thế giới này

- ôi, Deborah của chúng ta

Các nhân viên tung hô, Jacob vẫn giữ phong thái uy nghiêm lạnh lùng, Michel niềm nở cười như “một thằng dở hơi cà chớn cà chác” chính hiệu (theo lời nhận xét của Jacob sau này mỗi khi nhớ lại). Debor có vẻ xa cách hơn rất nhiều, cô đã “trưởng thành” (trong suy nghĩ của các nhân viên)

Gật đầu nhẹ một cái, cô quay gót trước cả Jacob, bỏ mặc Michel cứ huyên thuyên với “mấy cô nhân viên mới” trong khi họ lác mắt, thâm ghen tị hoặc ngưỡng mộ cô. (thời gian Debor vắng mặt có sự thay đổi khá nhiều về nhân lực)

Phòng chủ tịch

(* Authur là kẻ phản bội, không còn là chủ tịch trong danh nghĩa của Silivar nữa. Một cuộc họp báo thừa kế giả được tổ chức tránh gây kinh sợ cho nhân viên tập đoàn)

- tài liệu?

Jacob mở lap, nhập pass rồi quay mặt lap về phía Debor

Một hàng dài các con số tự động mã hóa chạy ngang màn hình. 5p sau

- quá lâu

Debor lướt tay trên bàn phím, các con số nhảy ngang, chạy nhanh hơn không thể nhìn rõ, màn hình không ngừng chuyển động, nhấp nháy như muốn đơ luôn

Ting

Quá trình mã hóa hoàn tất, đó là tất cả tài liệu cổ xưa mà các thánh nữ trước đã nghiên cứu. Thì ra, tất cả đều nằm ở thế giới con người. Nếu biết trước đâu cần quay trở lại thế giới vampire, cứ ở đây được rồi

Chỗ tài liệu Jacob nghiên cứu qua là những chuỗi hồi ức...

Cuộc đời của thánh nữ đầu tiên

Thánh nữ Anbira là một vampire quý tộc dòng Lilith, xinh đẹp, cao quý và ngạo mạn. Năm 18t, Anbira bỗng muốn đến trường. Tại đây, cô đã gặp định mệnh của cả thế giới vampire, Zakuo. Đó là một vampire mang dòng máu lai, một học sinh xuất sắc nhất của học viện. Cô yêu anh ta say đắm ngay cái nhìn đầu tiên. Vì tham vọng bá chủ Zakuo không từ mọi thủ đoạn, lợi dụng tình yêu của Anbira, kí sinh gia tộc Lilith bước từng bước vào giới quý tộc. Hấn thảo túng và gây chiến dành quyền lực khắp nơi. Anbira thất vọng và đau khổ, nghiên cứu rồi viết ra ngũ thư với hi vọng sẽ có người tiêu diệt được Zakuo đã bán linh hồn cho ma quỷ, sau đó tự sát bằng thanh gươm bằng huyền thoại Sima ở mỏm Dicpa

.....

Debor nắm chặt tay, Jacob biết cô đang nghĩ đến bà ngoại, liền vội vàng ôm chặt lấy cô em gái. Anh khẽ mỉm cười, không ngờ nơi này lại có chuyển biến tốt tới tâm tình của cô như vậy. Hóa ra, cảm xúc của cô chưa bị giết hết như mọi người tưởng

Cạch

- A...

Cô thư kí mới của Jacob đi vào, hiển nhiên bị shock trước cảnh dễ gây hiểu lầm trong phòng

- tại sao không gõ cửa?

Tiếng Jacob lạnh lùng truyền tới trên đỉnh đầu, mặc kệ, cô đang cần chỗ dựa. Chẳng cần biết người đang đứng kia là ai và cũng chẳng để tâm điều đó, Deborah vẫn dựa sát vào lồng ngực của anh trai

- sếp...tại mọi khi...tôi...

Cô thư kí xinh đẹp lúng túng, vội vàng đến tội nghiệp

- đó là do tôi không quan tâm ai làm gì. Nhưng hôm nay và từ bây giờ, cô nên biết có thêm em gái tôi...ở đây. Đi ra ngoài, và đóng cửa lại

Cô thư kí như được giải thoát, chạy vội ra ngoài

- A, xin lỗi, tổng giám đốc

- cô làm gì...

- TGD, anh không vào được đâu, sếp và bạn gái anh ấy...

- bạn gái nào?

- là cô gái xinh đẹp vừa rồi...

- haha...Michel cười như chưa bao giờ được cười...là anh em nhà người ta đó cô bé của tôi

Đẩy cô thư kí sang bên, Michel xăm xăm bước vào bên trong

- này...

Michel suýt nôn ọe, cảnh ôm ôm ấp ấp kia trách sao cô thư kí hiểu lầm

- thánh nữ, điện hạ, khụ khụ

Anh cố làm ra vẻ khoa trương màu mè

- Michel, lại đây

Debor quay mặt, khôi phục cảm xúc lạnh lẽo thường ngày khiến Michel một phen hoảng hốt

- thánh nữ

Jacob buồn cười nhìn cậu bạn thân của mình

- xem kìa

Anh hất mặt về phía chiếc lap đang để mở trên bàn

- cậu có thói quen viết nhật kí từ bao giờ vậy? Này, đừng có nói là...ơ...

Chiếc lap bị đóng gập lại trước mặt Michel, chặt đứt những lời anh chuẩn bị phun ra. Debtor túm lấy con chuột, mang tất cả vào phòng nghỉ bên trong

- Jacob, chuyện quái gì...?

- tôi nghĩ cậu nên gọi cho Mira, kêu con bé chuẩn bị tiệc đi...

Anh nói nhỏ, gần như thì thầm

- cô em gái bé bỏng của chúng ta...đã trở về...

39. Chap 39

- ủa? Hôm nay thiết bị điện bị hỏng sao?

Debor ngạc nhiên, 7h tối rồi, biệt thự lại tối om như giữa đêm khuya vậy

- tiệc ăn đêm. Chắc chắn bọn họ đang dọn dẹp rồi

- mũi tinh quá ha

Michel mỉm cười trêu chọc, anh thật sự rất thích cô như thế này, là một người bình thường

- oppa, bụng em biểu tình dữ dội quá

Mặc kệ Michel ăn bánh bơ đội mũ phớt, Debtor tỉnh ăng-lê lôi kéo ông anh trai vào nhà

Ánh nền bừng sáng đột ngột khiến Debtor theo phản xạ đưa tay che mắt

Bùm...

TEN TEN TEN TÈN....HAPPY BIRTHDAY TO YOU

Pháo giấy tung lên, phủ xuống tóc, vai và mắc vào cổ Debtor, Mira đẩy chiếc bánh to đùng ra giữa phòng ăn

- sinh nhật vui vẻ, Deby

Ánh nền chiếu lên mặt cô, vẫn còn chút kem lem trên má Mira khiến cô trông cực kì xinh đẹp. Michel lại gần, đưa hai tay bao trọn mặt cô, cúi xuống đưa lưỡi...liếm sạch mẩu kem lạc loài kia

- đó, ai kêu anh thấp quá nhiều nên kìa

Hihhi

Debor bấm ngón tay vào khuỷu anh trai, cố gắng bịt miệng. Rita đang huých Vilus, trừng mắt lên. Phút giây ngọt ngào của Michel và Mira bị phá bình

- nè, hai cái người kia, có biết zô ziên là gì không vậy?

Michel cũng trừng mắt với Rita rồi bật cười

Haha

Đến lúc này thì cả Jacob cũng không thể nhịn cười nổi nữa, người anh rung rung rồi cong gập xuống

- o...oppa...haha

Debor cười rạng rỡ. Cả cái mặt Jacob va đụng thế nào lại quệt đi một mảnh kem lớn, phủ đầy dâu kem sắc sỡ

HAHAHAHAHAHA

Tiếng cười tràn ngập phòng ăn, mặt Jacob trông mắc cười đến không thể còn có cái gì mắc cười hơn nữa. Và khi nhìn mình qua chiếc gương treo tường, Jacob mắc nghẹn, muốn đem mình tàng hình, độn thổ luôn đi cho rồi

- nói thật, nhìn anh như thằng hề của thế kỉ vậy

Vừa nói, Cynus vừa điểm thêm tròng cười “man rợ” (theo đánh giá của nhà khoa học Jacob của chúng ta)

- chứ không phải lúc liếc mắt đưa tình với Deby, trông cậu cũng không thua thằng ngốc sao?

Hahahaha

Thật không thể nào nhịn nổi, Ken thiếu điều muốn đập bàn cho tan luôn, mất hết cả hình tượng

- stop nha. Đồ ăn tui nấu sắp hư hết rồi nha

Mira quát lên nhưng miệng thì cười đến mang tai

- nhập tiệc nào

Rita ngây thơ vô số tội, reo lên như một đứa trẻ. Đùa chứ, cô sắp chết đói rồi, mặc dù lúc phụ Mira cô đã được xí một chút bánh

- nhìn nhóc như thế đói ngàn năm ấy

Ken thâm thì với em gái, ngay lập tức lãnh trọn cú huých vào eo

- anh trai tốt quá, không phải khen em đâu ha...

ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ

Tiếng thét lớn vọng ra từ căn phòng dưới hầm khiến Debtor cứng người, nụ cười chưa kịp nở trên môi đã tắt ngấm

- tầng hầm

Debor lướt nhanh như một cơn gió, cửa phòng giam vừa mở, một bóng đen lao vụt ra ngoài. Ken, Cynus và Jacob nhanh chóng đuổi theo

- Gazu...cô ta biến mất rồi

Rita hoảng sợ kêu thét lên, Gazu mất tích, Zana đã chết trong một tư thế rất khó coi, gương mặt vì kinh hoảng mà co rúm lại, đôi mắt trợn trừng, trắng đen đảo ngược như muốn lột tròng, tay chân co quắp lại thật khủng khiếp

- Simon!

Debor nắm chặt tay, đôi mắt bắt đầu phát ra tia lửa

- lo cho cô ta

Rồi trước mắt Mira và Rita, cô biến mất

- Simon, người muốn cứu người trong tay ta?

Hơi ngạc nhiên, đuôi mắt Simon xéch lên

- cũng tới nhanh đó

Debor mím môi, không nói một lời vung tay lên, cánh tay đang ôm Gazu liền buông lỏng rồi đứt lìa

Phịch

Gazu rơi xuống đất trong trạng thái mê man, cả người rướm máu vì bị mộc ma xiết chặt

- A, cô...

- với ta, chiến đấu là không thương lượng

Debor tấn công liên tiếp, Simon cũng đánh trả quyết liệt

- Dani

Con tử xà to lớn vui vẻ lắc thân mình lên cao khi nghe tiếng gọi của chủ nhân, nó uốn éo xiết chặt lấy cổ Simon, tựa như một sợi xích khổng lồ

- Dany

Con phượng hoàng bay vòng quanh, nó bắt đầu ngâm nga, hót lên một âm điệu êm tai. Lúc này, Jacob, Ken và Cynus cũng kịp đuổi tới

- Deby, em...không sao chứ

- muốn cổ vũ tinh thần chiến đấu của ta sao, thánh nữ Deborah, ta thấy...

Debor chỉ hơi nhếch môi

- nghe, và cảm nhận hơi thở cuối cùng của sự sống...đi

- bản nhạc hay quá

Cynus tán dương, đôi mắt bắt đầu mờ mịt

Debor giật mình, đưa tay bịt lấy tai Cynus khiến anh giật mình mở to mắt

- oppa, Ken, hai người tự bịt tai mình vào

- tại...tại..sao?

Giọng Ken cũng bắt đầu suy yếu, nhưng vẫn đưa tay lên bịt tai lại. Jacob lão đảo ngời phịch xuống nền cỏ

- “khúc nhạc tử vong” A, ta không thể...nặng quá...

Simon hét lên, cố gắng đưa tay bịt tai lại nhưng đã muộn, cơ thể hắn càng nặng hơn nữa, đôi mắt như đeo chì

- tại sao...ta đã bịt tai sao vẫn còn nghe thấy...

- bịt tai cũng vô dụng, người đã nghe một đoạn khá dài. Tiếng nhạc...sẽ trực tiếp đi vào não người. Chà, bộ não vứt đi đó...người có thấy...nó thật vô dụng, phải không?

Đôi mắt trắng dã của Simon từ từ nhắm lại. Hắn đã chìm vào vô thức

.....

Lộp cộp...lộp cộp

Tiếng giày gõ trên nền đá khiến nó vang dội lại từ những bức tường nghe rờn rợn. Debor cùng Jacob bước vào phòng giam giữ Simon

Simon vẫn mê man, có vẻ như bản nhạc kia đã tác động quá mạnh dù Dany đã hạ mức sát thương xuống

- hắn chưa tỉnh?

Debor nhíu mày, thuộc hạ xuất sắc nhất của Demon lại tệ hại đến thế sao

- oppa, anh làm cho hắn tỉnh dậy đi

Một chùm sáng xanh ngay lập tức bắn thẳng vào cái đầu quái vật của Simon

- chủ...nhân...

- Simon!

Tiếng Debor vang lên trên đỉnh đầu đi vào tai hắn như tiếng nói của nữ thần báo tử. Về hoảng hốt xuất hiện nhưng ngay lập tức được hắn giấu nhẹm sau đôi mắt âm u trắng dã

- Deborah, cô...hiểm độc

- một chút thủ đoạn...có...so được với người hay sao?

Đôi mắt cô long lanh, giọng nói vì xúc động mà ngắt quãng

- năm xưa, là người, chính người, bàn tay giờ bẩn của người giết bà...aaaa

Bùm

Một bên mắt của Simon phụt máu đen, phun ra có vòi

- Deby, đừng kích động, chúng ta còn cần hỏi hắn

- khoan đã...

Ánh mắt bi thương của Debor chợt ngưng lại

- người không phải Simon...là cô, Gazu...cô...THẬT TÁO GAN...cô sẽ ném đủ đau khổ...vì đã giúp Simon trốn thoát. Oppa, ở đây, giao cho anh, Simon chắc chắn chưa đi xa được....

40. Chap 40

- một lũ ngu ngốc

Simon lẩm bẩm có vẻ rất đắc ý. Ai nói rơi vào tay Debor là không thể thoát, chỉ mấy bước nữa thôi, hắn đã có thể thoát ra ngoài kia về gặp chủ nhân rồi, chắc chắn ngài ấy sẽ cứu Gazu, hắn phải nhanh chóng mới được

1 vòng xoáy ánh sáng bảy màu mở ra trước mắt, đó là lỗ hổng không-thời gian để thoát ra khỏi thế giới này. Simon lao vút qua vòng sáng đó

- thoát...rồi

Tiếng kêu vui sướng của hắn chưa kịp trọn vẹn đã nghe thấy tiếng nói trầm ổn nhẹ nhàng mà lạnh thấu xương truyền tới

- chào mừng người đến với...

Sự hồi hộp lo sợ của Simon tăng theo khi thân ảnh của một người con gái xuất hiện. Toàn thân là bộ áo choàng lông trắng muốt, mái tóc dài bạch kim ánh lên, cây quyền trượng lóe sáng. Điều khiến hắn kinh hãi hơn tất cả, là sau lưng cô gái đó có đôi cánh màu đen, to và khỏe, nhuộm màu quyền lực không che đậy. Thánh nữ trong truyền thuyết, thực sự đã thức dậy, sau ngàn năm ngủ vùi. Vậy thì, nơi đây hắn là...

- đảo Nữ thần tử vong...

Cô dang tay ra, cây quyền trượng lung linh bắn ra những lưỡi lửa màu xanh lam, liếm quanh đỉnh quyền trượng

- ...của ta

Simon lập tức run rẩy, Đảo nữ hoàng tử vong? Như vậy, lỗ hổng kia là cái rọ, chờ hắn nhảy vào. Chết tiệt, thật ngu ngốc, sao hắn lại có thể quên một điều vô cùng quan trọng, rằng sẽ không đời nào có cánh cửa đó mở ra nếu không có người mở nó

- đừng tự trách mình, Simon. Một tên lữ hành chết khát trên sa mạc sẽ không ngần ngại uống bất cứ thứ nước nào hần gặp, không cần biết đó là độc dược hay không...

Debor từng bước một tiến đến trước mặt Simon

- cũng như người, không suy nghĩ chui đầu vào rọ. Cũng phải thôi, ai bảo người không có não. Hahaha

Bầu trời thoáng dịu lại, từng cụm mây đen giận dữ tản ra. Simon chợt hiểu, không được phép khiến Debor tức giận, phải làm cô quên đi, bỏ lơ cảnh giác. Không gian này là một thể thức đặc biệt, được điều khiển, bị ảnh hưởng bởi tâm trạng của Debor. Ngay từ đầu không gian ở thế giới con người vốn đã bị Debor niêm phong để tránh ánh mắt con người, tránh cho họ kinh sợ. Dù ở đâu, vốn là không thể thoát một khi rơi vào tay cô

- nói đi, lá gan nào khiến người dám trốn thoát? Người nên biết, nếu người thực sự thoát, Gazu cô ta sẽ sống không bằng chết...

Ánh mắt Debor hơi ngưng lại, tranh thủ khi cô lơ là, Simon vụt đứng sau lưng cô

- thánh nữ, thật đáng tiếc

Bàn tay Simon đưa lên, túm chắc, lấy đôi cánh đen quay tròn, bẻ gãy

- thiên thần gãy cánh, cảm giác thế nào?

Debor quay lại, đôi mắt xanh lạnh lẽo vẫn tĩnh lặng như hồ nước

Rầm

Cơ thể Simon bỗng bị một sức mạnh vô hình túm lấy, quăng lên trên cao rồi thả hần ngã vật xuống đất. Debor vẫn đứng yên, không hề có chút động tĩnh nào cho thấy cô vừa ra tay. Simon luôn tự hào có thể ra quyền ở tốc độ âm thanh, vậy mà hần không hề thấy bất kì hành động nào của Debor. Điều này chứng tỏ, phải có một quyền đánh ra nhanh hơn tốc độ ánh sáng ra đòn của hần

- quang tốc quyền? (ra đòn ở tốc độ ánh sáng)

- đừng nhìn ta bằng ánh mắt đần độn dơ bẩn đó. Chạm vào ta...người không nghĩ sẽ có hậu quả gì sao? Tuy nhiên, để tránh cho người không biết lí do gì mình bị gục, ta cho người hay, kĩ thuật chiến đấu của người còn ngây thơ lắm

Simon liên tục ói máu

- oh, Simon, ta quên nói rằng, đảo nữ thần tử vong của thánh chiến trước không khắc nghiệt như bây giờ. Người càng nằm dưới đất lâu, cơ thể càng nhiễm độc của hơi đất. Chống lại ta? Có nằm mơ cũng đừng nghĩ. Không gian này là của ta, mọi thứ do ta chi phối, mọi hành động của người đều trong tầm kiểm soát của ta, nghĩ sao ta để người vụn gãy cánh của ta?

Và trước đôi mắt mở lớn của Simon, cánh của cô lại xuất hiện, thậm chí còn to và đẹp hơn trước, càng có vẻ đáng sợ hơn

- vừa rồi, là ta bị ảo giác sao?

- ảo giác? Haha. Cánh của ta, có khả năng tái sinh vô hạn. Nó là bất tử. Phoenix (bất tử như đôi cánh phượng hoàng)

Hần cố gắng chống tay gượng dậy nhưng cơ thể nặng như chì khiến Simon như bị đóng đinh dưới mặt đất

- khá khen cho người, thuộc hạ trung thành của Demon, người có thể tham gia nhiều thánh chiến như vậy. Nhưng ta nghĩ, có phải người hết thời rồi không?...

- Người đóng vai người sắp chết đạt thật đấy, chỉ bằng chuyển qua đóng vai người đã chết luôn đi, có phải....ta nên giúp người....xuống vương quốc dưới lòng đất? Biết đâu...vua địa ngục sẽ thu nhận người...đào tạo người thành sát thủ của những âm hồn?

- Deborah, cô đừng mơ, chủ nhân của ta tuyệt đối sẽ không...

- bỏ mặc người? Hahaha, người thật là ngây thơ. Người nghĩ mạng của người đáng giá lắm hay sao? Hả? Hả? Hả?

Mỗi chữ “hả” vang lên, Simon lại đau đớn oằn người bởi gót giày của Debor nện xuống rung cả mặt đất

- Chủ nhân của người, có lẽ đang luyện bằng ma hồng lật đổ ta, đâu có rảnh cứu kẻ vô dụng người

- chủ nhân đã luyện sang Tâm ma rồi. Hahaha cô có muốn ngăn...cũng không kịp nữa

- tốt

Debor lạnh lùng chạm tay xuống đất, mặt đất rung lên nứt toác, hàng trăm cột nước vọt lên bao quanh cô

- lưu thủy

Các cột nước cao ngất đổ ào về phía Simon giống như cơn ác mộng khiến hắn chao đảo

- hỏa...

- ao máu địa ngục

Toàn bộ nước xung quanh Simon lập tức biến thành máu, ép hắn ngạt thở trong bầu không khí tanh tưởi

- quái vật như người rất thích máu phải không? Coi như quà tặng lần cuối cho người đi, Simon...

- ta...thật sự...rất GHÉT

Phùng....

Sức nóng trong không khí dần tăng lên, ao máu dần bốc hơi rồi cạn khô

- chút máu còn con này mà muốn nhấn chìm ta sao? Không phải vampire mới rất thích máu à? Nhất là cô, không phải sao?

Ngay khi Simon dứt lời, chân váy Debor đã bị nhuộm một màu đỏ chói đặc trưng của máu

- A...ta không nhúc nhích được

Debor thử di chuyển hai chân, cố gắng nhúc nhích đôi cánh nhưng không thể. Máu cứ dâng lên dần, ngang đến đầu gối, đóng đinh cô xuống đất

- haha, thật là vui vẻ đó thánh nữ của ta à. Của cô ta trả lại cho cô đó

Ánh mắt của Debor tối sầm, chuyển sang màu đỏ. Bản năng nguyên thủy của cô đang trở dậy mãnh liệt. Móng tay bắt đầu dài ra, răng nanh hơi nhú, chạm vào môi cô, sắp nhô ra ngoài. Cô cần máu, ngay lúc này. Mà nguồn máu nơi đây chỉ có Simon, và chỗ máu ma thuật đang trói buộc chân cô

Debor nhìn Simon, đôi tay đưa ra

- A

Một sức mạnh kinh khủng ném Simon lên rồi quăng hắn lại gần cô, nụ cười ngạo mạn trên môi hắn chợt tắt ngấm. Hắn có thể dự đoán điều gì sắp xảy đến do sự ngu ngốc của hắn. Hắn đã kêu gọi bản năng nguyên thủy của Vampire thức giấc, chơi nhăm một con dao hai lưỡi. Và bây giờ, đôi tay có móng dài đang xiết chặt cái cổ hắn như muốn cắt lìa

- máu...bắn...

Debor khó nhọc nói qua kẽ răng

- ta...xiết...

Rằmmmm

Một luồng sức mạnh cực lớn đẩy Debor và Simon tách rời. Là Ken

- sao...người...?

Debor run rẩy...nếu không có máu, sức mạnh của cô sẽ mất kiểm soát, không gian này sẽ bị phá hủy, dẫn tới nổ Nũ hoàng tử vong...mà có thể sẽ bị rơi vào không gian song song vĩnh viễn, cho dù là ai cũng không thoát ra được. Nhân lúc cô suy yếu, khe hở thông đến nơi này mở ra. Với quyền năng của một thái tử Lamastu anh dễ dàng đột nhập

- máu...ta cần máu...

Ken đau lòng nhìn Debtor, đôi mắt ánh lên tia tội lỗi, yêu thương lẫn lộn. Muôn vàn cảm xúc anh muốn thể hiện nhưng không còn kịp nữa. Debtor đang yếu dần. Thu lại hình ảnh người con gái mình yêu một lần nữa, anh bước vào trong ao máu từng bước, quyết đoán

- dừng lại...gần

Nhưng Ken đã bước tới, ôm lấy eo Debtor mà không gặp phải sự kháng cự nào

- cho tôi...ôm em lần đầu và cũng là lần cuối được không...tình yêu của tôi...

- tránh ra...xa ta....

- cần máu phải không...ôm anh đi, Deby...

Trên gương mặt đẹp như tạc của Ken, một dòng nước mắt chạy xuống. Anh vùi đầu lên vai Debtor

- em...mau làm đi...

1...2...3...4...5...

Phập

Ken cảm nhận được nhịp tim mình đang đập mạnh, và có lẽ cả người con gái kia. Có lẽ đó là cảm xúc chân thực nhất lúc này. Debtor cảm nhận vị máu tanh trong miệng, cảm thấy sức mạnh dần được lấy lại

- các người chi bằng...đi cùng nhau đi

Simon hét lên, hấn nhớ đến Gazu của hấn cũng đang chết dần chết mòn, tấn công về phía Debtor và Ken

Bùmmm

Một quyền từ tay Debtor đánh ra va vào quyền của Simon tạo xung kích không hề nhỏ. Cô buông Ken, đỡ anh lơ lửng trắng bệch vì thiếu máu trong không trung bằng siêu năng lực

- người lắm nhảm đủ rồi...CHẾT ĐI

Không gian nổ tung, sức mạnh đòn tấn công hủy diệt ngang với sức mạnh của vụ nổ Big Bang tạo ra vũ trụ. Simon biến mất, con quái vật kinh tởm, cánh tay của Demon đã bị đánh bại. Debtor cũng kiệt sức ngã khụy xuống. Chút máu của Ken không đủ cho cô cầm cự. Siêu năng lực đỡ Ken cũng không còn. Qua bao lâu anh tỉnh lại, gắng bẻ Debtor lên, mở không gian đã bị phá hủy, quay về biệt thự

Ngay khi đến căn phòng lớn, cuối cùng Ken cũng khụy xuống vì mất sức...

41. Chap 41

Sau cơn mưa trời lại sáng, sau ngày nắng lại là những ngày mưa...

Những ngày sau đó, cuộc sống trong biệt thự trở lại u ám như trước, ai cũng đều có nhiệm vụ của mình, tất cả phải tìm tư liệu liên quan giải mã ngũ thư, ngoại trừ Ken và Debtor. Với Ken, tia sáng duy nhất trong cả bầu trời là sự quan tâm của cô. Sau cuộc chiến với Simon, sức khỏe của anh suy giảm rõ rệt. Mặc dù là vampire, song dư âm của cuộc chiến quá lớn, nhất thời anh chưa kịp bình phục. Do đó, ngày nào cô cũng đến thăm, dùng sức mạnh trị tổn thương cho anh. Sự gần gũi suốt một thời gian không ngắn không dài nhưng đủ khiến Ken mạnh dạn hơn. Anh ôm eo cô, ngửi mùi hương nhẹ tỏa ra từ tóc cô

- anh khỏe rồi

Ken áp má bên má cô

- chắc không?

Debor không hề đưa tay ôm lại, cũng không đẩy ra nhưng lại cảm thấy ấm áp len nhẹ vào tim. Chỉ khi là Mira, cô mới có cảm xúc với Michel. Bản thân cô vô tâm nhưng cô cũng biết Ken thích mình. Cô trước giờ cái gì cũng có thể học, ngoại trừ bộc lộ tình cảm với một ai đó, không phải người thân

- hóa ra trong cái rủi cũng có cái may. Bị thương lại được chăm sóc thế này cũng đáng

- tốt. Anh chắc là ổn?

- chắc. Anh chỉ muốn bên em thế này

- điều đó là không thể

- tại sao?

- ngày mai, hãy đi cùng mọi người...đến Silivar

Debor biến mất trong vòng tay Ken khiến anh hụt hẫng. Chút cảm xúc khó khăn lắm mới có chốc lát đã tan biến

.....

Bên trong văn phòng chủ tịch Silivar

- này, mọi người có thấy Deby với Ken tiến xa hẳn không?

Mira thích thú gõ máy, phân tích từng góc khuất trong “ngũ thư”, hay chính xác hơn, là giải mã cuộc đời của các thánh nữ trước

- tò mò là tội ác đó nha

Rita cười khúc khích, chăm chú dõi mắt nhìn Vilus phía bên kia

- con gái ai cũng nhiều chuyện thế sao?

Cynus cau mày, đôi mắt nhắm hờ tựa vào thành ghế. Rita và Mira đưa mắt nhìn nhau

- phải ha. Ai mà chẳng biết có người đang bị ghen ở đây nhỉ? Haha

- nhắm nhĩ...

Cynus đứng lên, đóng cửa cái rầm, lôi kéo sự chú ý của mấy cô nhân viên bên ngoài

- chắc. Không phải chủ tịch giao cho mĩ nam của chúng ta quá nhiều việc đấy chứ?

- Ôi! Thật tội nghiệp anh ấy

Cynus lia mắt, lập tức mấy tiếng xì xào im bật, chuyển ngay thành tiếng trao đổi công việc

- nè Cynus, một đi không trở lại nhé haha

Rita thò đầu ra khỏi cửa, le lưỡi trêu anh khiến mấy cô nhân viên được dịp cười khúc khích

- Cynus?

- A, Deborah, chào cô

Debor khẽ gật đầu, nhìn Cynus dò hỏi, đôi mắt xanh ánh lên

- không có gì

- nhiều việc? Hóng gió đi

Debor quay bước đến thang máy, Cynus ảo não theo sau

Đứng trên ban công sân thượng, Debor để mặc cho mái tóc tung bay theo gió, cảm nhận chút bình yên hiếm hoi

- nhiệm vụ mới, hãy đến đỉnh Phú sĩ đêm nay. Tôi cảm thấy có một luồng sức mạnh mới, khá mạnh. Nơi đó dạo này đột nhiên xuất hiện vô số luồng sao băng kì lạ

- đến đó thám thính? Thánh nữ, cô đang nghi ngờ điều gì?

- Demon. Rất có thể hắn đã khám phá ra “trái tim của gió”

- đó là cái gì?

- tôi chưa chắc chắn. Nhưng nên cảnh giác thì vẫn tốt hơn. Tối nay, chúng ta sẽ bàn bạc kĩ càng

Trái tim Cynos khê rung nhẹ, cảm giác bất an xâm chiếm lồng ngực anh. Đường như, có một thứ gì đó, rất khủng khiếp sắp xảy đến

.....

- một luồng sức mạnh kì lạ đang hoạt động mạnh mẽ ở khu vực Phú sĩ. Gần đây, từ trên đỉnh chiêm tinh có thể dễ dàng thấy vô số sao băng xuất hiện...Jacob, anh nghĩ sao?

- ngọn núi Phú sĩ là nơi phong ấn 108 ngôi sao ma trong thánh chiến trước, kể từ thần thoại Anbira, thánh nữ đầu tiên. Cứ sau 1080 năm, phong ấn hết hiệu lực, cũng là khi một thánh nữ mới lại xuất hiện. Thánh chiến cứ tái diễn đi tái diễn lại. Và ở thời đại của chúng ta, Demon và Deborah chính là hai kẻ đối địch đứng đầu hai phe thánh chiến...

- chính xác. Và nếu không muốn thế giới vampire một lần nữa đổ máu thì chúng ta...những vampire của hoàng gia, sẽ phải lãnh sự mệnh bảo hộ sự phát triển...hoặc tồn vong của vampire...vĩnh viễn. Bởi thời khắc chết sắp tới

Debor tiếp lời, Jacob vẫn thao tác không ngừng trên laptop

Ting

1 tiếng kêu nhẹ vang lên, màn hình hiện ra tất cả

- thân xác hiện tại của Demon là giả. Hiện thân thật sự của hắn đã bị mất tích vào thánh chiến thứ hai, sau khi bị thánh nữ đời thứ ba, là bà ngoại ta. Đó là một thân xác đặc biệt, đem lại cho hắn sức mạnh to lớn mà không ai có thể khắc chế, một sức mạnh vô song...nhưng thật đáng tiếc, khi hắn gặp bà ngoại, bà đã vô tình phá hủy nó. Đó là lời nguyện Anbira của thánh nữ đời thứ nhất

- lời nguyện???

Tất cả đều ngạc nhiên, ngay cả Jacob, người nghiên cứu ngũ thư sâu nhất

- không hẳn thế, đó là một lời tiên tri thì đúng hơn. Hắn đã yêu bà, một tình yêu đúng nghĩa. Và lời tiên tri của thánh nữ Anbira là "khi nào Demon thực sự yêu một vam thuần, thì khi kết tinh của tình yêu đó nảy nở cũng là lúc hắn bị tiêu diệt. Bởi đó là khắc tinh không thể hóa giải của hắn, mang dòng máu của hắn...

Nói đến đây tay Debor vô thức xiết chặt lại thành quyền, các ngón tay bị ép đến trắng bệch

- quyền nhật kí của bà...

Cô chợt run rẩy đưa tay lên, một sức hút mạnh cực đại đem quyền nhật kí bay thẳng từ phòng cô ra ngoài, lực mạnh đến mức phá hỏng cánh cửa, thùng một phần khá lớn đúng với kích thước quyền nhật kí của bà

- với nghĩa vụ cao cả của một thánh nữ, đáng lẽ phải tiêu diệt thì bà lại đem lòng yêu thương nỗi ám ảnh của mọi thời đại, Demon. Để rồi, với sự ân hận, cắn rứt dày vò bà tự giết mình, với sự xúi giục âm thầm của hắn. Sau khi để lại trong tôi...sự phù hộ trong dòng máu lai....có một nửa dơ bẩn...của hắn

Đôi mắt xanh luôn tĩnh lặng như hồ nước của Debor bất chợt nổi sóng, tia máu hằn đỏ trong đôi mắt lạnh băng

- vào cái đêm cuối cùng, bà dùng ý chí của mình lưu giữ kí ức trong nhật kí bằng sức mạnh tinh thần. Bà muốn kéo Demon chết theo. Nhưng...hắn cự tuyệt, và dùng ma vương quyền, ép buộc suy nghĩ của bà, thao túng hành động của bà, ép bà tự sát. Nhưng hắn không ngờ, bà đã dùng chút ý chí cuối cùng của mình, thi triển tuyệt kĩ Thiên vũ bảo luân, trực tiếp phong ấn thân xác hắn vào trong “trái tim của gió”

42. Chap 42

Ngày hôm sau, tất cả đều dậy từ sáng sớm, khi mặt trời vừa hé rạng

- hãy cứ để Deby ngủ

Jacob ngăn Mira lại, anh muốn cuộc sống của cô yên bình nhất có thể, trong khả năng của anh, ít ra là cho đến khi Demon trời dậy, một lần nữa...

Từ má Jacob, hai dòng nước trong suốt từ từ lăn dài

- anh xin lỗi, Deby

Anh nhẹ gập người xuống, hôn nhẹ lên trán cô em gái nhỏ

Tách ... tách...

- quan tài bằng? Anh điên rồi sao?

Mira hoảng hốt la lên. Đó chính là tuyệt chiêu của Jacob, một cách tấn công hiệu quả nhất: vây hãm không cho đối thủ thoát thân, không thể tiến cũng không thể lui, chỉ có thể đứng yên chịu trận. Rita cũng vứt bỏ mọi thứ qua bên, nhanh chóng túm lấy cổ áo Jacob kéo nhào

- anh biết mình đang làm cái quái gì không, ông anh?

- giải thích đi Ken

Jacob vung tay gạt bắn Rita về phía Vilus

- đừng hành động như những kẻ ngốc, hiểu chưa. Nếu có kẻ nào muốn hãm hại nó, người đầu tiên lo lắng sẽ là ta

Jacob gần như gầm lên, tới lúc này mọi người mới kịp nhìn xem anh có bao nhiêu tàn tạ, thần sắc mệt mỏi chỉ sau một đêm

- Jacob đã không báo cáo hết với Deby. 108 ma đấu sĩ đã trở lại, thời gian phong ấn đã hết hiệu lực. Điều này có nghĩa là bây giờ thánh chiến mới thực sự bắt đầu. Tuy là thánh nữ đời tiếp theo, sức mạnh tràn ngập nhưng những trận chiến qua đã tiêu hao của cô ấy không ít sức lực. Chỉ e là cô ấy không thể trụ nổi. Tình hình hiện tại nghiêm trọng hơn chúng ta hình dung rất nhiều. Ma đấu sĩ là những sinh vật huyền thoại, bao gồm ma quỷ, quái vật..

- 108 ngôi sao ma bị phong ấn là những ma đấu sĩ xuất sắc nhất, chúng có mặt bên thiên ma trong mọi thánh chiến đẫm máu, được những chòm sao địa phủ bảo hộ sức mạnh chiến đấu. Khả năng tái sinh là 100%. Mỗi lần bị đánh bại chúng có thể hồi sinh rất nhanh và liên tục, thậm chí còn mạnh hơn trước. Nhược điểm chí mạng duy nhất, là thanh kiếm bạc chỉ Deby mới biết ở đâu thôi

- chiến đấu lần này chúng ta phải xác định tâm lí sẵn sàng hi sinh rõ ràng. Vì đối thủ của chúng ta đến từ ma giới

Đúng lúc đó, một tiếng chim ngân dài vang lên cùng tiếng rít của con tử xà

- giúp ta trông coi chủ nhân của các người, Dany Dani

Đôi thánh thú khê vây quanh tảng băng lớn giam giữ Debor, Dani phun phì phì, hướng Jacob rít từng tiếng ngắn nhưng ân diệu lại sắc nhọn

- chúng mày đánh hơi thấy rồi phải không? Đây là cách duy nhất ta có thể làm để bảo toàn cho...

Anh im bật, tất cả như sững sờ khi Dani và Dany bỗng biến thành hai cô gái trẻ tuổi. Ken và Jacob phản xạ nhảy bèn đưa tay ra đón tấn công về phía hai cô gái mới xuất hiện. Cô gái thể chỗ Dani xoay mình, uyển chuyển uốn mình né đòn trong khi Dany bay lên cao

- chúng tôi là người hóa thú, chủng linh xà. Thánh nữ biết điều này

Nghe thế Ken dừng lại động tác nhưng Jacob vẫn cẩn thận đưa mắt dò xét như muốn moi ra điều bất thường trong những lời nói kia

- ảo ảnh...

Jacob bất ngờ tung chiêu, không chút đề phòng cả hai liền trúng ngay đòn của anh

- thánh thú của Deby không đời nào kém cỏi thế này...hả?

Dani và Dany vẫn bình an vô sự, ánh mắt anh liền thoáng chút vui mừng

- sự thật

Anh chỉ đơn giản thâm nhập, đọc suy nghĩ của bọn họ

- ta tin hai người. Chăm sóc Deby...thật tốt

Jacob biến mất nhanh như làn gió. Không ai bảo ai, tất cả cùng quỳ xuống bên linh cữu băng

- thánh nữ, xin lỗi ...

Cynus chấp tay lại, đưa lên môi miết vào linh cữu băng. Bao nhiêu đau khổ nhưng nhớ chất chứa hết trong đôi mắt lam nhạt

- em gái của chị, xin lỗi. Chị đã quyết định sẽ không để em phải chiến đấu, sẽ không khiến em phải mệt mỏi nữa. Có lẽ lần này là vĩnh biệt luôn... khi em thức giấc, băng đã tan, cuộc chiến cũng chấm dứt. Chỉ hi vọng, em sẽ tha thứ cho người chị vô dụng này

Mira khóc nức lên, cảm giác đau thương chất đầy

- cho ta chút không gian riêng đi, các người đều đã nói xong rồi

Dani vẫn chăm chú nhìn linh cữu băng, đôi chân vẫn không chút dịch chuyển

- thái tử có thể bị tai ta, vì an toàn ta tuyệt đối không thể giao thánh nữ cho người được

- được, phiền người

LỤC ĐẠO LUÂN HỒI

- ta nghĩ người có thể không cần đến tai và miệng đúng không?

- có thể

- tước đoạt giác quan thứ nhất

Ngay lập tức, Dani liền cảm thấy lưỡi như bị mất đi, khoang miệng trống rỗng

- tước đoạt giác quan thứ hai

Dani chỉ có thể lặng im, không nghe không nói

- Deby, ta thực sự xin lỗi

Tách...tách...

Từ tay Ken, luồng lửa ma thuật bốc cháy mạnh mẽ

Xẹt

- người làm cái gì thế hả?

Thật may là anh tránh được, nếu không đã bị sét của Dani gây thương tích rồi

“Người tính làm gì chủ nhân?”

Gần như ngay lập tức, trong đầu Ken vang lên tiếng trả lời. Dani đã dùng khả năng truyền suy nghĩ của mình vào đầu người khác, điều mà chỉ các thánh nữ mới làm được

- ta giải thoát cho cô ấy

Quan tài nứt ra, tan vỡ, những mảnh băng long lanh như những giọt nước mắt, như tình yêu của Ken lúc này

- xin lỗi Jacob, xin lỗi người anh yêu, Deby. Nhiệm vụ của em với thế giới này là cứu lấy nó. Hoặc chiến thắng, hoặc thất bại. Anh không cho phép bất cứ ai thay đổi vòng xoáy của thời gian, không một ai, kể cả anh. Tương lai là định mệnh sắp sẵn. Và chúng ta là người thực thi nó. Anh không chỉ là thái tử của Lamastu, trong anh còn có dòng máu của bộ tộc thời gian mẹ anh trao cho...

Cúi xuống bên Debor, Ken áp môi mình lên môi cô, lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng

Tất cả rời đi, biệt thự to lớn liền chìm trong yên lặng, chỉ có Dani cùng Dany biến trở lại hình dạng cũ quanh quanh linh cửu băng trong suốt, nơi Debor nhắm mắt như đang say ngủ

.. ..

-

Đỉnh Phú Sĩ

Gió thổi mạnh hơi bất thường khiến mùa hè nơi đây bỗng nhiên như biến thành mùa đông

- hả???

Rita kinh hoàng nhìn quanh, khắp nơi gần chỗ mọi người đứng đều xuất hiện băng tuyết. Chỉ có điều nó toàn là màu đen - màu của địa ngục

- hoan nghênh các chiến binh của Deborah

3 ma đấu sĩ xuất hiện, khoác trên mình bộ giáp đen thẫm lạnh lẽo, mang sắc thái của địa ngục

- thiên nga đen?

Michel sững sờ, đây chính là kẻ đứng đầu 108 ma đấu sĩ, em trai ác ma Demon...

43. Chap 42 (edit Lại)

Ngày hôm sau, tất cả đều dậy từ sáng sớm, khi mặt trời vừa hé rạng

- hãy cứ để Deby ngủ

Jacob ngăn Mira lại, anh muốn cuộc sống của cô yên bình nhất có thể, trong khả năng của anh, ít ra là cho đến khi Demon trỗi dậy, một lần nữa...

Từ má Jacob, hai dòng nước trong suốt từ từ lăn dài

- anh xin lỗi, Deby

Anh nhẹ gập người xuống, hôn nhẹ lên trán cô em gái nhỏ

Tách ... tách...

- quan tài băng? Anh điên rồi sao?

Mira hoảng hốt la lên. Đó chính là tuyệt chiêu của Jacob, một cách tấn công hiệu quả nhất: vây hãm không cho đối thủ thoát thân, không thể tiến cũng không thể lui, chỉ có thể đứng yên chịu trận. Rita cũng vút bỏ mọi thứ qua bên, nhanh chóng túm lấy cổ áo Jacob kéo nhào

- anh biết mình đang làm cái quái gì không, ông anh?

- giải thích đi Ken

Jacob vung tay gạt bắn Rita về phía Vilus

- đừng hành động như những kẻ ngốc, hiểu chưa. Nếu có kẻ nào muốn hãm hại nó, người đầu tiên lo lắng sẽ là ta

Jacob gần như gầm lên, tới lúc này mọi người mới kịp nhìn xem anh có bao nhiêu tàn tạ, thần sắc mệt mỏi chỉ sau một đêm

- Jacob đã không báo cáo hết với Deby. 108 ma đấu sĩ đã trở lại, thời gian phong ấn đã hết hiệu lực. Điều này có nghĩa là bây giờ thánh chiến mới thực sự bắt đầu. Tuy là thánh nữ đời tiếp theo, sức mạnh tràn ngập nhưng những trận chiến qua đã tiêu hao của cô ấy không ít sức lực. Chỉ e là cô ấy không thể trụ nổi. Tình hình hiện tại nghiêm trọng hơn chúng ta hình dung rất nhiều. Ma đấu sĩ là những sinh vật huyền thoại, bao gồm ma quỷ, quái vật..

- 108 ngôi sao ma bị phong ấn là những ma đấu sĩ xuất sắc nhất, chúng có mặt bên thiên ma trong mọi thánh chiến đẫm máu, được những chòm sao địa phủ bảo hộ sức mạnh chiến đấu. Khả năng tái sinh là 100%. Mỗi lần bị đánh bại chúng có thể hồi sinh rất nhanh và liên tục, thậm chí còn mạnh hơn trước. Nhược điểm chí mạng duy nhất, là thanh kiếm bạc chỉ Deby mới biết ở đâu thôi

- chiến đấu lần này chúng ta phải xác định tâm lý sẵn sàng hi sinh rõ ràng. Vì đối thủ của chúng ta đến từ ma giới

Đúng lúc đó, một tiếng chim ngân dài vang lên cùng tiếng rít của con tử xà

- giúp ta trông coi chủ nhân của các người, Dany Dani

Đôi thánh thú khê vây quanh tảng băng lớn giam giữ Deby, Dani phun phì phì, hướng Jacob rít từng tiếng ngắn nhưng âm điệu lại sắc nhọn

- chúng mày đánh hơi thấy rồi phải không? Đây là cách duy nhất ta có thể làm để bảo toàn cho...

Anh im bật, tất cả như sững sờ khi Dani và Dany bỗng biến thành hai cô gái trẻ tuổi. Ken và Jacob phản xạ nhảy bèn đưa tay ra đón tấn công về phía hai cô gái mới xuất hiện. Cô gái thế chỗ Dani xoay mình, uyển chuyển uốn mình né đòn trong khi Dany bay lên cao

- chúng tôi là người hóa thú, chủng linh xà. Thánh nữ biết điều này

Nghe thế Ken dừng lại động tác nhưng Jacob vẫn cẩn thận đưa mắt dò xét như muốn moi ra điều bất thường trong những lời nói kia

- ảo ảnh...

Jacob bất ngờ tung chiêu, không chút đề phòng cả hai liền trúng ngay đòn của anh

- thánh thú của Deby không đời nào kém cỏi thế này...hả?

Dani và Dany vẫn bình an vô sự, ánh mắt anh liền thoáng chút vui mừng

- sự thật

Anh chỉ đơn giản thâm nhập, đọc suy nghĩ của bọn họ

- ta tin hai người. Chăm sóc Deby...thật tốt

Jacob biến mất nhanh như làn gió. Không ai bảo ai, tất cả cùng quỳ xuống bên linh cữu băng

- thánh nữ, xin lỗi ...

Cynus chấp tay lại, đưa lên môi miết vào linh cữu bằng. Bao nhiêu đau khổ nhưng nhớ chất chứa hết trong đôi mắt lam nhạt

- em gái của chị, xin lỗi. Chị đã quyết định sẽ không để em phải chiến đấu, sẽ không khiến em phải mệt mỏi nữa. Có lẽ lần này là vĩnh biệt luôn... khi em thức giấc, bằng đã tan, cuộc chiến cũng chấm dứt. Chỉ hi vọng, em sẽ tha thứ cho người chị vô dụng này

Mira khóc nức lên, cảm giác đau thương chất đầy

- cho ta chút không gian riêng đi, các người đều đã nói xong rồi

Dani vẫn chăm chú nhìn linh cữu bằng, đôi chân vẫn không chút dịch chuyển

- thái tử có thể bị tai ta, vì an toàn ta tuyệt đối không thể giao thánh nữ cho người được

- được, phiền người

LỤC ĐẠO LUÂN HỒI

- ta nghĩ người có thể không cần đến tai và miệng đúng không?

- có thể

- tước đoạt giác quan thứ nhất

Ngay lập tức, Dani liền cảm thấy lưỡi như bị mất đi, khoang miệng trống rỗng

- tước đoạt giác quan thứ hai

Dani chỉ có thể lặng im, không nghe không nói

- Deby, ta thực sự xin lỗi

Tách...tách...

Từ tay Ken, luồng lửa ma thuật bốc cháy mạnh mẽ

Xẹt

- người làm cái gì thế hả?

Thật may là anh tránh được, nếu không đã bị sét của Dani gây thương tích rồi

“Người tính làm gì chủ nhân?”

Gần như ngay lập tức, trong đầu Ken vang lên tiếng trả lời. Dani đã dùng khả năng truyền suy nghĩ của mình vào đầu người khác, điều mà chỉ các thánh nữ mới làm được

- ta giải thoát cho cô ấy

Quan tài nứt ra, tan vỡ, những mảnh bằng long lạnh như những giọt nước mắt, như tình yêu của Ken lúc này

- xin lỗi Jacob, xin lỗi người anh yêu, Deby. Nhiệm vụ của em với thế giới này là cứu lấy nó. Hoặc chiến thắng, hoặc thất bại. Anh không cho phép bất cứ ai thay đổi vòng xoáy của thời gian, không một ai, kể cả anh. Tương lai là định mệnh sắp sẵn. Và chúng ta là người thực thi nó. Anh không chỉ là thái tử của Lamastu, trong anh còn có dòng máu của bộ tộc thời gian mẹ anh trao cho...

Cúi xuống bên Debor, Ken áp môi mình lên môi cô, lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng

Tất cả rời đi, biệt thự to lớn liền chìm trong yên lặng, chỉ có Dani cùng Dany biến trở lại hình dạng cũ quanh quanh linh cữu bằng trong suốt, nơi Debor nhắm mắt như đang say ngủ

.. ..

-

Đỉnh Phú Sĩ

Gió thổi mạnh hơi bất thường khiến mùa hè nơi đây bỗng nhiên như biến thành mùa đông

- hả???

Rita kinh hoàng nhìn quanh, khắp nơi gần chỗ mọi người đứng đều xuất hiện băng tuyết. Chỉ có điều nó toàn là màu đen - màu của địa ngục

- hoan nghênh các chiến binh của Deborah

3 ma đầu sĩ xuất hiện, khoác trên mình bộ giáp đen thẫm lạnh lẽo, mang sắc thái của địa ngục

- thiên nga đen?

Michel sửng sốt, đây chính là kẻ đứng đầu 108 ma đầu sĩ, em trai ác ma Demon...

44. Chap 43

Kể được mệnh danh là thiên nga đen bỗng ngửa mặt cười lớn

- Deman ta rất hân hạnh chào đón các người...tới địa ngục...

Bùm...rầm...

Vài cây cổ thụ đổ rầm trước sức mạnh quá kinh khủng của Deman, thân cây to lớn ngoằn ngoèo bốc khói

- mộc nhân ma thuật

Rita lảo rầm, mấy thân cây vừa đổ bùng khói lên, cành cây khua khoáng loạn xạ. Chúng gầm gừ tiến lên phía trước, hết như những con quái vật gớm ghiếc

- các người nghĩ sao? Một chút chiêu trò của trẻ con này bày ra cho ai xem?

Hắn vừa chuẩn bị vung tay lên, Michel đã nhanh chóng ra tay trước

- biến

Ngay lập tức, một cơn gió đầy màu sắc ôm choàng lấy mọi người, thời gian như được tua nhanh đi. Cuối cùng họ dừng lại bên cạnh một cánh cửa lớn

- đây là đâu?

Mira nhìn quanh, bên cạnh là hai bờ vực dựng đứng, sâu thăm thẳm. Bên dưới là con sông đen ngòm, cuộn cuộn chảy, chỉ cần sơ sẩy một chút là sẽ rơi ngay xuống đó

- đây là con sông Stich. Chúng ta, đã tới gần biên giới của cái chết rồi, rất gần

Jacob trầm ngâm nhìn xuống dưới, nhặt lấy viên đá nhỏ dưới chân

- nham thạch? Ngọn núi này...

Ánh mắt anh tối sầm lại, bàn tay anh khẽ miết nhẹ, viên đá vỡ tan

- nơi này, có lẽ đã bị hấn khai quật rồi, chúng ta... đã chậm một bước...không, phải là rất nhiều bước mới đúng

1 thoáng im lặng bao trùm

- chúng ta phải làm gì bây giờ?

- đứng đây không phải là cách

Rita không kiên nhẫn đứng yên, Mira cũng là người của thế hệ sau, tất nhiên không có kinh nghiệm chiến đấu

- nhìn xem, chỉ có một con đường duy nhất, thẳng tiến về phía trước

Vilus luôn là người ít nói nhất nhưng có vẻ như lúc này, lời nói của anh có lý nhất

- có cánh cửa kia

Mira vui mừng chỉ tay về phía trước, nơi có một cánh cửa lớn mạ vàng

Kết...

Cánh cửa tự động mở ra

- coi chừng

Jacob hét lớn, túm lấy vạt áo Miera kéo cô bay lên cao. Michel cũng vội vàng làm theo nhưng quá muộn, luồng khí đen to lớn kéo tuột anh cùng những người khác qua bên kia cánh cửa

- Rita, Vilus

- Michel

....

Mira nện thành quyền vào cánh cửa lớn nhưng nó vẫn trơ trơ

- không được đâu Mira

- phía sau cánh cửa này là gì. Jacob, chúng ta phải cứu họ

- tất nhiên. Nhưng có vẻ như cánh cửa này chúng ta không mở được bằng phép thuật thông thường của vampire

- đương nhiên, haha. Ta chưa bao giờ đánh giá sai các người

- Daman người ...

- này cô gái, người chỉ là một vampire hậu sinh non nớt. Không đủ tư cách nói chuyện với ta

- người...

- đánh một kẻ đáng tuổi con cháu mình như thế người hẳn là không đáng mặt tiền bối đi

- oh không. Diệt cỏ phải diệt từ khi còn non, khi mà mầm vừa mới nhú và phải tận gốc

Bùm

Một mảng núi lớn bên chân không chịu nổi sụt xuống, kéo theo Mira sượt chân bước hụt

- Mira

Jacob vội dùng siêu năng lực giữ Mira lại

- ồ chàng trai thân mến, ta không nghĩ như thế đâu

Keng

A ...

Móng vuốt sắc nhọn từ tay Deman cắm vào cổ tay Jacob khiến anh bật ra tiếng kêu đau đớn

- hồng độc châm, cảm giác thế nào?

Jacob vẫn kiên trì dùng tay kia điều khiển siêu năng lực nâng đỡ Mira lên. Thấy mình bị phốt lờ một cách quá đáng, Deman nổi giận tấn công thẳng vào khối cầu nâng Mira

- dùng tay, Deman

Jacob hét lên, cố gắng dùng sức mạnh giữ Mira ngày càng nặng vì bị bất tỉnh nhưng cô đang từ từ rơi xuống, thoát khỏi khối năng lực bảo vệ của anh. Độc được mà Deman đưa vào quá mạnh, nó đang phé đi cánh tay

phải của anh, cảm giác bắt đầu không còn nữa. Thật không ngờ sau bao năm bị phong ấn mỗi lần trỗi dậy hẳn lại càng mạnh hơn

- ta với ngươi thương lượng...Deman. Ngươi không được...

- thương lượng? Hahaha. Ngươi khôi hài quá Jacob, ngươi...kẻ mà luôn đối đầu ta ta đương nhiên hiểu rõ. Bản chất ngươi dù chết cũng không bao giờ gạt bỏ lòng tự tôn rẻ tiền mà cầu xin người khác...

- là THƯƠNG LƯỢNG...ta không cầu xin ngươi tha cho ta. Ngươi...còn chưa đủ bản lĩnh đó

Jacob khó nhọc bước lại gần Deman khiến hắn cảnh giác dõi theo từng hành động của anh

- nói ta nghe. Ngươi có gì đáng giá để trao đổi con nhóc kia? Nó đáng giá với ngươi thế sao? Ta cho ngươi hay, người đàn ông mà để tình cảm chi phối không bao giờ là kẻ mạnh, dù là bất cứ ai cũng không thể ảnh hưởng. Haha, thật xin lỗi nhưng ta nghĩ ngươi...kém ta một bậc rồi

- vậy sao? Ngươi thấy mình giống một người đàn ông à? Nói nhiều quá, đàn ông không dùng võ mồm. Ta thật tiếc, nhưng ngươi cùng lắm chỉ là một oan hồn vất vưởng xui xẻo gặp Demon rồi quỵ mọp dưới chân hắn như con chó ngoan thôi

Deman ngừng cười, hắn chợt cảm thấy có điều gì đó bất ổn

- con nhóc...ngươi giấu nó đâu rồi?

Deman hét lên, Jacob một lần nữa qua mặt hắn. Thật thủ đoạn mà

- rơi xuống vực rồi

Jacob thần nhiên khoanh tay lại, một nụ cười nửa miệng nhếch lên rõ ràng chọc giận Deman

- nói dối

- ngươi không còn gì để ta trao đổi nữa. Deman, có phải ta đánh giá ngươi cao quá rồi không? Ngươi...vốn không xứng làm đối thủ của ta

Hàm ý mỉa mai quá rõ, Deman chợt cười khẩy

- còn cánh tay của ngươi. Ngươi không cảm thấy có gì sao?

- cảm thấy gì là sao? Có gì lạ? Ngươi muốn nói tới những vết sẹo của ta à?

- hồng độc của ta sẽ phế cánh tay chẳng mấy hữu ích của ngươi. Haha. Chắc chắn bây giờ nó mất cảm giác rồi...

- oh

Jacob đưa tay tháo khuy giáp cánh tay, một lớp băng mỏng ôm lấy nơi Deman vừa tấn công

- ngươi nói chỗ này ấy hả? Làm sao có thể? Chất độc rẻ tiền của ngươi sao chạm vào ta được? Hoang tưởng

- ngươi mặc giáp băng?

Deman chợt hiểu ra vấn đề, hắn đắc trí cười lớn khám phá ra mình quá thông minh

“Ngu ngốc” Jacob khề thì thầm chỉ đủ mình anh nghe thấy, cố gắng mím môi cắn chặt răng ngăn tiếng kêu đau trong cổ họng thoát ra. Lớp băng mỏng chỉ đủ sức làm dịu cơn đau và giúp anh luôn thấy lạnh để không mất đi cảm giác. Làm sao có ai mặc được giáp băng chứ

- ta thấy thương hại cho ngươi, Deman, thương hại cho sự ngu ngốc đần độn của ngươi. Ngươi tưởng mình thông minh tài giỏi lắm sao, ngươi chỉ giống như thế nào nhỉ, “thằng chợt làm vua xứ mù” thôi. Sở dĩ ngươi có thể đứng đầu 108 ma đầu sĩ vì Demon bắt tài vô dụng không thể chiêu mộ được những tên lâu la cao cấp hơn thôi. Ngươi thấy ta nói đúng không?

Jacob đã đứng trước mặt Deman khiến hắn cứ lùi dần lùi dần

- nhìn phía sau ngươi đi

A

Phía sau cả hai là mép vực, nơi con sông Stich cuộn cuộn chảy

- người đã là một oan hồn nên không thể chết được nữa đúng không? Thật đáng tiếc...

Jacob lùi lại một chút, đứng gần Deman khiến căn bệnh sạch sẽ của anh lại phát tác. Mùi ma khí quá mạnh cộng thêm thân thể ngàn năm không tắm của hắn khiến anh muốn ói

- ai nói? Mỗi ma đầu sĩ chúng ta đều chưa chết, chỉ là đứng giữa ranh giới sinh tử thôi

Jacob chợt muốn tự đâm cho mình vài cái, đúng là nói chuyện cùng kẻ có đầu óc sơ đẳng luôn khiến người ta có cảm giác ngu đi từng phút một

- tốt. Nếu người chưa chết chỉ bằng để ta tiễn người một đoạn. Dù sao ở đây cũng là địa ngục, người đỡ phải đi xa. Kia là lối vào đúng không?

Jacob hất mặt về phía cánh cửa lớn đã nuốt chửng cả đám Michel. Anh cần điều tra về cánh cửa đó

- ngu ngốc. Haha nói cho người biết đó là lối vào không gian song song. Bọn đồng đội của người sẽ không bao giờ thoát được đâu. Đó là mê cung vĩnh cửu. Chưa hết trong đó còn có khí xác thối...(mùi xác chết). Cách duy nhất phá nó chính là phải bước qua xác ta

Jacob tức giận, anh chỉ hành động không nói nhiều. Sợ dĩ anh chỉ kéo dài thời gian chờ cơ thể hồi phục nhưng có lẽ không thể chậm trễ nữa. Dù sao lượng độc cũng giảm đi khá nhiều sau một thời gian

Vụt

Một chiếc lông vũ phượng hoàng lia đi theo đường vòng cung, chặt đứt một ngón út của Deman khiến nụ cười tự phụ của hắn tắt ngúm

- aaa người dám...dám làm ta chảy máu. Người có biết một giọt máu của ta đáng giá thế nào không?

- ta quên mất là người rất sợ bị thương. Nói cho nhà người biết, trên cơ thể ta có vô vàn vết thương nhưng ta không hề cảm ghét chúng. Đó chính là tấm huy chương của đàn ông người biết chưa? Nó chính là thước đo ki h nghiệm chiến đấu của ta. Ta sẽ cho người cùng với cái mê cung chết tiệt kia biến mất. CHẾT ĐI

- dừng tay, Jacob

- Mira?

- nếu anh giết hắn những người kia cũng biến mất theo đó chàng trai

- thiên tinh?

Một cô bé tí hon tỏa ánh sáng vàng bay bên cạnh Jacob, khẽ thì thầm vào tai anh

- từ từ...thánh nữ sắp tới rồi

Vô số thiên tinh hiện ra, bay thành đoàn, vây quanh một cô gái mang áo khoác lông vũ trắng tinh, làm bừng sáng cả địa ngục

- Deby????

.....

My thành thật xin lỗi các bạn vì sự chậm trễ này. Do thời gian này My phải đi học nên không post được nhìu. Cảm ơn các bạn đã luôn ủng hộ để My có động lực hoàn thành fic nhé

45. Chap 44

Jacob lặng yên nhìn Debor, cô dường có tài giỏi đến mức nào cũng không thể phá tan linh cữu băng được, trừ khi có người giúp từ bên ngoài. Nhưng ai là người có đủ khả năng đó?

- Deby, tại sao...

- im lặng đi, oppa

- tại...tại sao...không phải tên ngốc kia đã chôn sống ...

Jacob bẻ tay răng rắc, anh thiếu điều muốn bóp chết kẻ thêm dầu vào lửa kia quá

- im đi. Ta ghét nhất những kẻ lắm chuyện

Debor cao giọng, ánh mắt hướng Deman đang hoảng hốt. Toàn thân hắn cứng lại như bị siết chặt bởi một sợi dây tinh thần

- bắt cần. Dany...

Con phượng hoàng vẫy nhẹ cái đuôi dài, đậu bên cánh tay Jacob. Từ đôi mắt hẹp dài của nó chảy ra hai hàng lệ dài, rơi xuống nơi cổ tay bị thương của anh

- A đúng rồi, nước mắt phượng hoàng có khả năng hồi sinh

Quên mất mình đang ở đâu Rita nhanh chóng đưa tay hứng lấy chuỗi nước mắt kia

- Mira, làm đi

Cô giật mình, vội vàng lướt đến bên Deman

- thánh kiếm

Mira đưa tay lên cao, vung xuống chặt đứt cánh tay phải của hắn. Bàn tay cô sắc như một thanh kiếm nhay bén

- không.....tay của ta.....tay của ta....

Cánh cửa lớn nổ tung với sức mạnh kinh hồn, từ trong vòng xoáy của vụ nổ Michel cùng Rira và Ken bay ra ngoài

Jacob đứng sững, có được khả năng này tức là Mira đã tìm được diệp mộc cân trên đỉnh núi rồi. Mà hái được nó chỉ có thể là ...

- tại sao không thể đưa Cynus trở về? Anh ta...anh ta mắc kẹt trong không gian ảo ảnh song song của Deman rồi Deby...

Hahahahahaha

Một tràng cười man rợ vang lên trên đầu tất cả

- Demon

Debor xoay người, hướng phía Demon đang bay tới. Toàn thân ông ta mang một màu đen chết chóc, đôi cánh dơi to khỏe sải rộng trên lưng. Theo sau là đoàn quân ma đấu sĩ mang hình thù kinh dị che đen cả bầu trời tràn ngập ma khí

Deman vội vàng lết qua phía bên kia, phủ phục dưới chân Demon, vài tên ma đấu sĩ nhanh chóng đỡ hắn lên

- chái gái yêu quý của ta, con đến thăm ta sao?

Một tràng cười khà ồ vang lên, một tên ma đấu sĩ đã gặp còn làm bộ quỳ xuống hành lễ với Debor. Ngay lập tức Michel liền cho hắn đóng đinh luôn xuống mặt đất

- người làm gì vậy tên kia?

Một trong hai tên ma đấu sĩ còn lại mà bọn họ gặp lúc trước liền giải thoát cho tên kia, kéo hắn đứng dậy

- nhìn lại mình đi

Deman tức giận hướng phía Michel, giọng nói có chút tự hào thoáng qua

- BÀN TAY PHẬT TỔ?

Mira và Rira đồng thanh. Cả bọn đang đứng trên lòng một bàn tay lớn, các ngón tay đang từ từ khép lại. Đằng sau là gương mặt của phật tổ, một bàn tay khác chụm các ngón lại, đang hạ xuống...

- phá nó

Michel thử đánh một quyền, ngay cả khi có sự giúp đỡ của Jacob và mọi người, bàn tay ảo ảnh ma quái ấy vẫn không chút ảnh hưởng. Deman cười lớn khi một ngón tay của nó chạm vào tóc Debor mà cô vẫn bất động, cũng không hề chớp mắt hay có bất cứ cử chỉ nào ngăn cản

- Debyyy

Mira vội vàng ôm Debor đẩy ra nhưng lạ thay, người cô lạnh như băng, không thể nhúc nhích hay di chuyển. Ngón tay kia đã đưa sát tới đầu Debor, một chiếc móng vuốt bỗng xòe ra. Ngay khi nó sắp sửa xuyên qua đầu Mira thì...

Bùm

Bàn tay ma quái nổ tung, Mira có chút loạng choạng khi phần lòng bàn tay dưới chân tan vỡ

- khôngggggggggg

Deman hét lên, nhìn niềm tự hào thấp hèn của mình sụp đổ. Ánh mắt căm hận của hắn nhìn Debor, nuốt vội cơn thịnh vào lòng, nhanh chóng lui vội ra sau Demon ngay khi bắt gặp cái trừng mắt khủng khiếp từ hắn

- Demon, hôm nay ông chịu chui ra khỏi cái vỏ ốc của mình rồi sao? Cũng tốt, để ta đỡ phải đập vỡ cái vỏ hèn hạ ấy

Debor nhếch môi, căm ghét nhìn kẻ trước mặt mình, tên sát nhân đã bức tử bà. Cuối cùng cô cũng mở miệng

- haha. Vẫn còn hận ta sao Deborah, cháu gái yêu quý của Nami? Thật là một kẻ ngu ngốc, để ta xem con có ngốc như bà ta không? Hay thừa hưởng sự thông minh duy nhất từ dòng máu của ta?

- im đi Demon. Người không có tư cách nhắc tới tên bà, càng không có quyền nói bà...

- vậy sao? Chắc. Thông minh như thế mà phải chết dưới tay ta thì hơi uổng. Đáng ra con có thể làm kẻ thừa kế duy nhất của ta nhưng... cũng giống như đứa con phản bội của ta, kẻ mà con gọi là cha đó, đều...ngu ngốc như bà ta...

Phùng

Vài thân cây xung quanh Demon bốc cháy, tay Debor đã nắm chặt thành quyền

- LỬA MA TỎA...ta sẽ thiêu linh hồn bản thủ của người thành tro bụi

Demon bay lên, vô số đốm lửa vây quanh đám ma đầu sĩ, biến chúng thành một đoàn quân hỗn loạn

- chiến đấu đi

Demon hét lớn, chỉ quyền trượng quỷ về phía Debor. Vô số thiên tinh tí hon tức giận, tụ lại thành đám như những đàn côn trùng lớn lao thẳng về phía đám ma đầu sĩ khiến chúng không thể nhìn thấy chút gì. Đoàn quân vampire dịch chuyển nhanh chóng hòa mình vào đám ma đầu sĩ đang bị mất phương hướng

- chết đi

Những tiếng va chạm chan chát, tiếng hét, tiếng reo vang lên liên tục, tạo cho bầu không khí sục sôi máu tanh của chiến trường thêm tàn khốc

- cẩn thận

Vilus áp lưng vào Rita, cùng cô xoay vòng, đánh bay vài tên ma đầu sĩ xung quanh

- ôi không

Mira hét lên khi đám xương khô gần như được tái sinh liên tục, mỗi lần ngã xuống, chúng lại được nhân lên hàng vạn tên, mạnh hơn trước. Trong khi quân đội vampire đã thấm mệt, sức chiến đấu giảm rõ rệt

Ở một bên tách biệt với ma quỷ, vampire, Demon cùng Debor chỉ im lặng đối mặt. Cách đó mấy bước chân là đám thánh thú của cả hai đang quần thảo

- Demon!

Cynus bay đến trước mặt Demon và Debor đang gườm gườm nhìn đối phương

- trái tim của gió?

Debor nhìn viên đá phát sáng trên tay anh, ánh mắt mở lớn. Tại sao từ trước tới giờ, anh không hề hé răng rằng mình là hậu duệ duy nhất còn sót lại của bộ tộc thời gian? Bởi chỉ có chủ nhân của bộ tộc đặc biệt này mới có thể chạm vào viên đá, nhắc ra khỏi nơi phong ấn, đánh thức nó sau bao năm ngủ vùi trong lòng núi Phú Sĩ Demon cũng chăm chú nhìn viên đá thần thánh kia, đôi mắt trắng già hơi đảo tròng

- đưa cho ta, người sẽ là kẻ tâm phúc nhất của ra nếu...

- Cynus, đưa nó đây

Hai bàn tay đưa ra, hướng về phía anh chờ đợi. Debor tự tin nhìn về phía Cynus nhưng anh không hề phản ứng, chỉ nhìn xuống viên đá trong tay mình, miệng khẽ thì thầm như muốn trò chuyện với linh hồn vô hình trong hòn đá

- dịch chuyển không thời gian...

Cynus nắm chặt trái tim của gió trong tay. Viên đá phát sáng, bao trùm lên ba người, phủ chụp họ vào một không gian hoàn toàn khác...

46. Chap 45

Trên cánh đồng hoa tuyết trắng xóa, có hai cậu bé và một cô nhóc đang chạy quanh cây bo Anus cao lớn

- Deby, chạy chậm lại, anh mệt quá

- không đâu, anh nhận thua đi

Cô bé khẽ le cái lưỡi nhỏ xinh, nghịch ngợm ném một chút kim tuyến về phía sau

- này Cynus. Sao cứ bám theo tôi thế?

- anh là anh trai em mà, Deby. Anh...

- không chơi nữa

Cô bé thả phích đôi móng xuống thảm cỏ, phụng phịu ôm cánh tay cậu bé bên cạnh

- oppa, đuổi Cynus đi nha. Em không thích cậu ta

- Deby à, người ta là...

- kệ. Em về đây

- khoan...

- Deby, con đi đâu vậy?

- ngoại ơi, con không thích Cynus

- ngoan nào. Con phải hòa đồng với mọi người chứ, Deby của bà

- con...

- Cynus là anh trai con...mà...hai đứa không được...

Phập...

Một thanh kiếm bạc xoẹt qua, lia ngang bà ngoại trong chớp mắt, xé toạc kí ức của Debor

- ngoaiiiiiiiii

Debor mở mắt, mơ hồ nhận thấy xung quanh là một rừng hoa sala. Quá đẹp

- thật kinh khủng, phải không?

Đang ngã ngồi trên đất, nghe giọng nói đến từ địa ngục kia, cô chợt run rẩy đưa hai tay ôm lấy đầu, mắt mở trừng trừng nhìn một đôi chân như bộ xương ma quỷ trước mặt

- ông đã làm gì ta?

- một chút ma vương quyền thôi, thế nào? Bây giờ đến tinh thần cũng không còn, thể xác này chắc không cần giữ

- ông làm được sao?

Thình lình đôi cánh to lớn của Debor mở rộng, giang ra kéo cô bay lên cao

- phập

Rất nhanh, Demon đưa quyền trượng lên, phóng luồng ma khí về phía Debor. Chúng đi tới đâu tạo ra muôn vàn lưỡi hái đến đó

- phượng hoàng tung cánh

Đôi cánh của cô vỡ phàm phập giập dữ, vô số lông vũ như những chiếc dao bén ngọt lao thẳng vào số lưỡi hái kia. Hai màu đen trắng đối lập cùng rơi xuống. Trong lúc Demon còn đang rối loạn, Debor liền lấy chiếc lông vũ trên đầu mình xuống, phóng về phía ông ta

Phập

Chiếc lông phượng cắm ngập vào đôi mắt tử xà Dani, con rắn lớn oằn mình, cố gắng quăng thân đến bên Debor, rít lên một tiếng ghen ngào rồi gục xuống

- Daniiiiiiiii

Debor kêu thét lên, quỳ xuống thăm cổ, nâng cái đầu con thánh thú yêu quý gác lên đùi mình

- phượng hoàng tung cánh? Sao giống chim sẻ rũ lông quá

Demon cười khả ố, đôi tay nắm quyền trượng thoải mái gõ xuống đất

Debor đứng lên, ném ánh mắt đục ngầu về phía Demon. Lần đầu tiên, cô tự nguyện rửa mình ngu ngốc. Không những không thể làm gì hắn, trái lại cô lại tự tay đả thương chính thánh thú của mình

- Dany, người hãy cứu Dani giúp ta

Một lần nữa, đôi cánh vampire lại dang rộng

- quyết chiến một lượt đi. Ta quên rằng người có khả năng nói được xà ngữ

- hahahaha thật quá ngây thơ, Deborah. LƯỠI HÁI CỦA TỬ THẦN

Từ chiếc quyền trượng ma quỷ trên tay Demon bùng ra một hình thù bằng khói đen kì dị, nó lan nhanh ra không khí bằng tốc độ ánh sáng, phút chốc cuốn chặt lấy Debor như một sợi dây thừng, thít cô đến nghẹt thở. Cái miệng nhỏ của cô hé mở, đôi môi khô cổ găng mở ra. Liền sau đó, Debor chợt thấy bả vai đau nhói, đám khói đã biến thành một thần chết đang lăm le lưỡi hái vung lên cao, lấy thế chém xuống vai cô thật mạnh

RẮC

Một bên cánh trắng rơi xuống thăm cổ, mang theo máu của Debor đang tuôn xối trên vai thành vòi nhỏ

A

Một tiếng kêu đau vô thức bật ra khiến Debor hoảng hốt, cổ cắn chặt môi ngăn lại tiếng hét trong cổ họng đến bật máu

Demon cười, giọng sắc lạnh đến tàn nhẫn

- thiên thần gãy cánh sao? Ha, phần cánh vấy máu này, ta rất thích nó. Nhưng...để một bên thì không đẹp cho lắm nhỉ. Con gái cần chú trọng ngoại hình phải không? Vậy chi bằng ta giúp con bỏ nốt cái gánh nặng kia xuống nha

- người làm được sao? Ở đây cũng không phải là chỉ có mình người. Giết? Không...Ta sẽ bảo vệ cô ấy. Bằng cả tính mạng ta

- nhóc con, im miệng. Nghiệt chủng của tộc thời gian, tốt nhất là đừng xía vào bất cứ chuyện gì được sắp sẵn. Tổ tiên người không phải và sẽ không...

- trái lời tổ tiên? Không. Nhiệm vụ của bộ tộc thời gian là phải bảo vệ thánh nữ. Vì thế ta sẽ...giết người. AAAA người đi chết đi Demon

Rất nhanh chóng, anh đã đến bên Demon tự bao giờ. Từ phía sau, Cynus bắt thần bấu mạnh móng tay vào bộ giáp ma thần của hắn

- vòng xoáy của thời gian

Một lỗ hổng khổng lồ xuất hiện ngay gần chỗ cả ba

- Deby. Anh tin em có thể tự hồi phục

A

Debor chỉ kịp nhìn thấy ngón trỏ của Cynus lóe sáng. Trong khoảng 1/1000s cô thấy nụ cười của anh, đẹp nhưng buồn bã

- vĩnh biệt...Deby yêu quý. Demon, ta sẽ dùng thân xác ta, để...chôn cất người....ông nội...

Aa.. hự...

Ánh sáng mà Debor thoáng thấy nơi tay Cynus bay thẳng vào cô, càng gần ánh sáng càng lớn và lan rộng. Vầng sáng kia bao quanh Debor, liền sau đó, giống như có một bàn tay túm cô ném văng ra ngoài rìa cách xa lỗ hổng thời gian của Cynus

Một nụ cười vĩnh biệt chào cô lần cuối, anh nắm chặt hai bả vai của Demon, cùng hắn biến mất sau khe hở thời gian kia

Debor chết lặng, nhìn không gian đang sụp đổ bên mình. Cô rất muốn gào lên nhưng lí trí không cho phép cô làm điều đó

- tại sao...lại làm trái...anh trai...???

Đôi mắt khói xanh lơ lạnh lùng của cô không còn nữa. Thay vào đó, nước mắt nhanh chóng lăn xuống, chạy đua trên gương mặt tái nhợt

Vô số cánh hoa sala bay lả tả, bám lên tóc, váy...hình như có chữ????

Debor nhặt lấy một cánh hoa đang đáp xuống

- anh...

- không...

- muốn...

- em...

- gái...

- anh...

- rơi...

- lệ ...

Debor ngồi phịch xuống, trong tay là lời nhắn Cynus gửi lại cho cô

- thánh nữ...

Mira, Jacob, Michel, Rita cùng Vilus bất chợt xuất hiện, vội vàng chạy lại phía cô

- đi thôi Deby...tất cả kết thúc rồi

Ken nhẹ giọng, ôm lấy thân hình mảnh mai đang run lên

- không. Cynus anh ấy...

Debor nghen ngào nhắm mắt lại, tựa vào ngực Ken mặc cho nước mắt lăn tự do

- không...chưa đâu

Jacob đứng bên cạnh khẽ tách nhẹ hai người, xoay vai Debor lại

Lỗ hổng thời gian một lần nữa mở ra. Debor lau mắt, những tưởng Cynus sẽ bước ra nhưng không...Demon đang bước từ từ lại phía này...

Các bạn thân mến. My xin lỗi vì đã rachap muộn

Cũng rất cảm ơn các bạn đã vote cho My

Chỉ còn 1 chap cuối nữa My sẽ chấm hết vampire king. Hứa với các bạn là chậm nhất 2 tuần sau sẽ hoàn thành. Chap cuối My có niềm tin là các bạn sẽ thích nó.

Năm cuối cấp 3 thật bận quá. Hi vọng các bạn thông cảm và hãy vote cho My nhé

Thân mến! Yêu các bạn...

47. Chap 46

Debor ngừng khóc, ánh mắt chất chứa lửa hận nhìn Demon chầm chầm

- kẻ sát nhân. Người còn sống sao?

Mira hét lên, quên đi tất cả lao về phía trước

- bức tường thủy tinh

Ầm...cốp...

- Deby...em ..?

- đánh không lại

Jacob đứng bên khẽ gạt đầu với Mira, ánh mắt phảng phất nét đục ngầu

- trận chiến này...là sứ mệnh của em

Vừa dứt lời, Debor lại tung thân lên cao, đôi cánh tự bao giờ đã hồi phục, đập nhịp nhàn

Jacob chợt hoảng sợ, tuy lời nói vẫn bình thản nhẹ nhàng, nhưng đôi mắt khói đã trở lên mờ đục. Đôi môi cô khô rang, đang rỉ máu vì bị cắn quá chặt

“Đừng bao giờ để con bé mất kiểm soát, con trai. Nếu để con bé rơi vào tình trạng đó, tất cả...tất cả sẽ bị diệt vong”

- dừng lại Deby. Không...

Quá muộn. Trên cánh tay gơ cao của Debor là thanh thánh kiếm “nước mắt thiên sứ” huyền thoại. Không có ánh sáng, nhưng lưỡi kiếm đang tỏa ra...một màu đỏ của máu

- lệnh hành quyết của nữ thần báo tử

- khiên tử thần

CHENG....

Gió ngừng thổi...mây ngừng trôi...tất cả như dừng lại...

- kết thúc

Tiếng Demon vang lên khiến tất cả lạnh toát

- Debyyyyyyy

Mira hoảng hốt lao vội về phía Demon. Tay phải của hắn đang kìm cổ Debor, nâng cô lên cao. Mặt cô trắng bệch, mắt nhắm nghiền. Cô đã bị ngất

- ngây thơ...chết đi

Mira ngã xuống, tay ôm lấy ngực. Demon đã đánh trúng cô. Debor nói đúng. Hắn quá mạnh

- tất cả kết th...

Aaaaaaaa

Demon hét lên, buông tay. Debor đứng thẳng trên đất, Ken là người chạy đến bên cô đầu tiên. Người Debor nóng rực, cô chính xác là đang tự đem chính mình bốc cháy. Một ngọn lửa bùng lên, hơi nóng phía sau lưng cô tụ lại

- ngoại??????

Jacob và Mira cùng la lên, sao bà có thể xuất hiện sau Debor? Không lẽ linh hồn bà luôn theo bảo vệ cô sao

- Demon. Đã lâu chúng ta không gặp

- không thể nào

Sắc mặt Demon vẫn không chuyển dù đôi mắt mở to vì sốc. Bàn tay hắn nắm chặt cây quyền trượng, móng tay đâm sâu vào đó

- tại sao không? Ta đã rất mong được gặp ngươi, Demon. Kẻ đã hủy diệt ta với tham vọng điên cuồng của mình. Ngươi điên rồi, dám hủy hoại cháu gái ta? Kẻ đó phải chết

- một hồn ma nhiều chuyện. Bà thì có thể làm gì ta?

- Demon !!!!!

Jacob cùng Mira gầm lên giận dữ

- nghe lời ta, tất cả mau lui ra. Chàng trai trẻ, giúp ta

Bà chỉ vào Ken, anh rất nhanh đã đến bên bà, đứng sau Debor

- ta biết anh có sức mạnh của băng tuyết. Mau giúp ta, làm giảm đi cơn thịnh nộ của nó. Ôm nó đi

Hàn khí từ Ken tỏa ra dày đặc

- dừng lại

- băng ma vương...

- thiên thần hỏa vũ...

Demon thoáng sửng sốt, tăng thêm lực đạo. Phía bên này, bà ngoại của Debor cũng tăng mạnh hỏa vũ. Vô số lông vũ bao quanh, xiết chặt lấy Demon, bám dính trên người hắn. Mỗi chiếc lông như một ngọn lửa

- xuống địa ngục đi, Demon

- ta bá chủ tam giới. Kẻ nào dám đưa ta xuống địc ngục?

Ma vương quyền

Keng...keng ...

Đám lông vũ rơi xuống, đông cứng

- một hồn ma rất khá. Có vẻ như ta quá coi thường bà rồi

- Deby, mau tỉnh lại. Bà ngoại của em đang gặp nguy hiểm đó. Demon hẳn muốn giết luôn linh hồn của bà nữa kia. Em mau tỉnh lại

Đôi mắt Debor gần như mở ngay lập tức, nhưng cũng từ đó theo ra là hai dòng nước

- huyết lệ? Deby?????

Ken kêu lên thảng thốt, đưa tay lau đi vệt máu trên má cô

Trận chiến của Demon và bà ngoại kết thúc ngay sau đó

- chàng trai trẻ, hãy sử dụng điều cậu đã học trong ngũ thư. Deby, ta chúc con hoàn thành sứ mệnh...cái này...là của hai đứa. Ta đặt hi vọng vào cậu, thái tử. Debor, giao cho cậu

- ngoại...

Bà biến mất, hai chiếc vòng cổ trong suốt rơi xuống tay Ken, mỗi sợi mang nửa viên đá “trái tim của gió”

Ken gật đầu, đeo sợi dây trên tay cho Debor

- cảm ơn ngoại...

- ngừng màn tình cảm của các người lại cho ta

Demon la lớn, sát khí tỏa ra dày đặc. Làm sao hắn không nhận ra, hai sợi dây kia là quà hắn tặng bà ngoại Debor chứ. Còn trái tim của gió, tự bao giờ trong tay bà rồi?

- không có thời gian suy nghĩ nữa đâu Demon. Người phải chết. Đi gặp bà cầu xin sự tha thứ đi. Demon. Đem tham vọng điên rồ của người theo luôn. Bởi ta chắn chắn...đập tan nó...thành tro bụi

Ken và Debor cùng bay lên, Dani cuốn quanh chân Ken, Dany đậu trên vai Debor, nhìn xuống

- Dany...khúc nhạc tử vong

Debor nhìn thánh thú yêu quý của mình. Dany vỗ đôi cánh phượng, quần thảo bầu trời, lông vũ bay lả tả

Một tiếng hót du dương phát ra từ cái mỏ nhỏ của Dany, rót vào tai Demon

- ác quỷ cũng biết thưởng thức âm nhạc sao? Cố gắng nghe đi, Demon. Bởi đó là kịch độc âm thanh, một trong ngũ đại thần khí để tiêu diệt người

- Dani, hào quang tỏa chiếu

Ken thì thầm, Dani uốn mình trong không trung, đôi mắt tử xà sáng lên

- Demon. Đây chính là tinh quang tuyệt diệt

- còn bây giờ là chúng ta, Ken. Đưa vòng cổ của anh ra

Debor đưa tay chạm vào Ken, hai nửa trái tim của gió trên tay hai người một lần nữa được tái hợp

- lời nguyện tình yêu. Quà tặng của ngoại cho người đó. Demon

Debor như rút lên qua kẽ răng. Ánh sáng từ đôi mắt Dani chiếu đến. Trái tim của gió phát ánh diêm tinh, bao bọc lấy Ken cùng Debor. Dani, chính là linh vật của chủng tộc thời gian

- đến lượt chúng ta, Deby

Debor chạm tay vào tay Ken, hai người xoáy tròn như một cơn lốc

Loan phi luân

Demon vội vùng tay lên. Quá muộn, “nước mắt thiên sứ” đã kịp lướt qua

Hắn ngã xuống, cả tam giới như đổ sụp. Bầu trời lay động dữ dội, mặt đất rung lên

- tam giới của ta....

Tiếng rít cuối cùng của Demon bay qua không gian, đập vào tai tất cả. Rốt cục, nước mắt của Debor cũng rơi xuống

- chính tay em...đã giết chết ông của mình. Ken....

Mây kéo hết, nắng nhẹ lại rơi qua

- đừng khóc, anh đau. chúng ta đã hoàn thành nhiệm vụ, Deby

Ken thì thầm, ôm ghì lấy người con gái anh yêu thương. Cuối cùng, cô gái của anh đã thực hiện xong sứ mệnh một cách xuất sắc

Tất cả cùng nhìn xuống, dưới kia, là một thế giới mới được sinh ra

Có vô vàn linh hồn trong suốt hiện ra trước mắt mọi người

- bà? Cynus? Vic?

Bà ngoại mỉm cười, đưa đôi tay trong suốt ôm cháu gái

- Deby, Ken. Hai em hãy sống cuộc sống của mình

Cynus mỉm cười, trao lại cho cả hai hai nửa trái tim của gió

- hãy coi đó là tặng vật của bộ tộc thời gian nhé

.....

Các linh hồn cùng nhau mỉm cười, lần lượt biến mất, để lại cho Ken và Debor một ôm những lời chúc. Jacob, Mira, Michel, Rita cùng Vilus cũng nhanh chóng rời đi. Họ cảm thấy mình không có tố chất làm “bóng đèn”

- anh yêu em, Deby

Một nụ hôn tới liền sau đó, nóng bỏng, ngọt ngào

- nhắm mắt lại

Ken đỡ khóc đỡ cười, tình yêu của anh có cần ngây ngô thế không?

Debor bối rối khép mi lại

- mở mắt ra

Ken phì cười. Một nữ hoàng như cô, không ngờ cũng có lúc gây cười thế này

- em thử đi

Ken thương yêu nhìn khuôn mặt cô đã bị anh làm cho đỏ bừng, hô hấp không nổi

- mặt em còn...máu...

Debor nói nhỏ, Ken bật cười thành tiếng, liền sau đó cô muốn chui xuống đất quá

- ngốc

Một lần nữa, tim Debor lại đập rộn lên. Ken cúi xuống, đưa lưỡi quét đi vệt máu trên má cô

- chúng ta đang hôn nhau trên chiến trường đó. Em có bị kích thích không?

Debor giật mình, cô quên mất chính tại nơi này mình vừa mới...

- nhìn đi

Theo tay Ken, Debor thấy vô số hoa sala đang rơi xuống, uốn lượn trong gió. Thật yên bình, thật đẹp

- làm vợ anh nhé, Deby

*****end*****

48. Tâm Thư Gửi Độc Giả

Vậy là vampire king đã hết. Không có một cái kết hoàn hảo, đó là một thế giới mới để ngỏ. Các bạn có cảm nhận gì không? Hãy nói cho My biết nhé

Đây là fic đầu tay của mình. Thật sự mà nói chính My cũng cảm thấy nó thật sự rất...nói sao nhỉ? Rất lộn xộn phải không. Lúc mới bắt đầu viết, My háo hức lắm, trong đầu vẽ ra hàng ngàn cảnh tượng lãng mạn cho cặp đôi kia tí. Nhưng mà khi viết thực tế thì lại khác hẳn. Khó ghê cơ

Mình rất ngạc nhiên khi thấy một vài comment để lại cuối chap, hay những cái vote dành cho mình. Thú thật so với các fic khác, truyện của My rất tẻ nhạt, chắc chỉ ở mức chấp nhận được thôi à. Vì thế, My coi đó là sự an ủi. Cảm ơn các bạn rất nhiều

My nghĩ là mình cần dành thời gian ưu tiên cho học tập hơn. Năm cuối cấp rồi, phải cố gắng thôi. Nên nếu có thể thì My sẽ viết một vài truyện ngắn. Hoặc có thể, là phiên ngoại của vampire king nhé. Bạn nào quý My có thể vô đây để đọc

Thân mến, chào các bạn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vampire-king-ma-ca-rong-hoang-gia>